

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

**«ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ:
ΝΕΕΣ ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ»**

ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ

ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Α.Μ.: 1012201903038)

**Θέμα: «Τζον Φίτζκεραλντ Κένεντι (1917-1963): Ο 35ος Πρόεδρος των
Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και τα πολιτικά του προτάγματα»**

Επιβλέπων Καθηγητής: Θανάσης Χρήστου

Συνεπιβλέπων Καθηγητής: Σωτήριος Ριζάς

Συνεπιβλέπων Καθηγητής: Ιάκωβος Μιχαηλίδης

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2021

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος.....	3
Εισαγωγή.....	4

Α΄ Κεφάλαιο

Η καταγωγή και τα πρώτα χρόνια της ζωής του Τζον Κένεντι.....	7
1.1. Η προέλευση των οικογενειών Κένεντι και Φίτζγκεραλντ.....	7
1.2. Οι γονείς του Τζον Κένεντι.....	9
1.3. Τα σχολικά χρόνια του Τζον Κένεντι.....	12
1.4. Οι σπουδές στο πανεπιστήμιο.....	16

Β΄ Κεφάλαιο

Η συμμετοχή του Κένεντι στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.....	20
2.1. Τα πρώτα βήματα μετά την αποφοίτηση.....	20
2.2. Η κατάταξη του Κένεντι στο ναυτικό των Ηνωμένων Πολιτειών.....	21
2.3. Άνοδος στην ιεραρχία και συμμετοχή σε μάχες.....	24

Γ΄ Κεφάλαιο

Η αρχή της πολιτικής σταδιοδρομίας και η υποψηφιότητα για τη θέση του Προέδρου.....	27
3.1. Μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων.....	27
3.2. Ο αγώνας για είσοδο στη Γερουσία.....	31
3.3. Ο γάμος με τη Ζακλίν Μπουβιέρ.....	34
3.4. Η θητεία του Κένεντι στη Γερουσία.....	35
3.5. Η υποψηφιότητα για τη θέση του Προέδρου των Δημοκρατικών.....	38
3.6. Η υποψηφιότητα για τη θέση του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών.....	43

Δ' Κεφάλαιο

Η νίκη στις εκλογές του 1960 και η θητεία του ως Πρόεδρος των ΗΠΑ.....	47
4.1. Η νίκη του Τζον Κένεντι στις εκλογές.....	47
4.2. Η έναρξη της θητείας του.....	48
4.3. Η εισβολή στον Κόλπο των Χοίρων στην Κούβα.....	51
4.4. Η κρίση των πυραύλων στην Κούβα.....	53
4.5. Εσωτερική πολιτική.....	55
4.6. Ζητήματα εξωτερικής πολιτικής.....	57

Ε' Κεφάλαιο

Η δολοφονία του Τζον Κένεντι στις 22 Νοεμβρίου 1963.....	59
5.1. Η επίσκεψη στο Τέξας.....	59
5.2. Ο πυροβολισμός στην πλατεία Ντίλι.....	61
5.3. Η σύλληψη του δολοφόνου και το παρελθόν του.....	63

ΣΤ' Κεφάλαιο

Τα επακόλουθα της δολοφονίας και το αποτύπωμά της στην αμερικανική κοινωνία.....	68
6.1. Η κηδεία του Τζον Φίτζκεραλντ Κένεντι και η μετέπειτα πορεία της οικογένειάς του.....	68
6.2. Το αποτύπωμα της δολοφονίας στον λαό των Ηνωμένων Πολιτειών.....	69
Επίλογος.....	72
Πηγές και Βιβλιογραφία.....	73
Παράρτημα.....	77
Περίληψη.....	84

Πρόλογος

Η παρούσα διατριβή μεταπτυχιακής ειδίκευσης πραγματεύεται την προσωπικότητα του Τζον Φίτζκεραλντ Κένεντι, 35^{ου} Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και εκπονείται στα πλαίσια του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών «Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία : νέες θεωρήσεις και προοπτικές» του τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Ο Τζον Φίτζκεραλντ Κένεντι υπήρξε μια από τις σπουδαιότερες προσωπικότητες του 20^{ου} αιώνα. Υπάρχουν πολλές ταμπέλες που συνοδεύουν το όνομα του, όπως απόφοιτος του Χάρβαρντ, ήρωας πολέμου, Βουλευτής, Γερουσιαστής, Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών αλλά και άδικα δολοφονηθείς σε νεαρή ηλικία. Παράλληλα υπήρξε γιος, αδερφός, σύζυγος, φίλος και πατέρας. Έμεινε στην εξουσία των Ηνωμένων Πολιτειών για τρία μόλις χρόνια, με τη θητεία του να λήγει άδοξα όταν δολοφονήθηκε. Τα είχε πάει περίφημα τα χρόνια που βρισκόταν στην εξουσία και παρά το γεγονός πως ο ψυχρός πόλεμος μεταξύ ΗΠΑ και Σοβιετικής Ένωσης βρισκόταν στο απόγειο του την εποχή που έγινε Πρόεδρος, κατάφερε να διασφαλίσει την ειρήνη και να κάνει το λαό του, αλλά και τους πολίτες όλου του κόσμου να αισθάνονται πιο ασφαλείς.

Η δολοφονία του τάραξε όλο τον κόσμο και μέχρι και σήμερα πολλά ερωτήματα σχετικά με αυτή έχουν μείνει αναπάντητα. Γύρω από αυτή έχουν γραφτεί χιλιάδες βιβλία και άρθρα και έχουν επίσης γυριστεί εκατοντάδες ντοκιμαντέρ και ταινίες. Έναυσμα μου για να ασχοληθώ με την προσωπικότητα του Τζον Κένεντι, αποτέλεσε ένα βιβλίο του διάσημου Αμερικανού Συγγραφέα Στίβεν Κίνγκ, το οποίο περιγράφει κυρίως φανταστικά γεγονότα που συνέβησαν το διάστημα που ο Κένεντι ήταν Πρόεδρος των ΗΠΑ.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον επιβλέποντα καθηγητή, κύριο Θανάση Χρήστου, για την άριστη συνεργασία που είχαμε κατά τα χρόνια των μεταπτυχιακών, αλλά και των προπτυχιακών σπουδών μου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στην πόλη της Καλαμάτας. Ευχαριστώ επίσης τον αδερφό και τους γονείς μου, για τη στήριξη και τη βοήθεια τους καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

Εισαγωγή

Στο πρώτο κεφάλαιο της εργασίας μου, ανέτρεξα στο παρελθόν και μελέτησα τις ρίζες του Τζον Κένεντι. Το πώς οι πρόγονοί του εγκατέλειψαν την πατρίδα τους, την Ιρλανδία και εγκαταστάθηκαν στις ΗΠΑ, όπου κατάφεραν να φτιάξουν επιχειρήσεις, να βγάλουν χρήματα και το επίθετό τους να γίνει ένα από τα πιο γνωστά της χώρας. Παράλληλα έμαθα για τα παιδικά χρόνια του Προέδρου, το πώς μεγάλωσε, το πώς του δόθηκε το ψευδώνυμο «Τζακ», τα σχολεία και τα πανεπιστήμια στα οποία φοίτησε καθώς και τα κατορθώματά του σε διάφορα αθλήματα.

Ο Τζον Κένεντι υπήρξε φοιτητής και απόφοιτος του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, το οποίο μέχρι τις μέρες μας θεωρείται ένα από τα καλύτερα πανεπιστημιακά ιδρύματα στον κόσμο. Δεν ήταν άριστος μαθητής και φοιτητής, αλλά πάντα κατάφερνε, χάρη στην εξυπνάδα του να συγκεντρώσει τους βαθμούς που έπρεπε και να ολοκληρώσει τις σπουδές του.

Επιπλέον στην ενότητα, αναφέρω τις φορές στις οποίες αρρώστησε σοβαρά και σε πολλές από αυτές κινδύνεψε να χάσει τη ζωή του. Από μικρό παιδί νοσηλευόταν συχνά, με όλη την οικογένειά του πάντα στο πλευρό του. Στην ηλικία των τριών των χρειάστηκε να μείνει για έξι περίπου μήνες στο νοσοκομείο, λόγω διαφόρων ασθενειών. Παράλληλα είχε και σωματικά προβλήματα, τα οποία διέκοπταν πολύ συχνά την ενασχόλησή του με τα αθλήματα που του άρεσαν ιδιαίτερα¹.

Στη δεύτερη ενότητα περιγράφεται η συμμετοχή του Τζον Κένεντι στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Είχε καταταγεί στο πολεμικό Ναυτικό και λόγω των εξαιρετικών του επιδόσεων είχε καταφέρει να γίνει κυβερνήτης τορπιλάκατου. Κατάφερε να τιμηθεί με μετάλλιο ανδρείας λόγω της διάσωσης ενός μέλους του πληρώματός του, ο οποίος είχε τραυματιστεί σοβαρά και ενώ βρίσκονταν στη μέση του Ειρηνικού Ωκεανού. Ο Τζον τον πήρε στην πλάτη του και κολύπησε για αρκετά μίλια ως την ακτή, καταφέροντας με αυτό τον τρόπο να τον σώσει. Στην Ευρώπη ο μεγαλύτερο αδερφός του, Τζόσεφ Κένεντι Τζούνιор, έχασε τη ζωή του πιλοτάροντας ένα αεροπλάνο και ο Τζον έγινε πλέον το μεγαλύτερο εν ζωή παιδί της οικογένειάς του².

---

¹ M. Goldman, *John F. Kennedy, portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 5

² B. Denenberg, *John Fitzgerald Kennedy-America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 30-32

Στην τρίτη ενότητα της εργασίας ασχολήθηκα με την πολιτική σταδιοδρομία του Τζον Κένεντι μέχρι να γίνει πρόεδρος. Ύστερα από ένα μικρό πέρασμα στη δημοσιογραφία πήρε την απόφαση να ασχοληθεί με την πολιτική. Σε ηλικία μόλις είκοσι εννέα ετών κατάφερε να εκλεγεί μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων στην πολιτεία της Μασαχουσέτης με τη στήριξη του κόμματος των Δημοκρατικών. Είχε καταφέρει να οργανώσει μια εξαιρετική προεκλογική καμπάνια με τη βοήθεια της οικογένειάς του, η οποία διέθεσε πάρα πολλά χρήματα και χρόνο σε αυτό τον αγώνα.

Κατάφερε να εκλεγεί δύο ακόμα φορές χωρίς δυσκολία. Το 1952 αποφάσισε να διεκδικήσει τη θέση του Γερουσιαστή στην ίδια πολιτεία. Ο αντίπαλος του, Χένρι Κάμποτ Λοτζ ο νεότερος, κατείχε τη θέση για δύο σχεδόν δεκαετίες. Παρόλα αυτά κατάφερε οργανώνοντας μία ακόμα εξαιρετική προεκλογική εκστρατεία της οποίας υπεύθυνος ήταν ο αδερφός Ρόμπερτ να κερδίσει τον αντίπαλό του και να εκλεγεί για πρώτη φορά Γερουσιαστής.

Κατά το διάστημα της θητείας του στη Γερουσία ταξίδεψε στην Ευρώπη, όπου συναντήθηκε με σημαντικούς Ευρωπαίους αξιωματούχους. Γνώρισε στην Ουάσινγκτον τη σύζυγό, Ζακλίν Μπουβιέρ, γνωστή ως Τζάκι, την οποία παντρεύτηκε και έκανε μαζί της οικογένεια. Παράλληλα, μετά από μια πετυχημένη θητεία, κατάφερε το 1958 να εκλεγεί ξανά Γερουσιαστής με μεγάλη διαφορά από τον αντίπαλο υποψήφιο.

Το 1960 αποφάσισε πως είχε έρθει η ώρα να κάνει το μεγάλο βήμα. Εγκατέλειψε τη θέση του στη Γερουσία για να διεκδικήσει τη θέση του αρχηγού του δημοκρατικού κόμματος και στη συνέχεια της θέση του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Με την οικογένειά του σύσσωμη στο πλευρό του, προετοιμάστηκε αρχικά για τις εσωκομματικές εκλογές των Δημοκρατικών. Αν και δεν ήταν εξ αρχής το φαβορί, κατάφερε να κερδίσει τη θέση αφού αναδείχθηκε νικητής σε όλες τις πολιτείες που αναμετρήθηκε εκλογικά με τους αντιπάλους τους και στη συνέχεια πήρε κι επίσημα τη θέση του επικεφαλούς στο συνέδριο του κόμματος το καλοκαίρι του 1960.

Άρχισε να προετοιμάζεται για τις εθνικές εκλογές των ΗΠΑ. Ο αντίπαλος του, Ρίτσαρντ Νίξον ήταν αντιπρόεδρος τα τελευταία οκτώ χρόνια και φάνταζε ως πιθανός νικητής. Παρόλα αυτά χρησιμοποιώντας, όλα τα διαθέσιμα μέσα, ο Τζον Κένεντι κατάφερε να κερδίσει τις κρίσιμες πολιτείες και έχοντας πολύ μικρή

διαφορά, για τα δεδομένα της χώρας, σε ψήφους, συγκέντρωσε τον απαιτούμενο αριθμό εκλεκτόρων και αναδέχθηκε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών³.

Στην τέταρτη ενότητα περιγράφω τα πεπραγμένα του Κένεντι το διάστημα που βρισκόταν στη θέση του Προέδρου. Η θητεία του δεν ξεκίνησε ιδανικά, καθώς ο ίδιος διέταξε την αποτυχημένη εισβολή στον Κόλπο των Χοίρων στην Κούβα, που είχε σκοπό να ανατρέψει το κομμουνιστικό καθεστώς της χώρας. Όμως το 1962 κατάφερε να διαχειριστεί εξαιρετικά την κρίση των πυραύλων στην Κούβα. Χάρη στην ψυχραιμία και στις ηγετικές του ικανότητες κατάφερε να σταματήσει τη Σοβιετική Ένωση και να διατηρήσει την ειρήνη. Παράλληλα υπερασπίστηκε τα ανθρώπινα δικαιώματα και έκανε προσπάθειες για την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων και για την εξάλειψη της φτώχειας στις ΗΠΑ⁴.

Το πέμπτο κεφάλαιο αφορά τη δολοφονία του Προέδρου. Ο Κένεντι αποφάσισε να επισκεφθεί την πολιτεία του Τέξας, το Νοέμβριο του 1963 για να ενισχύσει το προφίλ ενόψει των εκλογών του 1964. Στις 21 Νοεμβρίου 1963 έφτασε στην πολιτεία με τη σύζυγό του και επισκέφτηκε διάφορες πόλεις της. Την επόμενη ημέρα επισκέφθηκε το Ντάλας, όπου ήταν προγραμματισμένο να περάσει μέσα από την πόλη σε αυτοκινητοπομπή. Η πομπή πήγαινε πολύ καλά και ο κόσμος τον επευφημούσε. Ξαφνικά ο Λι Χάρβεϊ Όσβαλντ τον πυροβόλησε θανάσιμα από το παράθυρο της αποθήκης σχολικών βιβλίων που εργαζόταν. Ο Πρόεδρος οδηγήθηκε στο νοσοκομείο, όπου και διαπιστώθηκε πως ήταν νεκρός.

Λίγο αργότερα ο δολοφόνος συνελήφθη. Κατά το πρώτο μέρος της ανάκρισης υποστήριξε πως δρούσε μόνος του, χωρίς να κρύβεται κάποιος άλλος πίσω από τη δολοφονία. Ο Τζακ Ρούμπι, ένας άνθρωπος της νύχτας, σκότωσε τον Όσβαλντ και έκλεισε προσωρινά η υπόθεση της δολοφονίας, με πολλά ερωτήματα να μένουν αναπάντητα.

Στην έκτη ενότητα αναλύονται τα επακόλουθα της δολοφονίας. Περιγράφεται η κατάσταση στις ΗΠΑ, η έρευνα για τη δολοφονία και το μέλλον των υπόλοιπων μελών της οικογένειας Κένεντι⁵.

³ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 37-29,45-48

⁴ B. Denenberg, *ό. π.*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 65-70

⁵ M. Goldman, *ό. π.*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 137-145

Α' Κεφάλαιο

Η καταγωγή και τα πρώτα χρόνια της ζωής του Τζον Κένεντι

1.1. Η προέλευση των οικογενειών Κένεντι και Φίτζκεραλντ

Όλοι οι προπαππούδες του Τζον Κένεντι γεννήθηκαν στην Ιρλανδία, στα μέσα του 19^{ου} αιώνα. Η Ιρλανδία θεωρούταν εκείνη την εποχή μία από τις φτωχότερες χώρες της Ευρώπης. Η χώρα αποτελούταν κυρίως από Καθολικούς. Οι κάτοικοί της χαρακτηρίζονταν ως οι πιο πιστοί καθολικοί σε όλο τον κόσμο. Από το 1845 η φτώχεια έγινε ακόμα πιο έντονη, λόγω της καταστροφής των καλλιεργειών από την εμφάνιση κάποιου είδους μύκητα. Έτσι από το 1845 έως το 1854 παρατηρήθηκε ένα μεγάλο κύμα μετανάστευσης Ιρλανδών στις Ηνωμένες Πολιτείες, προς αναζήτηση καλύτερων συνθηκών διαβίωσης. Το μεγαλύτερο μέρος των μεταναστών έφτανε με καράβια στη Βοστώνη και πολύ από αυτούς εγκαθίστανται μόνιμα σε αυτή την πόλη, που σήμερα είναι συνώνυμο της ιρλανδικής κουλτούρας και του ιρλανδικού πολιτισμού.

Μεταξύ των μεταναστών ήταν φυσικά και οι προπάτορες της οικογένειας Κένεντι, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στη Βοστώνη κι έγιναν μέλη των ιρλανδικών και καθολικών κοινοτήτων που δημιουργήθηκαν στην πολιτεία της Μασαχουσέτης, κρατώντας έτσι ζωντανούς τους δεσμούς με την πατρίδα τους. Με το πέρασμα των χρόνων οι Ιρλανδοί έγιναν κομμάτι των Ηνωμένων Πολιτειών και δεν δυσκολεύτηκαν να εισχωρήσουν στον αμερικάνικο τρόπο ζωής. Πολλοί από αυτούς έφτιαζαν εστιατόρια, κλαμπ κι άλλα εμπορικά καταστήματα τα οποία απέδωσαν γρήγορα κέρδη στους ιδιοκτήτες τους. Αρκετοί άρχισαν να ενδιαφέρονται για την πολιτική, με τους περισσότερους να υποστηρίζουν το κόμμα των Δημοκρατικών, ανάμεσα σε αυτούς ήταν φυσικά και η οικογένεια Κένεντι.

Παράλληλα με τους Κένεντι, το ταξίδι για μια καλύτερη ζωή πραγματοποίησαν και οι Φίτζκεραλντ, οι προπαππούδες του Τζον Κένεντι από τη μεριά της μητέρας τους οι οποίοι κατάγονταν από την κομητεία Γουέξφορντ. Όπως και οι Κένεντι, ο Τόμας και η Ρόζμαρι Φίτζκεραλντ εγκαταστάθηκαν στη Βοστώνη και ξεκίνησαν να εργάζονται σε μία φάρμα. Στις αρχές της δεκαετίας του 1860 κατάφεραν να ανοίξουν το δικό τους μανάβικο και να βελτιώσουν κατά πολύ τα οικονομικά τους. Ο μεγάλος γιος της οικογένειας Τζον Φίτζκεραλντ, ο παππούς του Τζον Κένεντι ξεχώρισε από μικρή ηλικία για τις ακαδημαϊκές του επιδόσεις και έγινε

δεκτός στο φημισμένο πανεπιστήμιο Χάρβαρντ. Αναγκάστηκε όμως να παρατήρει τις σπουδές του, λόγω του απρόσμενου θανάτου των γονιών του για να στηρίξει τα μικρότερα αδέρφια του. Κατάφερε να γίνει ένα αξιοσέβαστο μέλος της κοινωνία της Βοστώνης και άρχισε να ασχολείται με την πολιτική, την οποία υπηρέτησε από διάφορα πόστα⁶.

Με τα χρόνια ο Τζον Φίτζγκεραλντ κατάφερε να μεγαλώσει την οικογενειακή επιχείρηση και να κερδίσει αρκετά χρήματα. Το 1892 εκλέχθηκε για πρώτη φορά στο δημοτικό συμβούλιο της Βοστώνης και από το 1895 έως το 1901 ήταν μέλος του Κογκρέσου. Μέσω της θέσης που κατείχε προσπάθησε να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των εργατών στην πολιτεία της Μασαχουσέτης και να τους εξασφαλίσει καλύτερες συνθήκες εργασίας. Στο τέλος της θητείας του αγόρασε την εφημερίδα «The Republic», μέσω της οποίας ήθελε να ενισχύσει την πολιτική του καριέρα. Έτσι το 1905 κατάφερε να εκλεγεί δήμαρχος της Βοστώνης, έχοντας την υποστήριξη του δημοκρατικού κόμματος. Το 1910 κατάφερε να εκλεγεί εκ νέου στο ίδιο αξίωμα. Ως πολιτικός ξεχώριζε για τη ρητορική του δεινότητα και για τη δύναμη που είχαν οι πολιτικοί του λόγοι⁷.

Το 1889 παντρεύτηκε τη Μάρυ Τζόσεφιν Χάννον, την οποία αποκαλούσαν Τζόσι και την επόμενη χρονιά απέκτησαν τη Ρόζμαρι, γνωστή κι ω Ρόουζ, μητέρα του Τζον Κένεντι. Η Τζόσι ήταν πολύ αυστηρή μητέρα και έδωσε στα παιδιά της καθολικές αρχές. Παρότι δεν ήταν ιδιαίτερα μορφωμένη πίεζε τα παιδιά της με τα μαθήματα και τις σπουδές τους.

Ο πρώτος Κένεντι που μετανάστευσε από την Ιρλανδία για τις ΗΠΑ, ήταν ο Πάτρικ Κένεντι, προπάππος του Τζον, με καταγωγή από το Ντανγκαστάουν της κομητείας Γουέξφορντ, τον Οκτώβριο του 1848, λόγω του ότι οι καλλιέργειες πατάτας στις οποίες στηριζόταν οικονομικά είχαν καταστραφεί. Με τη σύζυγο του Μπρίτζετ Μέρφι, απέκτησαν τέσσερα παιδιά, το μικρότερο εκ των οποίων ήταν ο Πάτρικ Τζόσεφ Κένεντι, ο παππούς του Τζον. Λίγους μήνες μετά τη γέννηση του μικρότερου γιου του, ο Πάτρικ Κένεντι πέθανε από χολέρα.

Ο Πάτρικ Τζόσεφ Κένεντι, κατάφερε από τα πρώτα σχολικά του χρόνια να ξεχωρίσει. Παρόλα αυτά στη μέση της εφηβείας του εγκατέλειψε το Γυμνάσιο για να εργαστεί ώστε να βοηθήσει την οικογένεια του. Μέσα από τις δουλειές που έκανε

⁶M. O'Brien, *John F. Kennedy : a biography*, Νέα Υόρκη 2005, σ. 2-5

⁷SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

κατάφερε να συγκεντρώσει κάποια χρήματα και με τη βοήθεια της μητέρας του αγόρασε ένα χρεωκοπημένο σαλόνι στην ανατολική Βοστώνη, το οποίο κατάφερε μέσα σε λίγους μήνες να το κάνει ξανά κερδοφόρο.

Έχοντας αποκατασταθεί επαγγελματικά, το Νοέμβριο του 1887, παντρεύτηκε τη Μαίρη Αουγκούστα Χίκι, μια πολύ μορφωμένη για την εποχή κοπέλα, της οποίας ο πατέρας ήταν επίσης ιδιοκτήτης σαλόνι. Μέσω της επιχείρησής του, ερχόταν σε επαφή με τους κατοίκους της Βοστώνης και ήξερε από πρώτο χέρι τα προβλήματά τους, κάτι που τον ώθησε να ασχοληθεί με την πολιτική και να διαπρέψει σε αυτή.

Το 1886 κατάφερε να εκλεγεί για πρώτη φορά μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων στην πολιτεία της Μασαχουσέτης και έξι χρόνια αργότερα κατέλαβε το αξίωμα του Γερουσιαστή. Απέφευγε παρόλα αυτά τις προεκλογικές ομιλίες καθώς θεωρούσε τον εαυτό του κακό ομιλητή και αδυνατούσε να εκφωνήσει λόγο μπροστά σε ένα οργανωμένο πλήθος. Το 1890 κατάφερε να ανοίξει ένα εργοστάσιο παραγωγής αναψυκτικών και ποτών. Κατάφερε να μεγαλώσει κατά πολύ την περιουσία του το 1895 με την αγορά ενός μεγάλου μεριδίου της τράπεζας «Κολούμπια», μιας από τις μεγαλύτερες των ΗΠΑ⁸.

1.2. Οι γονείς του Τζον Κένεντι

Στις 6 Σεπτεμβρίου του 1888, οι Κένεντι απέκτησαν τον πρώτο τους γιο, τον Τζόσεφ, πατέρα του Τζον Κένεντι. Στη συνέχεια απέκτησαν ένα ακόμα γιο, ο οποίος πέθανε λίγο μετά από τη γέννησή του και δύο κόρες τη Λορέτα και τη Μάργκαρετ. Η οικογένεια τους ήταν μια από τις πλουσιότερες στη Βοστώνη. Ο Τζόσεφ από μικρός ήθελε να αποκτήσει πολλά χρήματα όπως κι ο πατέρας του. Συνήθιζε να μοιράζει εφημερίδες πριν ή μετά το σχολείο για να κερδίζει τα δικά του χρήματα. Λίγο αργότερα ξεκίνησε να πουλά διάφορα γλυκά, καρπούς και φιστίκια στο λιμάνι της Βοστώνης.

Δεν ήταν όμως καθόλου καλός στα μαθήματα, αλλά διέπρεπε σε αρκετά αγωνίσματα. Ο πατέρας του πίεσε το 1908 τους διευθύνοντες του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, που θεωρείται μέχρι και σήμερα ένα από τα καλύτερα παγκοσμίως να τον δεχθούν παρά τις άσχημες ακαδημαϊκές τους επιδόσεις. Τα κατάφερε λόγω της πολιτικής επιρροής που ασκούσε στη πολιτεία της Μασαχουσέτης στην οποία έδρευε και το Χάρβαρντ. Τα καλοκαίρια συνήθιζε μαζί με ένα συμμαθητή του να κάνουν

---

⁸ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 6-9

ξεναγήσεις σε τουρίστες στη Βοστώνη, ενασχόληση η οποία τελικά δεν απέδωσε οικονομικά όσο θα ήθελε⁹.

Με την αποφοίτησή του, ξεκίνησε να εργάζεται στην τράπεζα του πατέρα του, με μισθό χιλίων διακοσίων δολαρίων το χρόνο, ποσό ιδιαίτερα μεγάλο για την εποχή. Κατάφερε να επιτύχει πολλά μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα και να κερδίσει την εμπιστοσύνη των συνεταίρων του πατέρα του, οι οποίοι τον εξέλεξαν ομόφωνα πρόεδρο της τράπεζας τον Ιανουάριο του 1914¹⁰.

Το 1890, γεννήθηκε η Ρόουζ Φιτζγκέραλντ, μητέρα του Τζον Κένεντι. Όπως κι ο μέλλον σύζυγός της μεγάλωσε σε μία εύρωστη οικονομικά οικογένεια. Θεωρούνταν εξαιρετική μαθήτρια και από τα μαθήματα περισσότερο της άρεσε η ιστορία, την αγάπη για την οποία κληρονόμησε από τον πατέρα της. Κατάφερε προτού κλείσει τα δεκαέξι της χρόνια να αποφοιτήσει από το Λύκειο, λόγω των καταπληκτικών ακαδημαϊκών της επιδόσεων και παράλληλα κέρδισε μετάλλια σε πολλούς αγώνες κολύμβησης.

Το 1907 έγινε αποδεκτή από το «Γουέσλι», ένα από τα ελάχιστα πανεπιστήμια που δεχόταν κοπέλες ως φοιτήτριες στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Για πολιτικούς λόγους, οι σύμβουλοι τους πατέρας της, που την εποχή εκείνη την ήταν δήμαρχος της Βοστώνης, πίστευαν πως η Ρόουζ δεν πρέπει να φοιτήσει στο «Γουέσλι». Ο πατέρας της συμφώνησε με τους συμβούλους του και με την πρόφαση πως ήταν μικρή ακόμα για το πανεπιστήμιο, την έστειλε να φοιτήσει σε μια θεολογική σχολή για κάποιο χρονικό διάστημα.

Το 1908 ταξίδεψε με τους γονείς της στην Ευρώπη για να εγγραφεί μαζί με την αδερφή της, την Άγκνες, σε μια θεολογική σχολή στην οποία θα γνώριζε καλύτερα το πνεύμα του καθολικισμού, δόγμα το οποίο ασπάζονταν η ίδια και η οικογένειά της. Το 1910 ολοκλήρωσε της σπουδές της και επέστρεψε στη Βοστώνη. Είχε αποκτήσει πολλά ενδιαφέροντα κατά το διάστημα παραμονής της στην Ευρώπη, ενδιαφερόταν για τις διεθνείς σχέσεις και έμαθε να μιλάει άπταιστα τη γαλλική αλλά και τη γερμανική γλώσσα.

Η γνωριμία του Τζόσεφ Κένεντι και της Ρόουζ Φίτζγκέραλντ, ξεκινούσε από την παιδική τους ηλικία, ως παιδιά δύο εκ των μεγαλύτερων επιχειρηματιών της Βοστώνης. Παρόλο που οι πατεράδες τους ήταν και οι δύο Ιρλανδοί και ασπάζονταν τον καθολικισμό, δεν συμπαθούσαν καθόλου ο ένας τον άλλο και δεν επιθυμούσαν να

⁹ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 13-15

¹⁰ B. Denenberg, *John Fitzgerald Kennedy-America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 3

συνεργαστούν ποτέ αν και τους είχε δοθεί η ευκαιρία. Το 1906 ο Τζόσεφ, προσκάλεσε τη Ρόουζ σε ένα χορό, αλλά ο πατέρας της αρνούταν να της επιτρέψει να αποδεχτεί την πρόσκληση του νεαρού Κένεντι. Παρόλα αυτά το ειδύλλιο μεταξύ των δύο νέων είχε ξεκινήσει εν αγνοία των οικογενειών τους. Απολάμβαναν επισκέψεις σε μουσεία και γκαλερί της Βοστώνης και έκαναν μεγάλους περιπάτους στο Χάρβαρντ, το πανεπιστήμιο που φοιτούσε ο Τζόσεφ. Κατά το διάστημα παραμονής της Ρόουζ στην Ολλανδία, το ζευγάρι κράτησε επαφή μέσω αλληλογραφίας. Η επανένωση τους μετά την επιστροφή της Ρόουζ στις ΗΠΑ ήταν μοιραία, το ζευγάρι ήρθε ξανά κοντά και άρχισαν να σχεδιάζουν το κοινό τους μέλλον¹¹.

Τον Ιούνιο του 1914, το ζευγάρι, αφότου οι οικογένειές τους αποδέχθηκαν τον έρωτά τους, αρραβωνιάστηκε. Τον Οκτώβριο του 1914 ο Τζόσεφ και η Ρόουζ ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου¹². Η τελετή ήταν πολύ απλή και δεν έγινε ευρέως γνωστή, παρά την υψηλή κοινωνική θέση που κατείχαν οι οικογένειές τους. Λίγες μέρες μετά, το ζευγάρι αφού είχε ήδη βρει το σπίτι το οποίο θα στέγαζε τη νεοσύστατη οικογένειά του, έφυγε για το ταξίδι του μέλιτος στην πολιτεία της Δυτικής Βιρτζίνια.

Στις 25 Ιουλίου του 1915, απέκτησαν τον πρώτο τους γιο, τον Τζόσεφ Τζούνιορ. Στις 29 Μαΐου του 1917 απέκτησαν το δεύτερό τους γιο¹³. Αποφάσισαν ότι αφού το πρώτο τους τέκνο είχε πάρει όνομα από τη πλευρά του πατέρα, το δεύτερο να πάρει όνομα από την πλευρά της μητέρας τους. Έτσι πήρε το όνομά του ο Τζον Φίτζκεραλντ Κένεντι. Το όνομα Τζον ήταν το όνομα το παππού του και το Φίτζκεραλντ ήταν το πατρικό επίθετο της μητέρας του, το οποίο του δόθηκε ως μεσαίο όνομα, κάτι που συνηθίζεται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η βάφτιση έγινε στις 19 Ιουνίου 1917, στο ρωμαιοκαθολικό ναό του Αγίου Άινταν στη Βοστώνη.

Το 1917 η Ηνωμένες Πολιτείες εισχώρησαν στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με αρκετούς αμερικάνους πολίτες να φεύγουν για την Ευρώπη προκειμένου να λάβουν μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις. Ο Τζόσεφ Κένεντι δεν ήταν ένας από αυτούς καθώς δεν κατετάγη στο στρατό και παρέμεινε στη Βοστώνη μην μπορώντας όμως να αναπτυχθεί οικονομικά λόγω της κατάστασης που επικρατούσε. Το 1919 έγινε γενικός διευθυντής της χρηματιστηριακής εταιρείας «Χέιντεν και Στόουν» στο γραφείο της Βοστώνης. Δούλεψε εκεί ως το 1922. Υπό την καθοδήγηση του Γκάλεν

¹¹ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 16-17

¹² B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 10-11

¹³ M. Goldman, *John F. Kennedy, portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 2

Στόουν, ο οποίος θεωρούταν ένας από τους κορυφαίους χρηματιστές των ΗΠΑ, έμαθε πολλά μυστικά πάνω σε αυτή τη δουλειά. Με βάση όλα όσα έμαθε αποφάσισε να ανοίξει τη δική του εταιρεία, εκμεταλλευόμενος το καλό όνομα που είχε χτίσει ο ίδιος και η οικογένειά του στην αγορά της Βοστώνης¹⁴.

Το διάστημα αυτό, η οικογένεια των Κένεντι μεγάλωνε διαρκώς και καινούργια μέλη προστίθενται συνεχώς σε αυτή. Συνολικά το ζεύγος Κένεντι απέκτησε εννέα παιδιά. Τέσσερις γιους, τους Τζόσεφ Τζούνιор, Τζον, Ρόμπερτ και Έντουαρντ αλλά και πέντε κόρες, τις Ρόζμαρι, Καθλίν, Γιούνις, Πατρίτσια και Τζιν¹⁵.

Η εταιρεία του Τζόσεφ δεν άργησε να αποδώσει κέρδος. Είχε καταφέρει να πάρει υπό τη δούλεψή του μερικούς από τους καλύτερους δικηγόρους, συμβολαιογράφους και οικονομολόγους της Βοστώνης. Το 1925 αποφάσισε να επεκτείνει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες και να μην προσκολληθεί μόνο στο χρηματιστηριακό τομέα. Η πρώτη του κίνηση ήταν να αγοράσει μια εταιρεία παραγωγής ταινιών, λόγω της ανόδου του κινηματογράφου στις ΗΠΑ του 1920. Το 1933, με την ποτοαπαγόρευση να είναι σε ισχύ στις Ηνωμένες Πολιτείες, αποφάσισε να αγοράσει μια μεγάλη ποτοποιία καθώς πίστευε πως το τέλος της ποτοαπαγόρευσης ήταν κοντά. Συμφώνησε με βρετανικές εταιρείες για την παραγωγή δικών τους ποτών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η εταιρεία αυτή του προσέφερε τεράστια κέρδη, καθώς απεδείχθη η πιο προσοδοφόρα απ' όλες τις επιχειρηματικές κινήσεις που είχε κάνει ως τότε¹⁶.

1.3. Τα σχολικά χρόνια του Τζον Κένεντι

Έχοντας γεννηθεί σε μια πλούσια οικογένεια, ο Τζον από μικρός ζούσε μια άνετη ζωή σε ένα μεγάλο σπίτι στα προάστια της Βοστώνης. Οι επαγγελματικές υποχρεώσεις του Τζόσεφ Κένεντι, τον κρατούσαν διαρκώς μακριά από τα παιδιά του. Αυτό ίσως και να επηρέαζε την ψυχολογία του Τζον, ο οποίος στην παιδική του ηλικία αρρώσταινε διαρκώς. Το Φεβρουάριο του 1920, χωρίς καν να έχει κλείσει τα τρία του έτη, προσβλήθηκε από τον «κόκκινο πυρετό», μια πολύ σοβαρή ασθένεια της εποχής. Ο πολύ υψηλός πυρετός και ο πονόλαιμος ήταν τα βασικά συμπτώματα αυτής της ασθένειας, η οποία κρατούσε το πολύ πέντε ημέρες. Στην περίπτωση του

¹⁴ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 19

¹⁵ W. Manchester, «Joseph P. Kennedy», στην ιστοσελίδα Britannica, 20.7.1998, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/Joseph-P-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 7.4.2021

¹⁶ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 21

Τζον, τα πράγματα ήταν πιο δύσκολα καθώς η ασθένεια δεν υποχωρούσε μετά το πέρας μίας εβδομάδας.

Οι Κένεντι και οι Φίτζγκεραλντ ήταν κατατρομαγμένοι. Ο παππούς του έφερε στη Βοστώνη τον δόκτορα Έντουιν Πλέις. Κατόπιν δικής του υπόδειξης ο μικρός Τζον εισήχθη στο Γενικό Νοσοκομείο της Βοστώνης. Οι γιατροί του νοσοκομείου έκαναν ότι καλύτερο μπορούσαν μα τα συμπτώματα δεν υποχωρούσαν. Η οικογένειά του προσευχόταν καθημερινά για τη σωτηρία του μαζί με πολλούς επισκόπους της Βοστώνης. Ύστερα από ένα μήνα νοσηλείας η κατάσταση βελτιώθηκε και τα συμπτώματα υποχώρησαν, αλλά δεν εξαφανίστηκαν τελείως. Το τέλος της ασθένειας ήρθε μετά από αρκετό καιρό, συγκεκριμένα το Μάιο του 1920, όποτε και οι γιατροί επέτρεψαν στους Κένεντι να πάρουν το γιο τους πίσω στο σπίτι τους, αφού πλέον ήταν πλήρως καλά¹⁷.

Ύστερα από αυτή την περιπέτεια ο Τζόσεφ προσπαθούσε να βρίσκεται όσο το δυνατόν περισσότερο κοντά στα παιδιά του και να μην τα παραμελεί. Βέβαια, τα μεγάλα επιχειρηματικά του ανοίγματα, δεν το επέτρεπαν πάντα αυτό. Η Ρόουζ, ακολουθούσε το πρότυπο της Καθολικής μητέρας εκείνης της εποχής. Ήταν διαρκώς στο σπίτι και είχε τον έλεγχο των παιδιών. Παρά τις ικανότητές της και την έφεση στη μάθηση, δεν επιθυμούσε να κάνει καριέρα σε κάποιο τομέα, όπως δειλά – δειλά επιχειρούσαν αρκετές γυναίκες εκείνη την εποχή, αλλά είχε επικεντρωθεί στην ανατροφή των παιδιών της¹⁸.

Η οικογένεια των Κένεντι ήταν αρκετά δεμένη. Συνήθιζαν να παίρνουν όλοι μαζί το δείπνο τους και να μην λείπει κανείς από το οικογενειακό τραπέζι. Η ώρα του φαγητού μετατρέποταν σε παιχνίδι γνώσεων καθώς οι γονείς συνήθιζαν να κάνουν ερωτήσεις στα παιδιά για όσα μάθαιναν στο σχολείο και όσα τους μάθαιναν οι ίδιοι, κάτι που δημιουργούσε μικρούς ανταγωνισμούς μεταξύ των παιδιών. Πολύ συχνά έκαναν διακοπές στο Παλμ Μπιτς της Φλόριντα, όπου είχαν αγοράσει τη δική τους εξοχική κατοικία¹⁹.

Στην ηλικία των επτά ετών ο Τζον ξεκίνησε να φοιτά στο ιδιωτικό σχολείο Ντέξτερ, στο οποίο φοιτούσαν μόνο αγόρια, ανάμεσα στα οποία ήταν ο μεγάλος του αδερφός, ο Τζόσεφ. Στο σχολείο αυτό φοιτούσαν τα παιδιά των πλουσιότερων οικογενειών της Βοστώνης. Ο πατέρας Κένεντι ήθελε τα παιδιά του να λάβουν από

¹⁷ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 5

¹⁸ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 38-39

¹⁹ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 6

μικρή ηλικία την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση, ώστε να μπου από νωρίς οι βάσεις για τη μετέπειτα φοίτηση στα καλύτερα κολλέγια της χώρας. Τα δύο αδέρφια ξεχώρισαν από νωρίς για το ταλέντο τους στο αμερικάνικο ποδόσφαιρο και γι αυτό και οι δύο έπαιζαν στην ομάδα του σχολείου τους²⁰.

Όταν η οικογένεια μετακόμισε στη Νέα Υόρκη τα δύο μεγαλύτερα αγόρια εγγράφηκαν στο σχολείο Ριβερντέιλ. Ο Τζόσεφ την επόμενη χρονιά μεταπήδησε στο Λύκειο Χόατε στο Κονέτικάτ, με το Τζον να τον ακολουθεί μετά από δύο χρόνια. Ο Τζόσεφ είχε ήδη καταφέρει να γίνει πολύ δημοφιλής καθώς ήταν πολύ καλός αθλητής και παράλληλα τα πήγαινε περίφημα με τις ακαδημαϊκές του υποχρεώσεις. Ο Τζον δυσκολεύτηκε αρκετά καθώς εκτός των μικρών προβλημάτων υγείας που τον ακολουθούσαν, είχε στόχο να φτάσει και να ξεπεράσει τα υψηλά στάνταρ που είχε θέσει ο μεγαλύτερος αδερφός του. Τα μαθήματα στα οποία ξεχώρισε από την αρχή ήταν η Ιστορία και η Φυσική, αντίθετα δυσκολεύτηκε πολύ στα Λατινικά και τα Αγγλικά²¹.

Η απροθυμία του να βελτιώσει τους βαθμούς του στα μαθήματα που δεν τα πήγαινε καλά, κατέτασσε τον Τζον στους χειρότερους μαθητές της τάξης του, κατά την ολοκλήρωση της πρώτης χρονιάς φοίτησης στο Λύκειο Χόατε. Παρόλα αυτά είχε ξεκινήσει να διαπρέπει στην κολύμβηση κι έγινε μέλος της ομάδας ποδοσφαίρου του σχολείου. Παράλληλα είχε ταλέντο και σε άλλα αθλήματα, κάτι που τον είχε οδηγήσει να γίνει μέλος σχεδόν σε όλες τις αθλητικές ομάδες του Λυκείου. Οι καθηγητές του, παρά του χαμηλούς βαθμούς, τόνιζαν στους γονείς του πως είχε μεγάλες δυνατότητες και θα έπρεπε να δουλέψει σκληρά για να καταφέρει να τις αναπτύξει²².

Την επόμενη χρονιά τα πράγματα ξεκίνησαν καλύτερα για τον Τζον, ο οποίος σε ένα τεστ IQ συγκέντρωσε 119 μονάδες, κάτι που τον κατέταξε στην πρώτη εικοσάδα του σχολείου. Δεν έγινε ξαφνικά άριστος, αλλά βελτίωσε κατά πολύ τα μαθήματα που είχε πρόβλημα την προηγούμενη χρονιά. Παράλληλα έχτισε καλές φιλίες με παιδιά που ήταν μαζί μέλη στις αθλητικές ομάδες του Λυκείου. Έκανε επίσης την πρώτη σχέση του με κοπέλα, την Όλιβ Κόλεϊ, με την οποία περνούσε

²⁰ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 15-17

²¹ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 7

²² B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 17-18

αρκετό χρόνο και συμμετείχαν σε πολλές από τις εκδηλώσεις που διοργάνωνε το σχολείο τους²³.

Την τρίτη χρονιά, η σκιά του μεγαλύτερου αδερφού απομακρύνθηκε καθώς ο Τζόσεφ αποφοιτούσε και ξεκίνησε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ. Ένιωσε να φεύγει ένα βάρος από πάνω του και πίστευε πως πλέον θα έχτιζε το δικό του όνομα στο σχολείο χωρίς να τον βαραίνει η καλή φήμη του αδερφού του. Παρουσίασε τεράστια βελτίωση στα αγγλικά, τα γραπτά του ήταν εξαιρετικά, σε αντίθεση με τα προηγούμενα έτη, σύμφωνα με τους καθηγητές του, οι οποίοι τον προέτρεψαν να ασχοληθεί με τη δημοσιογραφία. Και στο σημείο αυτό ήρθε η κατάρρευση, με την υγεία του να τον προδίδει ξανά. Αυτή την φορά ήταν η ηπατίτιδα, μια ασθένεια που προσβάλλει το συκώτι, που τον έστειλε ξανά στο νοσοκομείο. Νοσηλεύτηκε γι ένα μεγάλο χρονικό διάστημα και δεν ήταν παρόν στην ολοκλήρωση της σχολικής χρονιάς. Παράλληλα οι φίλοι, οι συμμαθητές και οι καθηγητές του προσεύχονταν να γίνει γρήγορα καλά και να επιστρέψει και πάλι κοντά τους²⁴.

Το καλοκαίρι η υγεία του Κένεντι είχε βελτιωθεί αισθητά, έτσι συμμετείχε κι αυτός στις οικογενειακές διακοπές σε μία από τις εξοχικές κατοικίες τους και προετοιμαζόταν για την επόμενη χρονιά στο Λύκειο Χόατε, η οποία θα ήταν και η τελευταία του. Εκεί βρήκε μια νέα ενασχόληση την ιστιοπλοΐα, στην οποία έδειχνε να έχει μεγάλο ταλέντο. Καθημερινά επιδίδονταν με τον αδερφό του σε πολύωρους αγώνες στη θάλασσα και κατάφερνε να αναδειχθεί νικητής τις περισσότερες φορές²⁵.

Με την επιστροφή στο σχολείο ο Κένεντι έγινε συνδρομητής της εφημερίδας «New York Times», η οποία ήταν μία από τις πιο γνωστές στην Αμερική, καθώς το μικρόβιο της δημοσιογραφίας τον είχε καταλάβει για τα καλά. Παράλληλα η δημοτικότητα του είχε ανέβει σημαντικά. Η αυτοπεποίθηση που εξέπεμπε, σε συνδυασμό με την ωραία εξωτερική του εμφάνιση προσέλκυε ολοένα και περισσότερα άτομα κοντά του. Μαζί με τη δημοτικότητά του ανέβαιναν διαρκώς και οι βαθμοί του. Είχε καταφέρει να θεωρείται ένας από τους καλύτερους μαθητές του σχολείου και σχεδόν κάθε εβδομάδα αναδεικνυόταν νικητής σε ένα κουίζ γνώσεων

²³ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 62

²⁴ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 18-19

²⁵ M. O'Brien, *ό. π.*, σ.65-66

που διοργάνωνε ένας ραδιοφωνικός σταθμός του Κονέτικατ. Κατάφερε έτσι να νιώθει συνεχώς εξυπνότερος²⁶.

1.4. Οι σπουδές στο πανεπιστήμιο

Τον Απρίλιο του 1935, η αίτηση που είχε κάνει στο πανεπιστήμιο Χάρβαρντ έγινε αποδεκτή παρά τις άσχημες ακαδημαϊκές επιδόσεις που είχε κατά τα δύο πρώτα χρόνια της φοίτησής του στο Λύκειο Χόατε κι έτσι τον Ιούνιο του ίδιου έτους μετέβη στο πανεπιστήμιο για να δώσει τις τελικές εξετάσεις για την εισαγωγή του. Το Χάρβαρντ, θεωρούνταν ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια παγκοσμίως και γι αυτό το λόγο ήταν απαραίτητες οι εισαγωγικές εξετάσεις, κάτι που δεν ίσχυε στα περισσότερα κολλέγια των ΗΠΑ. Στις εξετάσεις αυτές συγκέντρωσε γενικά καλούς βαθμούς, με τις εξαιρετικές του επιδόσεις στα αγγλικά και στην ιστορία ήταν αυτές που οδήγησαν στο να γίνει αποδεκτός.

Μετά την αποδοχή του από το Χάρβαρντ ο Κένεντι αποφάσισε να αναβάλει για ένα χρόνο τις σπουδές του σε αυτό το Πανεπιστήμιο και αντ' αυτού ταξίδεψε ως το Λονδίνο για να φοιτήσει στο «Σχολείο Οικονομικών του Λονδίνου», στο οποίο φοίτησε την προηγούμενη χρόνια ο μεγαλύτερος αδερφός του, ο Τζόσεφ. Όπως κι ο αδερφός του επρόκειτο να φοιτήσει υπό την εποπτεία του περίφημου πολιτικού επιστήμονος Χάρολντ Λάσκι, γνωστού για τις σοσιαλιστικές απόψεις, παρόλο που η οικογένεια Κένεντι δεν τις επικροτούσε. Ο πατέρας Κένεντι δήλωνε πως οι γιοι του έπρεπε να γνωρίσουν και την αντίθετη πλευρά του καπιταλισμού και να αποφασίσουν μέσα από ποια πλευρά θα καταφέρουν να επιτύχουν περισσότερα στη ζωή τους. Ο Χάρολντ Λάσκι συνήθιζε να καλεί αρκετούς από τους φοιτητές του για τσάι το σπίτι του τα κυριακάτικα απογεύματα και εκεί τους μιλούσε ανοιχτά χωρίς να έχει κάποια συγκεκριμένη ύλη ή κάποιο πανεπιστημιακό πλαίσιο το οποίο θα έπρεπε να ακολουθεί²⁷.

Το Σεπτέμβριο του 1935 ο Τζον Κένεντι έφτασε στο Λονδίνο υπό τη συνοδεία της μητέρας του, Ρόουζ και της μεγαλύτερης από τις αδελφές του, της Καθλίν. Η παραμονή του στην Αγγλία διήρκεσε ελάχιστα. Λίγες μέρες μετά την άφιξή του και προτού καν αρχίσει τα μαθήματα η υγεία του βρέθηκε σε κίνδυνο για μία ακόμη φορά. Οι γιατροί στο Λονδίνο δεν μπορούσαν να προσδιορίσουν ακριβώς τι είχε και έτσι πήρε την απόφαση να επιστρέψει στην πατρίδα του, καθώς θεωρούσε

²⁶ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 20-21

²⁷ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 75

πως θα κατάφερνε να αναρρώσει πιο γρήγορα σε οικογενειακό περιβάλλον. Οι γιατροί στις Ηνωμένες Πολιτείες απεφάνθησαν πως ο Τζον ταλαιπωρούταν τελικά από ηπατίτιδα, ασθένεια η οποία τον είχε προσβάλει ξανά κατά τα μαθητικά του χρόνια.

Σε μικρό χρονικό διάστημα είχε γίνει καλά, όμως η ακαδημαϊκή χρονιά στην Αγγλία είχε πλέον χαθεί. Η μητέρα του τον συμβούλεψε να μην επιστρέψει στο εξωτερικό αλλά να ξεκινήσει τις σπουδές του στο Χάρβαρντ. Ο Τζον συμφώνησε στο πρώτο σκέλος της συμβουλής της μητέρας του, αλλά πίστευε πως το Χάρβαρντ δεν είναι πλέον το ιδανικό μέρος για αυτόν. Είχε κουραστεί να ακολουθεί το μεγαλύτερο αδερφό του, τον Τζόσεφ σε κάθε του βήμα, πρώτα στο Λύκειο Χόατε, μετά στην Αγγλία και τώρα στο Χάρβαρντ. Θεωρούσε πως το να φοιτήσει ξανά στο ίδιο εκπαιδευτικό ίδρυμα με αυτόν, μόνο καλό δεν θα του έκανε. Λόγω του ανταγωνισμού τους θα έπρεπε να ξεπεράσει τη φήμη που θα είχε ήδη χτίσει ο Τζόσεφ, που είχε ξεκινήσει να φοιτά εκεί.

Έτσι πήρε την απόφαση να κάνει αίτηση εισαγωγής στο κολλέγιο Πρίνστον, στο οποίο ήδη φοιτούσε ο καλός του φίλος και συμμαθητής στο Λύκειο Χόατε, Λεν Μπίλλινγκς. Οι γονείς του συμφώνησαν, καθώς δεν ήθελαν να στεναχωρήσουν ούτε να ταλαιπωρήσουν το γιο τους μετά την περιπέτεια που είχε περάσει για μια ακόμα φορά η υγεία του. Έτσι στα μέσα του Νοέμβριο του 1935 γράφτηκε στο Πρίνστον και ξεκίνησε αμέσως να φοιτά εκεί²⁸.

Η αντάμωση με τον καλό του φίλο Λεν, τον βοήθησε να ανέβει πολύ ψυχολογικά. Οι δύο τους ξεκίνησαν να συγκατοικούν στους κοιτώνες του Πανεπιστημίου. Τα πράγματα πήγαιναν αρκετά καλά στην αρχή μέχρι που η υγεία του χειροτέρευε ξανά την περίοδο που ξεκινούσαν οι διακοπές των Χριστουγέννων. Ακολούθησε τη συμβολή του πατέρα του κι εγκατέλειψε το Πρίνστον για να επικεντρωθεί στην υγεία του. Λίγο μετά τα Χριστούγεννα εισήχθη στο νοσοκομείο «Πίτερ Μπεντ Μπραχαμ» στη Βοστώνη για να διαπιστωθεί τι ακριβώς τρέχει με την υγεία του. Μετά από μηναία παραμονή στο νοσοκομείο οι γιατροί δεν μπόρεσαν να προσδιορίσουν επακριβώς τι τρέχει, αλλά τουλάχιστον διαψεύστηκαν οι φόβοι τους για λευχαιμία. Αφού ένιωθε λίγο καλύτερα ο Τζον άφησε το κρεβάτι του νοσοκομείου και γύρισε στο πατρικό του.

---

²⁸ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 23

Νιώθοντας πλέον καλά το καλοκαίρι του 1936, ταξίδεψε στο Μπένσον της Αριζόνα, μια πόλη που απείχε λίγα μόλις χιλιόμετρα από τα σύνορα των ΗΠΑ με το Μεξικό. Εκεί θα δούλευε στη φάρμα του δημοσιογράφου Άρθουρ Κροκ, φίλου του πατέρα του. Πίστευε πως αν αλλάζει παραστάσεις και ξέφευγε από τα συνηθισμένα θα κατάφερνε αν βελτιώσει την πορεία της υγείας τους. Ο Κένεντι δούλευε σκληρά έξι από τις επτά μέρες της εβδομάδας και μόνο της Κυριακές ξεκουραζόταν και απολάμβανε τις ομορφιές της Αριζόνα. Παρά τη σωματική κούραση, η υγεία του βελτιωνόταν διαρκώς. Έτσι, το Σεπτέμβρη του 1936 επέστρεψε στο σπίτι του, μαυρισμένος από τη δουλειά στον ήλιο αλλά πιο δυνατός σωματικά και ψυχικά²⁹.

Παρά την παρουσία του αδερφού του, πίστευε πως το Χάρβαρντ, ήταν πλέον η καλύτερη λύση γι' αυτόν. Έτσι γράφτηκε για δεύτερη φορά και ξεκίνησε να παρακολουθεί μαθήματα τον Οκτώβριο του 1936. Βασικός σκοπός της παρουσίας του ήταν να γίνει μέλος της ομάδας αμερικανικού ποδοσφαίρου του Πανεπιστημίου και με τα χρόνια να εξελιχθεί σαν παίχτης. Στην ομάδα ήταν ήδη μέλος ο Τζόσεφ, ο μεγαλύτερος αδελφός του. Παρά το γεγονός πως δεν διέθετε μεγάλη σωματική δύναμη, στοιχείο απαραίτητο για το άθλημα, έγινε μέλος της ομάδας. Σαν πρωτοετής δεν είχε χρόνο συμμετοχής, έπαιζε μόνο στις προπονήσεις. Στους τρεις τελευταίους αγώνες του πρωταθλήματος, με την ομάδα του αδιάφορη, πήρε χρόνο συμμετοχής κι έδειξε ψήγματα του ταλέντου του³⁰.

Κατά το διάστημα που η ομάδα ποδοσφαίρου δεν είχε αγωνιστικές υποχρεώσεις ο Τζον προπονούνταν συστηματικά για να τα πάει καλύτερα την επόμενη χρονιά. Οι σκληρές προπονήσεις του άφησαν ένα πρόβλημα στη μέση που θα τον ακολουθούσε για την υπόλοιπη ζωή του. Παράλληλα έγινε μέλος της ομάδας κολύμβησης και κατάφερε να διακριθεί σε πανεπιστημιακούς αγώνες. Από ακαδημαϊκής πλευράς το πρώτο έτος κύλησε μέτρια για τον Τζον, καθώς το μεγάλο του ενδιαφέρον του για τα αθλήματα δεν του άφηναν πολύ χρόνο για μελέτη³¹.

Κατά το δεύτερο έτος οι βαθμοί του δεν βελτιώθηκαν ιδιαίτερα, αλλά ξεκίνησε να δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για μαθήματα όπως η ιστορία και οι πολιτικές επιστήμες, στα οποία είχε ξεχωρίσει κατά τα μαθητικά του χρόνια. Την ίδια στιγμή, ο αδερφός του, ο οποίος φοιτούσε σε μεγαλύτερο έτος, άριστευε διαρκώς. Κατάφερε μάλιστα να εκλεγεί στο συμβούλιο των δευτεροετών φοιτητών και

²⁹ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 78-79

³⁰ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 9

³¹ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 25

ορίστηκε υπεύθυνος για τη διασκέδαση των σπουδαστών του Πανεπιστημίου. Παράλληλα κατάφερε να γίνεται ολοένα και πιο σημαντικός για την ομάδα ποδοσφαίρου. Οι περισσότεροι από τους φίλους του ήταν μέλη της ομάδας, μεταξύ των οποίων κι ο Τόρμπερτ Μακντόναλντ, ο κολλητός του φίλος στο Πανεπιστήμιο³².

Το καλοκαίρι του 1938, αποφάσισε να ταξιδέψει ξανά στην Αγγλία, εκεί όπου πλέον ζούσαν οι γονείς του με τα μικρότερα αδέρφια του, καθώς ο Ρούσβελτ, ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, είχε ορίσει τον πατέρα του πρέσβη των ΗΠΑ στο Λονδίνο. Ο Τζον απόλαυσε την ζωή με την οικογένειά του εκείνο το καλοκαίρι τόσο ώστε να αμφιταλαντεύεται για το αν θα γυρίσει στο Χάρβαρντ ή αν θα συνεχίσει τις σπουδές του σε κάποιο αγγλικό πανεπιστήμιο. Αποφάσισε να μείνει για ένα έτος στην Αγγλία και να επιστρέψει στο Χάρβαρντ την επόμενη χρονιά. Κατά τη διάρκεια αυτού του έτους ταξίδεψε και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και προσπάθησε να επεκτείνει τις γνώσεις του πάνω στις διεθνείς σχέσεις, εκμεταλλευόμενος φυσικά και την ιδιότητα που είχε πλέον αποκτήσει ο πατέρας του³³.

Το Σεπτέμβριο του 1939 αποφάσισε να επιστρέψει στην Αμερική για να ολοκληρώσει τις σπουδές του στο Χάρβαρντ, την ίδια εποχή που η Γερμανία εισέβαλε στην Πολωνία, κάτι που σήμανε την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Το μυαλό του Τζον ήταν σε όσα συνέβαιναν στην Ευρώπη, αλλά αποφάσισε πως πρέπει να ολοκληρώσει με ένα καλό βαθμό τις σπουδές του και έπειτα να αφοσιωθεί στην καριέρα του στη δημοσιογραφία. Κατάφερε να αριστεύσει στο μάθημα των Διεθνών Σχέσεων και να βελτιωθεί και στα υπόλοιπα μαθήματα³⁴.

---

³² M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 80-81

³³ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 26

³⁴ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 100-101

Β' Κεφάλαιο

Η συμμετοχή του Κένεντι στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

2.1. Τα πρώτα βήματα μετά την αποφοίτηση

Έχοντας αποφοιτήσει από το Χάρβαρντ και μετά από πίεση των γονιών του, ο Κένεντι αποφάσισε να συνεχίσει τις σπουδές του και να ασχοληθεί όμως παράλληλα και με τη δημοσιογραφία. Έπειτα από προτροπή των δικών του σκέφτηκε να σπουδάσει Νομική. Η νομική σχολή του Χάρβαρντ φάνταζε ως η καλύτερη επιλογή εκείνη την περίοδο, όμως η παρουσία του μεγαλύτερου αδερφού του, Τζόσεφ, στο συγκεκριμένο τμήμα τον έβαζε σε σκέψεις, καθώς δεν ήθελε να βρεθεί για μια ακόμα φορά κάτω από τη σκιά του. Έτσι πήρε την απόφαση να εγγραφεί στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Γέιλ.

Η ταλαιπωρημένη του υγεία είχε για μία ακόμα φορά το ρόλο του καταλύτη, καθώς το καλοκαίρι του 1940 παρουσίασε έντονο έλκος στο στομάχι, κάτι που διήρκησε για μεγάλο διάστημα και έτσι αναγκάστηκε να νοσηλευτεί για μία ακόμα φορά. Οι γιατροί τον συμβούλευσαν να ξεκουραστεί και να απέχει από οτιδήποτε απαιτεί κόπο για κάποιο διάστημα καθώς έδειχνε σημάδια κατάρρευσης. Είχε εξαντληθεί από το διάβασμα και την προσπάθεια που έκανε για να αριστεύσει την τελευταία του χρονιά στο πανεπιστήμιο καθώς και από τις προπονήσεις με τους αθλητικούς συλλόγους του Χάρβαρντ, στους οποίους ήταν βασικό μέλος³⁵.

Παράλληλα την ίδια εποχή κατάφερε να εκδώσει μία μελέτη του με τίτλο «Why England slept», δηλαδή για η Αγγλία κοιμάται, τίτλος παραφρασμένος από παρόμοια μελέτη του μετέπειτα πρωθυπουργό του Ηνωμένου Βασιλείου, Ουίνστον Τσόρτσιλ, το «While England slept», δηλαδή ενόσω η Αγγλία κοιμάται. Η μελέτη ασχολούταν με τη στάση που είχε μέχρι τότε η Αγγλία ενάντια στη ναζιστική Γερμανία. Η μελέτη εκδόθηκε έπειτα από παρότρυνση του Άρθουρ Κροκ, στενού φίλου του πατέρα του Τζον και πολλά αντίτυπα της πωλήθηκαν στην Αμερική και στην Ευρώπη. Ο πατέρας του, του άσκησε έντονη κριτική και θεώρησε λάθος πολλά σημεία της³⁶.

Παράλληλα, η θητεία του Τζόσεφ ως πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών στην Μεγάλη Βρετανία, ολοκληρώθηκε το φθινόπωρο του 1940 και η οικογένεια Κένεντι επέστρεψε σύσσωμη στην πατρίδα. Εγκαταστάθηκαν σε μια καινούργια

³⁵ M. Goldman, *John F. Kennedy, portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 17

³⁶ M. O'Brien, *John F. Kennedy : a biography*, Νέα Υόρκη 2005, σ. 107

οικία στο Μπρόνξβιλ στη Νέα Υόρκη. Λίγο μετά έφυγαν για διακοπές στην εξοχική τους κατοικία στο Παλμ Μπιτς της Φλόριντα, στις οποίες συμμετείχε κι ο Τζον, στην προσπάθεια του να ξεκουραστεί και να ηρεμήσει, όπως τους είχαν συστήσει οι γιατροί³⁷.

Το Νοέμβριο του 1940 αποφάσισε πως η Νομική επιστήμη δεν του ταιριάζει και αποφάσισε να εγγραφεί στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Στάνφορντ, για να αποκτήσει περισσότερες γνώσεις πάνω σε αυτόν τον τομέα και να ασχοληθεί στο μέλλον με τις επιχειρήσεις του πατέρα του. Παράλληλα πίστευε πως ο ήλιος της Καλιφόρνια, οπού έδρευε το Στάνφορντ και γενικότερα το ζεστό κλίμα της περιοχής θα τον βοηθούσαν με τα προβλήματα της υγείας του. Λόγω της ενασχόλησης του πατέρα του με τον κινηματογράφο ο Τζον επισκεπτόταν συχνά διάφορα κινηματογραφικά στούντιο στο Χόλιγουντ κατά την παραμονή του στην Καλιφόρνια. Εκεί γνώρισε το νεαρό ηθοποιό Ρόμπερτ Στακ, με τον οποίο έγιναν φίλοι και του έμαθε διάφορες τεχνικές για να φλερτάρει ευκολότερα και πιο άνετα με γυναίκες. Είχε μεγάλη αδυναμία στο ωραίο φύλο και αρεσκόταν στο να βγαίνει με περισσότερες από μία κοπέλες εκείνο το διάστημα, λόγω και της πολύ καλής εξωτερικής του εμφάνισης³⁸.

Παρά την προσαρμογή του στο ζεστό τοπίο της Καλιφόρνια, η υγεία του στα μέσα του Δεκέμβρη του 1940 κλονίστηκε για μία ακόμη φορά. Αφού νοσηλεύτηκε για λίγο στη Βοστώνη, έφυγε για διακοπές στη Σαρλότ, στην πολιτεία της Βόρειας Καρολίνα και στο εξοχικό της οικογένειάς του στο Παλμ Μπιτς της Φλόριντα. Αφού έγινε καλύτερα ξεκίνησε πάλι τα ταξίδια. Την άνοιξη του 1941 επισκέφτηκε διάφορες χώρες της Νότιας Αμερικής. Στο ταξίδι γνώρισε άτομα των κυβερνήσεων των χωρών που επισκέφτηκε, με τους οποίους αντάλλαξε απόψεις για την κατάσταση που επικρατούσε εκείνη την εποχή στην Ευρώπη και για τη μέχρι τότε στάση των Ηνωμένων Πολιτειών³⁹.

2.2. Η κατάταξη του Κένεντι στο ναυτικό των Ηνωμένων Πολιτειών

Το καλοκαίρι του 1941 με τον πόλεμο να μαίνεται στην Ευρώπη, οι Ηνωμένες Πολιτείες προετοιμάζουν για εισχωρήσουν σε αυτόν, θέλοντας να σταματήσουν τη νικηφόρα μέχρι τότε πορεία της Γερμανίας. Ο Κένεντι αποφάσισε να καταταγεί στο στρατό των ΗΠΑ για να βοηθήσει τη χώρα του. Στα τέλη του

³⁷ B. Denenberg, *John Fitzgerald Kennedy-America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 30

³⁸ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 114

³⁹ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 17

καλοκαιριού πέρασε από σωματικά τεστ από τον αμερικανικό στρατό και από το αμερικανικό ναυτικό. Τα αποτελέσματα δεν ήταν τα αναμενόμενα και παράλληλα οι στρατιωτικοί γιατροί διέγνωσαν τα προβλήματα υγείας που είχε περάσει τα προηγούμενα χρόνια, γι' αυτό και κόπηκε και από τα δύο σώματα. Όμως η θέληση του ήταν μεγάλη, συνέχισε να δουλεύει σκληρά σε αυτά που ζητούσε ο στρατός και παράλληλα αποφάσισε να αξιοποιήσει τις διασυνδέσεις του πατέρα του. Ο διοικητής του ναυτικού Άλαν Κιρκ, τον οποίο γνώριζε ο πατέρας του από την περίοδο που ήταν πρέσβης στο Λονδίνο, έπεισε το ιατρικό σώμα για τις ικανότητες του Τζον και έτσι δόθηκε η έγκριση να γίνει δεκτός. Τον Οκτώβριο του 1941 έγινε κι επίσημα μέλος του πολεμικού ναυτικού των Ηνωμένων Πολιτειών και μετακόμισε στην Ουάσινγκτον όπου και βρισκόταν η βάση του⁴⁰.

Στις 7 Δεκεμβρίου του 1941 η Ιαπωνία, η οποία είχε εισχωρήσει στον πόλεμο στο πλευρό των Κεντρικών Δυνάμεων επιτέθηκε στην αμερικανική στρατιωτική βάση Περλ Χάρμπορ, την οποία και κατέστρεψε ολοσχερώς. Η αφορμή αυτή αποτέλεσε τη αιτία της εισχώρησης των ΗΠΑ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στο πλευρό των Συμμάχων. Ο μεγαλύτερος αδερφός του Κένεντι, Τζόσεφ Τζούνιορ, είχε καταταγεί στην πολεμική αεροπορία των ΗΠΑ και είχε λάβει εκπαίδευση πιλότου. Έτσι σύντομα ξεκίνησε να πραγματοποιεί πτήσεις στην Ευρώπη με τα αμερικανικά αεροπλάνα⁴¹.

Παράλληλα ο Τζον συνέχιζε τη δουλειά που του είχε ανατεθεί στην Ουάσινγκτον. Εκεί γνώρισε την Ίνγκα Άρβαντ, μια πανέμορφη νεαρή δημοσιογράφο που προερχόταν από τη Δανία και δεν άργησε να αναπτυχθεί ένα αίσθημα ανάμεσά τους. Λόγω της συμμετοχής της στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936, που είχαν πραγματοποιηθεί στο Βερολίνο και της πιθανής γνωριμίας της με στελέχη της κυβέρνησης της ναζιστικής Γερμανίας, η Ίνγκα θεωρήθηκε πιθανή κατάσκοπος από τις αμερικανικές αρχές, οι οποίες ξεκίνησαν να παρακολουθούν την ίδια αλλά και τον Τζον. Ο Τζον δεν είχε θεωρηθεί υπαίτιος για κάτι, αλλά η σχέση που είχε συνάψει με την κοπέλα από τη Δανία, ήταν αρκετή για να τον μεταθέσουν στο Τσάρλεστον στην πολιτεία της Νότιας Καρολίνα, όπου ασχολούταν κατά κύριο λόγο με

---

⁴⁰ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 118-119

⁴¹ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

γραφειοκρατικές δουλειές, χωρίς βέβαια να μάθει το λόγο για τον οποίο μετατέθηκε⁴².

Η σχέση του με την Ίνγκα συνεχίστηκε και μόλις το FBI έμαθε πως επρόκειτο να τον επισκεφτεί στο Τσάρλεστον, αμέσως γέμισε με κοριούς το δωμάτιο του Τζον. Στις συζητήσεις που πραγματοποίησαν δε φάνηκε να αποκαλύπτεται κάποιο μυστικό των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων από τον Τζον σε αυτή. Η μόνη είδηση που προέκυψε από τη συνάντηση αυτή, ήταν η αποκάλυψη των βλέψεων που είχε από τότε ο Κένεντι, για τη θέση του προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Η σχέση τους συνεχίστηκε και μετά από αυτή τη συνάντηση. Η απομαγνητοφώνηση των όσων κατέγραψαν εκείνη την ημέρα οι κοριοί έδειχναν μια γυναίκα η οποία τον είχε ερωτευτεί πραγματικά και δεν βρισκόταν μαζί του επειδή ήταν μέλος του αμερικανικού ναυτικού. Βέβαια κι ο Τζον από την πλευρά του ήταν πολύ τρυφερός μαζί της και είχε δείξει πως είχε κι αυτός παρόμοια συναισθήματα για τη σύντροφό του.

Μόλις οι ανώτεροι του στο Ναυτικό έμαθαν από το FBI, για τη σχέση του με μία πιθανή κατάσκοπο πήραν να απόφαση να τον διώξουν άμεσα. Καταλυτικό ρόλο έπαιξε για μια ακόμα φορά ο πατέρας του, ο οποίος σταμάτησε τις διαδικασίες αποπομπής του γιου του με τη δύναμη που κατείχε. Παράλληλα ενημέρωσε το γιο του για όσα είχαν συμβεί και δεν γνώριζε και τον προέτρεψε να σταματήσει τη σχέση του με αυτή την κοπέλα κι ας μην είχε αποδειχτεί πως ήταν ένοχη για κατασκοπεία από τις αμερικανικές αρχές.

Με βαριά καρδιά ακολούθησε τη συμβουλή του πατέρα του και μετέβη στην Ουάσινγκτον για μια ημέρα για να συζητήσει με την κοπέλα. Από κοινού αποφάσισαν πως πρέπει να χωρίσουν, αλλά δεν έχασαν την μεταξύ τους επαφή καθώς αλληλογραφούσαν τακτικά ο ένας στον άλλο. Η σχέση τους είχε γνωστοποιηθεί στο κοινό από την εφημερίδα «New York Times», σύμφωνα με την οποία η Ίνγκα δεν ήταν κατάσκοπος, όπως είχε κατηγορηθεί⁴³.

Ο Τζον συνέχισε μετά από αυτή την περιπέτεια τη γραφειοκρατική δουλειά που του είχε ανατεθεί στο Τσάρλεστον, την ώρα που ο μεγαλύτερος αδερφός του τα πήγαινε περίφημα με το χειρισμό των αμερικανικών αεροπλάνων στην Ευρώπη. Αυτό το γεγονός τον έκανε να νιώθει απογοήτευση και πως βρισκόταν για μια ακόμα φορά κάτω από τη σκιά του μεγαλύτερου αδερφού του. Λίγο πριν μπει το καλοκαίρι του

---

⁴² M. Goldman, *ό. π.*, σ. 19

⁴³ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 122-124

1942' οι ανώτεροι τον τοποθέτησαν στο πλήρωμα μιας τορπιλάκατου, στην οποία μαζί με άλλα μέλη του ναυτικού εκπαιδεύτηκε σκληρά για έξι μήνες στο Σικάγο. Μόλις ολοκληρώθηκε η εκπαίδευση στο Σικάγο, ο Κένεντι μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του πληρώματος συμμετείχαν σε μάχες που πραγματοποιήθηκαν στο Νότιο Ειρηνικό Ωκεανό κυρίως εναντίων των Ιαπώνων και κατάφεραν να σημειώσουν μεγάλες νίκες⁴⁴.

2.3. Άνοδος στην ιεραρχία και συμμετοχή σε μάχες

Η συμβολή του Κένεντι στις επιτυχίες αυτές ήταν πολύ μεγάλη και οι ανώτεροί του εκτίμησαν τις ικανότητες του. Πήρε το βαθμό του Πλωτάρχη και πλέον έγινε ο ίδιος κυβερνήτης της τορπιλάκατου PT-109. Τη νύχτα της 1 Αυγούστου του 1943 το πλοίο που διεύθυνε δέχθηκε επίθεση από ένα ιαπωνικό πλοίο. Ο Κένεντι δεν κατάφερε να την αποφύγει και η ζημιά που προκλήθηκε ήταν τεράστια καθώς το πλοίο χωρίστηκε κυριολεκτικά σε δύο κομμάτια. Οι Ιάπωνες εξαφανίστηκαν πολύ γρήγορα. Δυο από τα μέλη του πληρώματος πέθαιναν και άλλοι τέσσερις είχαν τραυματιστεί με τον ένα από αυτούς πολύ σοβαρά. Λόγω της μεγάλης ποσότητας βενζίνης που βρισκόταν στο πλοίο, το νερό γύρω από το πλοίο είχε πάρει φωτιά και τα σώματα των επιζώντων γέμιζαν με τρομερά εγκαύματα.

Ο Κένεντι προσπαθούσε να σκεφτεί που είναι η πιο κοντινή στεριά. Μόλις ξημέρωσε στον ορίζοντα φαινόταν ένα νησί, το οποίο τελικά ήταν τέσσερα μίλια μακριά από τους επιζώντες. Αποφάσισαν να κολυμπήσουν ως εκεί, όμως ο μηχανικός Πάτρικ ΜακΜάχον ήταν πολύ τραυματισμένος και ανίκανος εκείνη τη χρονική στιγμή για να κολυμπήσει. Ο Τζον έβγαλε όλα τα ρούχα του για μειώσει το βάρος στο σώμα και χρησιμοποιώντας δύο ζακέτες έδεσε το μηχανικό πάνω του και τον τράβηξε κολυμπώντας ως την ακτή, στην οποία έφτασε με το υπόλοιπο πλήρωμα μετά από πέντε ώρες κι ο μηχανικός ήταν ακόμα ζωντανός⁴⁵.

Η ακτή στην οποία έφτασαν ήταν μέρος των νησιών του Σολομώντα στο Νότιο Ειρηνικό. Ο Κένεντι ήταν τρομερά καταβεβλημένος από την υπερπροσπάθεια και οι πόνοι στη μέση του ήταν αφόρητοι. Έδωσε εντολή στο πλήρωμα να κρυφτεί στο δάσος για να μη γίνουν αντιληπτοί από εχθρικά αεροπλάνα. Αποφάσισε μετά από λίγη ξεκούραση να κολυμπήσει στον ωκεανό, μη τυχόν και βρει κάποια αμερικανική τορπιλάκατο που περιπολούσε στην περιοχή για να τους βοηθήσει. Η απόφαση αυτή

⁴⁴ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

⁴⁵ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 33-35

ήταν πολύ επικίνδυνη καθώς εκτός από την μεγάλη κούραση που είχε, κολυμπώντας σε αυτά τα νερά θα μπορούσε να φαγωθεί από κάποιο καρχαρία, καθώς ζούσαν πολλοί σε εκείνα τα νερά. Αφού κολύμπησε για σχεδόν τρία μίλια αποφάσισε να γυρίσει πίσω στην ακτή, πολύ καταβεβλημένος και χωρίς να καταφέρει να βρει κάποια βοήθεια⁴⁶.

Το μέρος που βρίσκονταν δεν τους προσέφερε κάποια τροφή και δεν είχε ούτε δείγμα πόσιμου νερού. Μετά από μία μέρα σε αυτό η πείνα και η δίψα ήταν πολύ έντονες. Κολύμπησαν έτσι σε μια άλλη ακτή που βρισκόταν ενάμισι μίλι μακριά μήπως εκεί βρουν κάτι να φάνε ή να πιουν. Ο Κένεντι κουβάλησε ξανά τον τραυματισμένο μηχανικό. Στο μέρος αυτό βρήκαν κάποιες καρύδες και ψάρεψαν κάποια καβούρια. Παράλληλα η βροχή που έπεσε εκείνη την ημέρα ήταν πολύ ευεργετική καθώς κατάφεραν να πιουν αρκετό από αυτό το νερό και να ξεδιψάσουν. Για καλή τους τύχη συνάντησαν δυο από τους ιθαγενείς κατοίκους του νησιού. Ο Κένεντι κατάφερε να συνεννοηθεί με αυτούς και να μάθει πως στην άλλη πλευρά του νησιού υπήρχε μια βρετανική στρατιωτική βάση, στην οποία τους ζήτησε να τους οδηγήσουν⁴⁷.

Παράλληλα στις ΗΠΑ είχε γνωστοποιηθεί η είδηση της εξαφάνισης της τορπιλάκατου που διοικούσε ο Τζον και οι γονείς του προσπαθούσαν με κάθε μέσο να μάθουν την τύχη του δευτερότοκου γιου τους. Ο Τζόσεφ τηλεφωνούσε διαρκώς στην Ουάσινγκτον, αλλά δεν λάμβανε τελικά κάποια συγκεκριμένη απάντηση. Η διάσωση του Κένεντι και του πληρώματος του από τους Βρετανούς στις 7 Αυγούστου του 1943, έγιναν άμεσα γνωστή στις Ηνωμένες Πολιτείες και όλη του η οικογένεια ένιωσε τεράστια ανακούφιση και ανυπομονούσε να τον ξαναδεί⁴⁸.

Ο Κένεντι με το υπόλοιπο πλήρωμα επέστρεψε στις ΗΠΑ και τιμήθηκε ως ήρωας από την αμερικανική κυβέρνηση για τη διάσωση του Πάτρικ ΜακΜάχον, του τραυματισμένου μηχανικού. Πολλά άρθρα γράφτηκαν σε εφημερίδες για το ηρωικό του κατόρθωμα, το οποίο αρκετά χρόνια αργότερα, όταν έγινε Πρόεδρος, μεταφέρθηκε σαν ταινία στον κινηματογράφο. Τον Ιανουάριο του 1944 μετατέθηκε σε μία τορπιλάκατο στο Μαϊάμι, έχοντας πλέον ελάχιστα καθήκοντα, καθώς τον περισσότερο καιρό απολάμβανε το ηλιόλουστο τοπίο της Φλόριντα. Στις αρχές του καλοκαιριού του 1944 εισήχθη στο νοσοκομείο με προβλήματα στη μέση, τα οποία

⁴⁶ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 21

⁴⁷ R. Tregaskis, *John F. Kennedy and PT-109*, Νέα Υόρκη 1962, σ. 133-134

⁴⁸ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 36

χρειάστηκε να κάνει χειρουργείο για να τα αντιμετωπίσει. Παρά το χειρουργείο οι πόνοι στη μέση θα τον ακολουθούσαν για την υπόλοιπη ζωή του. Ύστερα μετέβη στην εξοχική κατοικία της οικογένειάς του στην Αριζόνα για να αναρρώσει. Εκεί ήρθε πιο κοντά με τον πατέρα του μέσα από τις πολιτικές συζητήσεις που έκαναν καθημερινά οι δυο τους⁴⁹.

Την ήρεμη ζωή του στην Αριζόνα τάραξε η είδηση του θανάτου του μεγαλύτερου αδερφού του, του Τζόσεφ Τζούνιορ, κατά τη διάρκεια μιας δοκιμαστικής πτήσης που συνοδευόταν από βομβαρδισμούς στην Αγγλία τον Αύγουστο του 1944. Η οικογένεια Κένεντι βυθίστηκε στο πένθος. Τον επόμενο μήνα τους γνωστοποιήθηκε ο θάνατος του Άγγλου Γουίλιαμ Χάρτινγκτον, συζύγου της μεγαλύτερης κόρης τους, της Καθλίν. Μέσα στο κλίμα πένθους ο Κένεντι αναγκάστηκε να επιστρέψει στο νοσοκομείο γιατί οι πόνοι στη μέση του γινόταν ολοένα και πιο δυνατοί. Εισήχθη στο Ναυτικό Νοσοκομείο της Βοστώνης στα τέλη του Σεπτεμβρίου⁵⁰.

Στο νοσοκομείο έμεινε για έξι περίπου μήνες και προσπάθησε με καθημερινές θεραπείες να αντιμετωπίσει το πρόβλημα στη μέση του. Μετά από αρκετό διάστημα είχε αρχίσει να πιστεύει πως πλέον θα απαλλαγθεί από αυτούς. Πήρε εξιτήριο και επισκέφτηκε ξανά τους γονείς του στην Αριζόνα.

Παράλληλα η παρουσία του στο ναυτικό δεν ήταν πλέον απαραίτητη καθώς ο πόλεμος έφτανε πλέον στο τέλος. Οι Σύμμαχοι κατάφεραν να σταματήσουν τη ναζιστική Γερμανία και τους συμμάχους της και να δώσουν ένα τέλος στο φασισμό του Μάιο του 1945. Οι ΗΠΑ προχώρησαν στη ρίψη της ατομικής βόμβας στις πόλεις Χιροσίμα και Ναγκασάκι της Ιαπωνίας. Οι Ιάπωνες αναγκάστηκαν να παραδοθούν. Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν πια παρελθόν.

Η εφημερίδα «Σικάγο Χέραλντ-Αμέρικαν» ζήτησε από τον Κένεντι να την εκπροσωπήσει στην επερχόμενη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών ως δημοσιογράφος. Μια νέα καριέρα ανοιγόταν με αυτό τον τρόπο για τον Τζον⁵¹.

⁴⁹ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 22-23

⁵⁰ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

⁵¹ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 38-40

Γ' Κεφάλαιο

Η αρχή της πολιτικής σταδιοδρομίας και η υποψηφιότητα για τη θέση του Προέδρου

3.1. Μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων

Ο θάνατος του Τζόσεφ Τζούνιор κατέστησε τον Τζον τον μεγαλύτερο εν ζωή γιο της οικογένειας τους. Ο πατέρας τους μετά το τέλος του πολέμου άρχισε να ασχολείται πιο ενεργά με τις επιχειρήσεις του και να τις μεγαλώνει ολοένα και περισσότερο. Έτσι το ενδιαφέρον του πατέρα στράφηκε στον Τζον ως συνεχιστή των οικογενειακών επιχειρήσεων. Παράλληλα ήταν έτοιμος να στηρίξει τον Τζον στις οποιεσδήποτε πολιτικές βλέψεις είχε, όπως είχε σκοπό να κάνει και με τον Τζόσεφ. Ο Τζον αποφάσισε να ασπαστεί το όραμα του πατέρα του με το να ξεκινήσει να ανελίσσεται πολιτικά, θέτοντας τον εαυτό του υποψήφιο για τη Βουλή των Αντιπροσώπων⁵².

Ο Κένεντι ήθελε λόγω του δημοτικότητας που είχε αποκτήσει μέσω των ηρωικών του πράξεων στον πόλεμο αλλά και μέσω των διασυνδέσεων που είχε η οικογένειά του στην Μασαχουσέτη, να διεκδικήσει την θέση του κυβερνήτη της πολιτείας με την παράταξη των Δημοκρατικών το 1946. Λόγω του νεαρού της ηλικίας του, καθώς ήταν μόλις είκοσι εννέα ετών, δεν είχε τη στήριξη πολλών μελών της παράταξης για να διεκδικήσει αυτή τη θέση. Γι' αυτό αποφάσισε πως μια θέση στη Βουλή των Αντιπροσώπων ήταν αρκετή για να ξεκινήσει την πολιτική του σταδιοδρομία. Με τον πατέρα του να έχει επιρροή στις περισσότερες εφημερίδες της πολιτείας και τον παππού να γνωρίζει πολύ καλά όλα τα πολιτικά πρόσωπα της πολιτείας, όντας παλιός δήμαρχος της Βοστώνης, η εκλογή του δε θα ήταν πολύ δύσκολη. Παράλληλα είχε τη στήριξη συμφοιτητών και καθηγητών του από το Χάρβαρντ, το οποίο ήταν το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της πολιτείας καθώς και πολλών φίλων του και ανωτέρων του από τα χρόνια του στο ναυτικό. Έτσι διεκδίκησε την έδρα της 11^{ης} εκλογικής περιφέρειας της Βοστώνης⁵³.

Ο Κένεντι ξεκίνησε τον προεκλογικό του αγώνα, με πολλές δημόσιες εμφανίσεις σε ταβέρνες και μπυραρίες των πιο φτωχών γειτονιών της πόλης και

⁵² W. Manchester, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 8.4.2021

⁵³ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy—Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

συνομιλούσε καθημερινά με τους απλούς κατοίκους της πόλης θέλοντας να κατανοήσει καλύτερα την κατάσταση που επικρατούσε. Τα προβλήματα υγείας του, για καλή του τύχη είχαν αρκετό καιρό να εμφανιστούν. Οι πολιτικοί του αντίπαλοι τον κατηγορούσαν για το γεγονός πως προέρχεται από μία πάμπλουτη οικογένεια και πως προσπαθούσε να εντυπωσιάσει το λαό κάνοντας επίδειξη πλούτου. Αυτός απαντούσε πως η οικονομική του άνεση δεν παίζει ρόλο και πως με σκληρή δουλειά θα αποδείκνυε σε όσους των στήριζαν με την ψήφο τους πως είτε πλούσιος είτε φτωχός, άξιζε αυτή τη θέση⁵⁴.

Τη πολιτική που ήθελε να ακολουθήσει ο Κένεντι ασπαζόταν και πολλά άτομα από τις πλουσιότερες περιοχές της Βοστώνης. Ένας από αυτούς ήταν ο Έντουιν Μουρ, ο οποίος διέθεσε πολλά από τα χρήματά του στην προεκλογική εκστρατεία του Κένεντι. Ο συγγραφέας Μαρκ Ντάλτον ήταν αυτός που έγγραφε τους λόγους που εκφωνούσε ο Κένεντι και ήταν υπεύθυνος για την εικόνα του στο κοινό. Ο Ντέιβ Πάουερς, ένας βετεράνος της αεροπορίας, είχε γίνει ο υπεύθυνος του πολιτικού γραφείου του Τζον σε αυτό τον αγώνα. Όλα τα μέλη που είχε στην ομάδα του φρόντιζαν να προβάλουν το προφίλ του ήρωα πολέμου που συνοδευόταν από μία ωραία εξωτερική εμφάνιση και από πολύ καλή μόρφωση. Παράλληλα τόνιζαν πως το νεαρό της ηλικίας του θα τον βοηθήσει να ασχοληθεί πιο ενεργά με τα προβλήματα των πολιτών⁵⁵.

Η στρατηγική του Κένεντι βασιζόταν στην παρουσία ενός δικού του ανθρώπου σε κάθε γειτονιά της 11^{ης} εκλογικής περιφέρειας της Βοστώνης που κατέβαινε υποψήφιος. Είχε διαλέξει μαζί με τον πατέρα κοινωνικά άτομα, μα απήγηση στη γειτονιά του ο καθένας για να μπορούν να επηρεάσουν τους δικούς τους και να ψηφίσουν αυτό που πρέπει. Παράλληλα ήταν δεδομένη η στήριξη από την πολύ μεγάλη ιρλανδική κοινότητα της Βοστώνης, στην οποία ανήκαν και τα μέλη της οικογένειας Κένεντι, καθώς παρόλο που πλέον θεωρούταν πάμπλουτοι Αμερικάνοι δεν ξεχνούσαν την καταγωγή τους και τους λόγους που οδήγησαν τους προγόνους τους στις ΗΠΑ.

Τις τελευταίες μέρες πριν από τις εκλογές, ο Κένεντι έκανε ακόμα πιο συχνές τις δημόσιες εμφανίσεις του. Συμμετείχε σε πολλά πάρτι σε σπίτια φίλων και γνωστών, στα οποία συνήθως παρευρίσκονταν όλα τα μέλη της οικογένειάς του, από τον πατέρα του μέχρι τον μικρότερο αδερφό του τον Τέντυ, που ήταν τότε

⁵⁴ B. Denenberg, *John Fitzgerald Kennedy - America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 43

⁵⁵ M. O'Brien, *John F. Kennedy : a biography*, Νέα Υόρκη 2005, σ. 192-193

δεκατεσσάρων ετών. Παράλληλα διοργάνωνε ο ίδιος πολλά δείπνα στο σπίτι του, άλλοτε με φίλους του από το ναυτικό, άλλοτε με παλιούς συμφοιτητές και φίλους από τα αθλήματα που έπαιζε. Οι εκδηλώσεις αυτές ενίσχυαν το προφίλ του εξωστρεφή πολιτικού που αρεσκόταν στην καθημερινή επαφή και τριβή με άτομα απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα⁵⁶.

Στις 17 Ιουνίου του 1946 είχε οριστεί ο πρώτος γύρος των εκλογών. Την προηγούμενη ημέρα ο Τζον αποφάσισε να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο περίπατο στους δρόμους της Βοστώνης για να χαιρετήσει το λαό. Στο τέλος της διαδρομής, κατέρρευσε και σωριάστηκε στο έδαφος, χωρίς να έχει εμφανιστεί κατά τη διάρκεια της ημέρας κάποιο σημάδι που θα οδηγούσε σε αυτό. Πλήθος κόσμου μαζεύτηκε κοντά του και τον βοήθησε να συνέλθει. Λίγο μετά ένωσε καλύτερα και επέστρεψε στο σπίτι του. Οι δικοί του άνθρωποι ήταν κατατρομαγμένοι, αναλογιζόμενοι το βεβαρημένο ιατρικό ιστορικό του και επέμεναν να τον δει κάποιος γιατρός. Ο Κένεντι σκεπτόμενος της εκλογής δεν συμφώνησε και θεώρησε πως το άγχος προκάλεσε αυτή τη μικρή λιποθυμία. Το πρωί της επόμενης μέρας είχε γίνει εντελώς καλά⁵⁷.

Τη μέρα των εκλογών είχε μεγάλη αυτοπεποίθηση, γεγονός που του βγήκε σε καλό, καθώς κατάφερε να συγκεντρώσει 22.183 ψήφους και να ξεπεράσει κατά πολύ τους υπόλοιπους δέκα υποψηφίους. Είχε συγκεντρώσει συνολικά το σαράντα δύο τις εκατό τον ψήφων. Συνέχισε στον επόμενο γύρο. Η πετυχημένη προεκλογική του εκστρατεία συνεχίστηκε με τον ίδιο τρόπο μέχρι την ημέρα του δεύτερου γύρου των εκλογών.

Στο δεύτερο γύρο των εκλογών το Νοέμβριο του 1946, ο Κένεντι κέρδισε πανηγυρικά με ποσοστό που έφθανε κοντά στο εβδομήντα τις εκατό. Ήταν κι επίσημα μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων. Τον Ιανουάριο του 1947 έφτασε στην Ουάσινγκτον για πρώτη φορά και ανέλαβε καθήκοντα, ως ένα από τα νεότερα μέλη της Βουλής, καθώς δεν είχε συμπληρώσει καν τα τριάντα του έτη. Στη Βουλή αυτή είχε εκλεγεί για πρώτη φορά ο επίσης βετεράνος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, Ρίτσαρντ Νίξον, μετέπειτα πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών⁵⁸.

Στην Ουάσινγκτον διέμενε σε ένα μικρό διαμέρισμα στο Τζορτζτάουν με την αδερφή του τη Γιούνις, η οποία εργαζόταν εκεί στο τμήμα Δικαιοσύνης. Λόγω της εξωτερικής του εμφάνισης είχε μετατραπεί σε μια αναγνωρίσιμη φιγούρα στους

⁵⁶ M. Goldman, *John F. Kennedy, portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 31-33

⁵⁷ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 203-204

⁵⁸ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 34

δρόμους της πρωτεύουσας. Έδειχνε πιο νέος κι απ' ότι πραγματικά ήταν και στο πρόσωπό του δεν αποτυπωνόταν ούτε η βιαιότητα του πολέμου που είχε ζήσει, ούτε το βεβαρημένο από τα παιδικά του χρόνια, ιατρικό ιστορικό του.

Κατά τον πρώτο χρόνο της θητείας του ξεκίνησε να εργάζεται σε δύο επιτροπές του Κογκρέσου, στην εκπαιδευτική και στην εργατική. Δούλεψε σκληρά και εκπόνησε κάποιες μελέτες για τη δημιουργία σπιτιών με χαμηλό κόστος για άτομα με μικρές οικονομικές δυνατότητες και κυρίως για βετεράνους. Δεν δίσταζε να ψηφίσει ακόμα και ενάντια στα νομοσχέδια των δημοκρατικών, της παράταξης που εκπροσωπούσε δηλαδή, εφόσον δεν τα θεωρούσε σωστά για το λαό ή δεν ταίριαζαν με την πολιτική του. Γι' αυτή του τη στάση κέρδισε πολλές συμπάθειες και πολλές αντιπάθειες. Το καλοκαίρι του 1947 τον βρήκε ξανά στην Ευρώπη, σε ένα ταξίδι στο οποίο ήθελε να δει από κοντά πως είχαν διαμορφωθεί οι ισορροπίες μετά το τέλος του πολέμου⁵⁹.

Το Κογκρέσο ήταν πολλές φορές βαρετό για ένα νεαρό άνδρα σαν αυτόν, γι' αυτό πολλές φορές ταξίδευε στη Βοστώνη, για να χαλαρώσει αλλά και για να ελέγξει από κοντά τη λειτουργία του πολιτικού του γραφείου, το οποίο διεύθυνε ο Φρανκ Μόρισι. Παράλληλα ασπαζόταν τις απόψεις του πατέρα του για τον κομμουνισμό, που ήταν σε άνοδο εκείνη την εποχή σε κάποιες άλλες χώρες. Θεωρούσαν τον κομμουνισμό μια παγκόσμια απειλή, η οποία έπρεπε να σταματήσει με κάθε κόστος. Όπως και για τους περισσότερους Αμερικάνους την εποχή του ψυχρού πολέμου, η κομμουνιστική Σοβιετική Ένωση φαινόταν στα μάτια τους σαν μια διαβολική αυτοκρατορία⁶⁰.

Το 1948 ο Κένεντι επανεκλέχθηκε στη θέση του που ήδη κατείχε χωρίς μεγάλη δυσκολία. Ύστερα μετέβη στην Αγγλία για να επισκεφτεί την αδερφή του την Καθλίν που διέμενε εκεί. Στην Αγγλία αρρώστησε μια ακόμα φορά και χρειάστηκε να νοσηλευτεί. Εκεί διαγνώστηκε με τη «νόσο του Άντισον» και ένας απαισιόδοξος γιατρός του είπε πως του έμενε μόνο ένας χρόνος ζωής. Παρά τις προβλέψεις αυτές Η θεραπεία πήγε πολύ καλά κι ο Κένεντι επέστρεψε υγιής στην Αμερική για να συνεχίσει τα καθήκοντά του. Λίγο μετά την επιστροφή του, μια ακόμα τραγωδία χτύπησε την οικογένειά του. Η αδερφή του Καθλίν σκοτώθηκε σε ένα αεροπορικό

⁵⁹ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 44-45

⁶⁰ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 35-36

δυστύχημα σε ένα ταξίδι της προς τη Γαλλία, λίγο προτού προσγειωθεί στο αεροδρόμιο του Παρισιού⁶¹.

Ο Κένεντι συνέχισε βαριά τη καρδιά την πολιτική του καριέρα και επέκρινε την ηγεσία των ΗΠΑ που δεν σταμάτησε τον κομμουνιστή Μάο Τσε Τουνγκ από το να αναλάβει με το στρατό την ηγεσία της Κίνας, μετατρέποντας με αυτό τον τρόπο την πολυπληθέστερη χώρα της Γης σε ένα απολυταρχικό κομμουνιστικό κράτος. Παράλληλα υποστήριζε το δόγμα Τρούμαν και το σχέδιο Μάρσαλ και θεωρούσε πως μέσα από αυτά μπορούσε να σταματήσει η άνοδος του κομμουνισμού στην Ευρώπη. Εστίασε την προσοχή στη Βαλκανική Χερσόνησο και να ανέφερε πως με το σχέδιο Μάρσαλ θα κατάφερναν να σταματήσουν τη μεγάλη άνοδο που γνώριζε ο κομμουνισμός εκείνη την εποχή σε χώρες όπως η Ελλάδα και η Τουρκία. Πίστευε πως η ΗΠΑ θα έχαναν πολλά αν αυτές οι χώρες περνούσαν κάτω από την επιρροή της Σοβιετικής Ένωσης⁶².

Παρά το ενδιαφέρον για τις διεθνείς σχέσεις, η πολιτική πολλές φορές γινόταν βαρετή για τον Τζον. Έδιωχνε αυτή την ανία με το να συμμετέχει σε πάρτι και να βγαίνει ραντεβού με ωραίες γυναίκες, κάποιες από τις οποίες ήταν σταρ του Χόλιγουντ. Έδειχνε ενδιαφέρον γι' αυτές και δεν τις ήθελε απλώς για να περνάει την ώρα του. Η κοινωνική του ζωή ήταν συχνό θέμα συζήτησης και οι πολιτικοί του αντίπαλοι τον επέκριναν για το γεγονός πως δεν είχε ακόμα νυμφευτεί. Ο ίδιος βέβαια απολάμβανε τον τρόπο ζωής του και δεν απαντούσε σε αυτού του είδους της κατηγορίες⁶³.

3.2. Ο αγώνας για είσοδο στη Γερουσία

Το 1950 ο Τζον Κένεντι εκλέχθηκε για τρίτη φορά μέλος της Βουλής των αντιπροσώπων. Η θέση αυτή πλέον δεν τον ικανοποιούσε και ήδη είχε αρχίσει να προετοιμάζεται για τις επερχόμενες εκλογές για τη Γερουσία. Είχε τη στήριξη και την προσοχή του πατέρα του και της υπόλοιπης οικογένειάς του που προσπαθούσαν να ξεχαστούν από το χαμό της Καθλίν, της μεγαλύτερης κόρης της οικογένειας.

Στόχευε να διεκδικήσει τη θέση του Γερουσιαστή στην πολιτεία της Μασαχουσέτης έχοντας τη στήριξη των δημοκρατικών. Απέβλεπε στο να κερδίσει τη θέση που μέχρι τότε κατείχε ο αριστοκράτης Χένρι Κάμποτ Λοτζ ο νεότερος, ο

⁶¹ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

⁶² M. Goldman, *ό.π.*, σ. 36

⁶³ M. O'Brien, *ό.π.*, σ. 211-212

παππούς του οποίου είχε κερδίσει τον παππού του Κένεντι στις εκλογές του 1916 για τη δημαρχία της Βοστώνης. Ο Λοτζ, εκπροσωπώντας τους δημοκρατικούς κατείχε τη θέση από το 1936. Το αξιοσημείωτο είναι πως ο Λοτζ γνωριζόταν πολύ καλά με την οικογένεια Κένεντι και το 1942 ο Τζόσεφ Κένεντι είχε χρηματοδοτήσει την προεκλογική του εκστρατεία. Ο Τζόσεφ Κένεντι θεωρούσε πως η νίκη ενάντια σε αυτόν τον αντίπαλο θα είχε πολύ μεγάλη αξία.

Ο Τζον ήταν πολύ ενθουσιασμένος με τη σκέψη πως σύντομα θα διεκδικήσει τη θέση του Γερουσιαστή. Κάθε Πέμπτη απόγευμα εγκατέλειπε την Ουάσιγκτον και ταξίδευε στη Βοστώνη για να έχει επαφή με τους ψηφοφόρους του. Συζητούσε μαζί τους, αντάλλαζε απόψεις και έκανε διαρκώς νέες γνωριμίες. Πολλές φορές έκανε βόλτες με τα τρένα της Πολιτείας χωρίς να έχει να πάει κάπου συγκεκριμένα, αλλά μόνο και μόνο για να έχει χρόνο να συζητήσει με τους ντόπιους κατοίκους μέσα σε αυτά. Επόμενο βήμα του ήταν οι επισκέψεις σε σχολεία, πανεπιστήμια και εκκλησίες της πολιτείας και η εκφώνηση ομιλιών σε αυτά. Οι φίλοι του τον προέτρεπαν να ξεκουράζεται και να μην δίνει τόσο μεγάλο αγώνα προτού καν ξεκινήσει επίσημα η προεκλογική του εκστρατεία. Παρά την κούραση η υγεία του βρισκόταν σε καλή κατάσταση. Η ιδέα κάποιας νέας ασθένειας δεν περνούσε καθόλου από το μυαλό τη δεδομένη στιγμή, καθώς ήταν πολύ αφοσιωμένος στην πολιτική του ανέλιξη⁶⁴.

Αφού κατάφερε να λάβει τη στήριξη των Δημοκρατικών ξεκίνησε επίσημα τον αγώνα του για τη θέση του Γερουσιαστή. Ο Λοτζ παρόλο που γνώριζε τη δύναμη που κατείχε η οικογένεια Κένεντι στη Μασαχουσέτη και τη γοητεία που εξασκούσε ο Τζον στα πλήθη, δεν φοβόταν ιδιαίτερα για τη θέση του. Πίστευε πως η εμπειρία του θα υπερίσχυε της γοητείας του Τζον, ο οποίος δεν είχε τον ίδιο τρόπο σκέψης. Ήξερε πως είχε απέναντι του ένα πολύ δύσκολο αντίπαλο και θα έπρεπε να εργαστεί πολύ σκληρά για να τον κερδίσει. Έτσι συνέχισε την προεκλογική εκστρατεία, βασικός υπεύθυνος της οποίας ήταν ο Ρόμπερτ Κένεντι ή Μπόμπι όπως τον αποκαλούσε η οικογένειά του, ένα από τα μικρότερα αδέρφια του μελλοντικού Προέδρου.

Ο Μπόμπι ήταν μόλις είκοσι έξι ετών εκείνη την περίοδο και εργαζόταν ως δικηγόρος στο τμήμα Δικαιοσύνης, δουλειά την οποία εγκατέλειψε για να αναλάβει την οργάνωση της εκστρατείας του αδερφού του. Είχε εξαιρετικές οργανωτικές ικανότητες και είχε καταφέρει όλα τα μέλη που εργαζόνταν στην προεκλογική

---

⁶⁴ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 39-40

εκστρατεία του αδερφού να γίνουν μια ομάδα που έμοιαζε με καλοκουρδισμένο ελβετικό ρολόι⁶⁵.

Όλη η οικογένεια του Τζον ήταν στο πλευρό του. Ο πατέρας του είχε φροντίσει να εντάξει στην ομάδα μερικούς από τους καλύτερους συγγραφείς λόγων, συμβούλους και ερευνητές των Ηνωμένων Πολιτειών. Παράλληλα φρόντιζε για την καλύτερη δυνατή εξωτερική εικόνα που θα είχε ο γιος σε ομιλίες, συνεντεύξεις και συγκεντρώσεις. Επιπλέον επικοινωνούσε καθημερινά με φιλανθρωπικούς συλλόγους, εκκλησίες και ιδρύματα της Βοστώνης, τα οποία είχε βοηθήσει με μεγάλα χρηματικά ποσά στο παρελθόν και τους ζητούσε να στηρίζουν το γιο του στον εκλογικό του αγώνα⁶⁶.

Παρά τη δυνατή ομάδα που είχε γύρω του και την τεράστια στήριξη των δικών του ανθρώπων, ο Τζον ερχόταν αντιμέτωπος με το γεγονός πως στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές, που θα γίνονταν μαζί με τις εκλογές για τη Γερουσία, η αντίπαλη παράταξη των Ρεπουμπλικανών είχε το πάνω χέρι καθώς ο υποψήφιος του Ντουάιτ Αϊσενχάουερ, στρατηγός του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου είχε πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να εκλεχτεί πρόεδρος από τον υποψήφιο των Δημοκρατικών Αντλάι Στίβενσον. Η πιθανή νίκη του Αϊσενχάουερ οδηγούσε πολλούς ψηφοφόρους να στηρίζουν υποψηφίους των Ρεπουμπλικάνων και στις εκλογές της Γερουσίας, με τον Κένεντι, όντας Δημοκρατικός να βρίσκεται σε αρκετά δύσκολη θέση.

Ο Αϊσενχάουερ εκλέχθηκε τελικά πρόεδρος με μεγάλη διαφορά από τον αντίπαλό του. Κατάφερε να κερδίσει με σημαντική διαφορά και την πολιτεία της Μασαχουσέτης, που ήταν υποψήφιος ο Κένεντι. Παρόλα αυτά ο Τζον αναδείχτηκε νικητής σε μία ακόμα εκλογική αναμέτρηση, καταφέροντας να σημειώσει τεράστια νίκη, αφού συγκέντρωσε εβδομήντα χιλιάδες ψήφους περισσότερες από τον αντίπαλό του. Ο Λοτζ δεν μπορούσε να πιστέψει πως έχασε τη θέση του στη Γερουσία από ένα τόσο νέο αντίπαλο⁶⁷.

Οι παράγοντες που οδήγησαν σε μια τόσο σημαντική νίκη ήταν πολλοί. Ένας από αυτούς ήταν η μεγάλη απήχηση και οι γνωριμίες που είχαν όλα τα μέλη της οικογένειας Κένεντι στην πολιτεία. Ένας ακόμα λόγος ήταν η απήχηση του Τζον στο γυναικείο κοινό και η γοητεία που εξασκούσε στα πλήθη. Παράλληλα το νεαρό της

⁶⁵ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 46-47

⁶⁶ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 240-241

⁶⁷ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 41-42

ηλικίας του επηρέασε θετικά πολλούς από τους ψηφοφόρους που είχαν κουραστεί να βλέπουν για συνεχόμενες τετραετίες τα ίδια πρόσωπα στην εξουσία και επεδίωκαν μια αλλαγή⁶⁸.

3.3. Ο γάμος με τη Ζακλίν Μπουβιέρ

Ο Κένεντι είχε καταφέρει να ανελιχθεί στην εξουσία τον Ηνωμένων Πολιτειών. Τον Ιανουάριο του 1953 ορκίστηκε επίσημα και έγινε για πρώτη φορά Γερουσιαστής. Πλέον η οικογένεια του τον προέτρεπε να παντρευτεί και για να αποκατασταθεί αλλά και για να ενισχύσει το πολιτικό του προφίλ, καθώς μέχρι τότε αρεσκόταν σε εφήμερες σχέσεις και δεν είχε στο μυαλό του το γάμο. Λίγους μήνες πριν, όταν ακόμα μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων, είχε γνωρίσει μέσω των φίλων τη Ζακλίν Λι Μπουβιέρ στην Ουάσιγκτον, η οποία τον εντυπωσίασε τρομερά από την πρώτη στιγμή της γνωριμίας τους, αλλά και σε αυτή ο Τζον άρεσε πάρα πολύ.

Οι δυο τους είχαν πολλά κοινά. Προέρχονταν από πλούσιες οικογένειες, είχαν πολύ καλή εξωτερική εμφάνιση και παρά το ότι ήταν και οι δύο πολύ κοινωνικοί δεν εξέφραζαν εύκολα τα συναισθήματά τους στον κόσμο. Η Ζακλίν, την οποία χαϊδευτικά αποκαλούσαν Τζάκι, ήταν δώδεκα χρόνια νεότερη από τον Τζον αλλά αυτό δεν τους εμπόδισε στο να ταιριάξουν αμέσως. Έτσι ο Τζον δεν άργησε να της κάνει πρόταση γάμου. Η πρόταση πραγματοποιήθηκε το Μάιο του 1953 και το Σεπτέμβρη του ίδιου έτους οι δύο νέοι οδηγήθηκαν εις γάμο κοινωνία στο Νιούπορτ του Ρόουντ Άιλαντ. Η τελετή του γάμου τους ήταν εντυπωσιακή, με καλεσμένους απ' όλη την Αμερική αλλά και την Ευρώπη να παρευρίσκονται στο ευχάριστο αυτό γεγονός⁶⁹.

Πλήθος κόσμου είχε συγκεντρωθεί έξω από το ναό που έγινε η τελετή για να καταφέρει να δει τους νεόνυμφους. Η Τζάκι προερχόταν από χωρισμένη οικογένεια και δεν είχε τις καλύτερες δυνατές σχέσεις με τον πατέρα της, παρόλα αυτά η απουσία του από το γάμο της προξένησε μεγάλη θλίψη την οποία κατάφερε να συγκρατήσει την ώρα του μυστηρίου. Μετά τη γαμήλια δεξίωση το ζευγάρι διέμεινε σε πολυτελές ξενοδοχείο της Νέας Υόρκης και το επόμενο πρωί πέταξαν για το Μεξικό, όπου θα πραγματοποίησαν το γαμήλιο ταξίδι τους στην πόλη του Ακαπούλκο.

⁶⁸ J. MacGregor Burns, *John Kennedy: a political profile*, Νέα Υόρκη 1959, σ. 57

⁶⁹ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 47-49

Ο γάμος τους ήταν «μαγικός», με τις εφημερίδες των ΗΠΑ να σχολιάζουν με τα καλύτερα λόγια το ευτυχές αυτό γεγονός. Ο έρωτας των δυο νέων δύσκολα μπορούσε να κρυφτεί. Όμως η μαγεία αυτή δεν έμελε να διαρκέσει για πάντα. Ο Τζον με τα χρόνια έχασε το ενδιαφέρον του για τη σύζυγό του, με τα πολιτικά του καθήκοντα να του τρώνε πολύ χρόνο. Πολλές φορές δεν ήταν στο πλευρό της, έλειπε ακόμη και τις δύο φορές που απέβαλε ενώ ήταν έγκυος⁷⁰.

Πολλές φορές ακόμα και αν δεν συνέτρεχαν πολιτικοί λόγοι ο Τζον έλειπε από το σπίτι κάνοντας ταξίδια με φίλους του ή περνώντας μικρές περιπέτειες με άλλες γυναίκες, με τη Τζάκι να γνωρίζει συχνά γι αυτές αλλά να κάνει τα στραβά μάτια προκειμένου να σώσει το γάμο της. Οι γονείς του Τζον της ζητούσαν να ξεχνά τα μικρά αυτά παραστρατήματα, φοβούμενοι πως ένα διαζύγιο θα κατέστρεφε το πολιτικό προφίλ, που με τόσο κόπο είχαν χτίσει όλα αυτά τα χρόνια για το γιο τους⁷¹.

Το 1957 ο Τζον και η Τζάκι απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, την κόρη τους Καρολάιν, η οποία είναι το μοναδικό τους παιδί που βρίσκεται εν ζωή σήμερα. Το 1960 απέκτησαν τον πρώτο τους γιο, τον Τζον Φιτζγκέραλντ Κένεντι Τζούνιορ, στον οποίο έδωσαν το ψευδώνυμο «Τζον – Τζον» και απεβίωσε το 1999, σε ηλικία τριάντα εννέα ετών. Το 1963, λίγους μήνες πριν τη δολοφονία του Τζον, το ζευγάρι απέκτησε ακόμα ένα γιο, τον Πάτρικ, ο οποίος όμως πέθανε μόλις δύο ημέρες μετά από τη γέννησή του⁷².

3.4. Η θητεία του Κένεντι στη Γερουσία

Έχοντας πλέον παντρευτεί ο Τζον Κένεντι άλλαξε άρδην το πολιτικό του προφίλ και κέρδιζε το σεβασμό ακόμα περισσότερο ψηφοφόρων. Η μετάβαση από τη Βουλή στη Γερουσία δεν ήταν ιδιαίτερα εύκολη, με τον Τζον να προσπαθεί να βρει τις ισορροπίες του μεταξύ γάμου και πολιτικής καριέρας. Στις αρχές του 1954 ένα πρόβλημα στην ταλαιπωρημένη του, μέχρι τότε, μέση, ήρθε για να δυσκολέψει αυτή τη μετάβαση ακόμα περισσότερο. Οι απλές θεραπείες δεν τον βοηθούσαν και για αρκετούς μήνες δυσκολευόταν ακόμα και να περπατήσει. Τελικά αποφάσισε να αντιμετωπίσει τους πόνους με χειρουργείο, το οποίο πραγματοποιήθηκε στις 21 Οκτωβρίου 1954 στη Νέα Υόρκη και ήταν επιτυχημένο. Τον Ιανουάριο του επόμενου

⁷⁰ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 46-47

⁷¹ M. O'Brien, *ό. π.*, σ. 266

⁷² W. Manchester, «John F. Kennedy», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 8.4.2021

έτους πραγματοποίησε και δεύτερο χειρουργείο στην ίδια περιοχή, το οποίο είχε παρόμοια επιτυχία με το πρώτο και έτσι οι πόνοι στη μέση υποχώρησαν σε μεγάλο βαθμό.

Το διάστημα μετά τα χειρουργεία έπρεπε να προσέχει αρκετά, γι' αυτό το λόγο εξασφάλισε άδεια από τη Γερουσία για να ξεκουραστεί και να αναρρώσει πλήρως. Μαζί με τη Τζάκι αποφάσισαν να περάσουν το διάστημα της ανάρρωσης στην εξοχική κατοικία της οικογένειας Κένεντι, στο Παλμ Μπιτς της Φλόριντα. Παρά την σταδιακή υποχώρηση των πόνων, ο Τζον δυσκολευόταν να κοιμηθεί και περνούσε τις περισσότερες ώρες άγρυπνος στο σαλόνι του σπιτιού. Περιστοιχισμένος από βιβλία και παλιά περιοδικά πολιτικής, αποφάσισε να ασχοληθεί λίγο με τη δημοσιογραφία και τη συγγραφή, παλιά του ταλέντα, τα οποία είχε εγκαταλείψει όταν άρχισε να ασχολείται ενεργά με την πολιτική⁷³.

Αποφάσισε να γράψει λοιπόν ένα μεγάλο άρθρο, παίρνοντας υλικό από όλα αυτά τα βιβλία που βρισκόταν στο σπίτι του. Θέμα του ήταν μεγάλες μορφές της ιστορίας των Ηνωμένων Πολιτειών που οι αποφάσεις τους δεν έγιναν απευθείας αρεστές στο κοινό, αλλά τελικά αποδείχθηκαν σωστές. Θέλοντας να πετύχει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα ζήτησε από τον Θίοντορ Σόρενσεν, συγγραφέα των πολιτικών του λόγων, τον Τζουλι Ντέιβιντς, καθηγητή ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Τζορτζτάουν και τον Τζέιμς Μ. Λάντις, πρώην καθηγητή στη Νομική Σχολή του Χάρβαρντ, να τον βοηθήσουν με τη μελέτη και τη συγγραφή του συγκεκριμένου άρθρου.

Ο Τζον αφοσιώθηκε στην έρευνα και τη μελέτη. Είχε καταφέρει να συγκεντρώσει πολύ υλικό και αυτά που έγραψε ήταν πάρα πολλά. Το άρθρο σύντομα μετατράπηκε σε βιβλίο, το οποίο ολοκληρώθηκε στα τέλη του 1955 και εκδόθηκε στις αρχές του επόμενου έτους. Σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, το βιβλίο αυτό έγινε μπεστ – σέλερ και την επόμενη χρονιά ο Κένεντι τιμήθηκε γι' αυτό με το βραβείο Πούλιτζερ, ένα από τα πιο διακεκριμένα δημοσιογραφικά βραβεία παγκοσμίως μέχρι και σήμερα. Οι πολιτικοί του αντίπαλοι έσπευσαν να τον κατηγορήσουν πως δεν του άξιζε το βραβείο και πως η ομάδα που είχε συγκεντρώσει πραγματοποίησε τη συγγραφή. Ο Τζον δεν αρνήθηκε πως είχε βοήθεια καθώς

---

⁷³ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 49-50

ευχαρίστησε στον πρόλογο του βιβλίου όλα τα μέλη της συγγραφικής του ομάδας, αλλά αρνήθηκε τις κατηγορίες⁷⁴.

Ο συγγραφέας και φίλος του, Θίοντορ Σόρενσεν υπερασπίστηκε στο συγκεκριμένο ζήτημα τον Τζον, ακόμα και μετά τη δολοφονία του, λέγοντας πως ο Κένεντι αφιέρωσε όλες του τις δυνάμεις στη συγγραφή αυτού του βιβλίου, στην προσπάθειά του να ξεχάσει τους μετεγχειρητικούς πόνους στη μέση. Επεσήμανε μάλιστα πως το ύφος του βιβλίου ήταν παρόμοιο με παλιότερα γραπτά του Κένεντι⁷⁵.

Το διάστημα της απουσίας του από τα πολιτικά δρώμενα ήταν πιο ήρεμο σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Δεν έχασε κάποια τόσο κρίσιμη διαβούλευση ή ψηφοφορία. Μάλιστα του ζητήθηκε από το κόμμα των Δημοκρατικών, το φθινόπωρο του 1955 να κάνει την αφήγηση σε μια ταινία για τον Αντλάι Στίβενσον, τον οποίο παρουσίαζαν ως τον υποψήφιό τους στις εκλογές που θα πραγματοποιούταν την επόμενη χρονιά. Ο Κένεντι δέχθηκε με πολύ μεγάλη ευχαρίστηση. Η ταινία προβλήθηκε σε όλη την Αμερική με πολύ μεγάλη επιτυχία, μέρος της οποίας έλαβε φυσικά κι ο ίδιος ο Κένεντι⁷⁶.

Η συμμετοχή του στην ταινία έκανε τον Τζον ιδιαίτερα αγαπητό στους κόλπους των Δημοκρατικών. Παρά το διάστημα της απουσίας του από τη Γερουσία, είχε καταφέρει να αυξήσει τη δημοτικότητα του και να μη χάσει τους υποστηρικτές του. Είχε καταφέρει πλέον να θεωρείται ο ανερχόμενος αστέρας του κόμματός που άνηκε.

Στις εσωκομματικές εκλογές του 1956 ο Αντλάι Στίβενσον κατάφερε να διατηρήσει χωρίς δυσκολία τη θέση του επικεφαλούς του κόμματος, παίρνοντας έτσι το χρίσμα για να διεκδικήσει τη θέση του προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών στις επερχόμενες εκλογές. Ο Τζον Κένεντι τέθηκε υποψήφιος αντιπρόεδρος του κόμματος, αλλά για λίγους ψήφους δεν κατάφερε να κερδίσει τελικά αυτή τη θέση. Την περίοδο εκείνη ο κάτι που άλλαξε πριν από τις εκλογές του 1960 και τον αντιπρόεδρο επέλεγε ο εκάστοτε υποψήφιος Πρόεδρος⁷⁷.

Οι εκλογές του 1956 ανέδειξαν νικητή με μεγάλη διαφορά τον Ντουάιτ Άισενχάουερ, αρχηγό του ρεπουμπλικανικού κόμματος. Ο Κένεντι ουσιαστικά ήταν

⁷⁴ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 51-52

⁷⁵ T. Sorensen, *Kennedy*, Νέα Υόρκη 1965, σ. 43

⁷⁶ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 51

⁷⁷ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

τυχερός που δεν εκλέχθηκε αντιπρόεδρος των Δημοκρατικών, καθώς αν είχε γίνει αυτό θα είχε συνδέσει το όνομά του με μια μεγάλη αποτυχία του κόμματος που θα τον ακολουθούσε για το υπόλοιπο της πολιτικής του καριέρας. Ο πατέρας του τον είχε προειδοποιήσει γι' αυτή την ήττα και μετά από τις εκλογές του 1956, ξεκίνησε να τον προτρέπει να διεκδικήσει τις θέσεις του Προέδρου στις εκλογές της επόμενης τετραετίας⁷⁸.

3.5. Η υποψηφιότητα για τη θέση του Προέδρου των Δημοκρατικών

Έχοντας καταφέρει να γίνει αρεστός σε μεγάλο μέρος του αμερικανικού λαού ο Τζον θα κατέβαινε στις εκλογές της Γερουσίας του 1958 για να τεστάρει τις δυνάμεις του για τη θέση του Προέδρου. Είχε ήδη γίνει ένα από τα πιο δημοφιλή πρόσωπα της πολιτείας της Μασαχουσέτης όπου θα ήταν υποψήφιος. Παράλληλα λάμβανε προσκλήσεις για να συμμετέχει ως ομιλητής σε συνέδρια διαφόρων ινστιτούτων ή οργανισμών απ' όλη την Αμερική, τις περισσότερες από τις οποίες αποδεχόταν⁷⁹.

Η προεκλογική του εκστρατεία για τη θέση στη Γερουσία δεν ήταν τόσο μεγάλη όσο η αντίστοιχη το 1952. Πλέον ήταν ένας φημισμένος πολιτικός και οι θέσεις του ήταν γνωστές στην πολιτεία και στο ευρύ κοινό. Κατάφερε έτσι με τη στήριξη των δημοκρατικών να εκλεγεί Γερουσιαστής της πολιτείας της Μασαχουσέτης προσπερνώντας κατά πολύ τον ρεπουμπλικάνο υποψήφιο, αφού συγκέντρωσε 874.608 ψήφους περισσότερες από αυτόν. Η εκλογή ήταν τυπική καθώς ο Τζον δεν ενδιαφερόταν ιδιαίτερα να ασκήσει τα καθήκοντα του Γερουσιαστή, αφού εποφθαλμιούσε τη θέση του προέδρου των ΗΠΑ στις επερχόμενες εκλογές⁸⁰.

Έχοντας επισφραγίσει με αυτό τον τρόπο την παραμονή του στην πολιτική σκηνή των Ηνωμένων Πολιτειών, ο Κένεντι επικεντρώθηκε στο πως θα καταφέρει αρχικά να αναδειχθεί σε ηγέτη των Δημοκρατικών, χωρίς να γνωρίζει τι ανταγωνισμό επρόκειτο να έχει γι' αυτή τη θέση. Από την άλλη στην παράταξη των Ρεπουμπλικάνων τα πράγματα ήταν πιο ξεκάθαρα. Ο Ρίτσαρντ Νίξον, αντιπρόεδρος από το 1952, φάνταζε από καιρό ο καταλληλότερος υποψήφιος γι' αυτή τη θέση. Μοναδικός του αντίπαλος ήταν ο Νέλσον Ροκφέλερ από τη Νέα Υόρκη. Πέρα από

⁷⁸ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 54

⁷⁹ J. MacGregor Burns, *ό. π.*, σ. 210

⁸⁰ W. Manchester, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 8.4.2021

την πολιτεία καταγωγής του, δεν υπήρχαν άλλα μέρη στα οποία θα μπορούσε να στηριχθεί για να διεκδικήσει την προεδρία του κόμματός του. Ο Ροκφέλερ αντιπαθούσε το Νίξον, λόγω του ότι ο δεύτερος είχε την εύνοια του προέδρου Αϊσενχάουερ, κάτι που τον καθιστούσε το αδιαφιλονίκητο φαβορί σε αυτή την άτυπη μονομαχία⁸¹.

Ο Νίξον επωφελούταν από τη δημοτικότητα του Προέδρου, όντας πολύ κοντά σε αυτόν και έχοντας επισκεφτεί μαζί του όλα αυτά τα χρόνια εκατοντάδες μέρη σε ολόκληρη τη χώρα. Ουσιαστικά ο Νίξον επρόκειτο να κληρονομήσει τους ψηφοφόρους του Αϊζενχάουερ, καθώς η πολιτική του και οι θέσεις του ήταν σχεδόν πανομοιότυπες με αυτού. Η πλειοψηφία των Ρεπουμπλικάνων εκλεκτόρων πίστευε πως με το Νίξον στο τιμόνι, το κόμμα τους θα είχε την εξουσία για μία ακόμα τετραετία στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έτσι παρά τις όποιες αντιρρήσεις από Ρεπουμπλικάνους που ακολουθούσαν μια πιο φιλελεύθερη πολιτική από αυτή του Αϊζενχάουερ και του Νίξον, ο δεύτερος κατάφερε να πάρει το χρίσμα και να διεκδικήσει τη θέση του πρόεδρου των ΗΠΑ στις εκλογές που θα γίνονταν το Νοέμβριο του 1960⁸².

Στην αντίπαλη παράταξη τα πράγματα δεν ήταν τόσο ξεκάθαρα. Ύστερα από δύο μεγάλες ήττες στις εκλογές του 1952 και του 1956, οι Δημοκρατικοί επιθυμούσαν με ένα νέο πρόσωπο να πάρουν ξανά την εξουσία στα χέρια τους. Στα τέλη του 1959 ξεκίνησαν να ανακοινώνονται οι πρώτες υποψηφιότητες για τη θέση του προέδρου του κόμματος, χωρίς να υπάρχει όμως κάποιο φαβορί. Τον Ιανουάριο του 1960, σε ηλικία σαράντα τριών ετών, ο Γερουσιαστής Τζον Κένεντι ανακοίνωσε με κάθε επισημότητα τη διεκδίκηση της θέσης του αρχηγού του δημοκρατικού κόμματος. Βασικοί του αντίπαλοι στον αγώνα αυτό ήταν ο Χιούμπερτ Οράτιος Χάμφρεϊ από την πολιτεία της Μινεσότα και ο Λύντον Μπέινς Τζόνσον από την πολιτεία του Τέξας, καθώς και ο μέχρι τώρα αρχηγός των Δημοκρατικών Αντλάι Στίβενσον από την πολιτεία της Καλιφόρνια⁸³.

Για να πάρει κάποιος το χρίσμα έπρεπε να συμμετέχει σε παναμερικανικές εκλογές, που αφορούσαν κάθε πολιτεία ξεχωριστά και ψηφοφόροι ήταν εγγεγραμμένα μέλη του εκάστοτε κόμματος. Ύστερα από τα αποτελέσματα αυτών

⁸¹ T. H. White, *The making of the President*, Νέα Υόρκη 1961, σ. 68-71

⁸² M. Goldman, *ό. π.*, σ. 58-59

⁸³ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 54

των εκλογών, οι υποψήφιοι κρίνονταν από τους επικεφαλής του κόμματος, οι οποίοι με τις ψήφους τους καθόριζαν συνήθως το τελικό αποτέλεσμα.

Ο Λύντον Τζόνσον αντιπροσώπευε την παλαιά πτέρυγα του δημοκρατικού κόμματος και έχαιρε το σεβασμού των περισσότερων μελών, όντας μάλιστα ένας πολύ δυνατός ομιλητής. Όμως η καταγωγή του από το Τέξας δεν τον βοηθούσε, καθώς οι πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών δεν θεωρούσαν ικανά να κυβερνήσουν άτομα με καταγωγή από τις νότιες πολιτείες, όπως είναι το Τέξας, όπως και άτομα αφρικανικής καταγωγής, Καθολικούς και Εβραίους.

Ο Γερουσιαστής Χιούμπερτ Οράτιος Χάμφρεϊ θεωρούταν ο πιο εντυπωσιακός από τους υποψηφίους. Ήταν υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κάτι που είχε αποδείξει από τη θητεία του ως Δήμαρχος της Μινεάπολις. Παρόλα αυτά η έλλειψη υπολογίσιμων χρηματικών πόρων και το γεγονός πως δεν ήταν πολύ γνωστός στο ευρύ κοινό, καθιστούσαν ακόμα πιο δύσκολο το να κερδίσει σε αυτές τις εκλογές.

Έπειτα υπήρχε ο Τζον Κένεντι, μια πολύ αναγνωρίσιμη φιγούρα στις Ηνωμένες Πολιτείες, ύστερα από τη συμμετοχή στην προεκλογική ταινία του δημοκρατικού κόμματος το 1956. Είχε εξαιρετικό παρουσιαστικό, προερχόταν από πλούσια οικογένεια και είχε πολλούς ισχυρούς φίλους, έχοντας σπουδάσει στο πανεπιστήμιο Χάρβαρντ και έχοντας υπηρετήσει στο αμερικανικό πολεμικό ναυτικό. Το μειονέκτημα του είναι πως μέχρι τότε δεν είχε διαμορφώσει και διατυπώσει κάποια ισχυρά πολιτικά πιστεύω και πολιτικές αρχές, σε αντίθεση με τους συνυποψηφίους του⁸⁴.

Η υποψηφιότητα του Αντλάι Στίβενσον ήταν καταδικασμένη να αποτύχει, αφού είχε χάσει την εμπιστοσύνη των μελών του κόμματος μετά από τις δύο αποτυχημένες προσπάθειες να εκλεγεί πρόεδρος των ΗΠΑ. Υποψηφιότητα δήλωσε λίγο αργότερα κι ο Έστες Κεφαβέρ από την πολιτεία του Τενεσί, ο οποίος όμως δεν είχε πολλές πιθανότητες να εκλεγεί. Ο Κένεντι είχε λίγες περισσότερες πιθανότητες να εκλεγεί αρχηγός του κόμματος όμως τίποτα δεν ήταν σίγουρο και ο αγώνας θα ήταν δύσκολος⁸⁵.

Ο Χάμφρεϊ ξεκίνησε δυνατά την εκστρατεία του όμως η έλλειψη χρημάτων ήταν το βασικό του πρόβλημα, ιδιαίτερα από τη στιγμή που ο Τζον Κένεντι μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες της προεκλογικής εκστρατείας μονάχα με την οικονομική

⁸⁴ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 59-60

⁸⁵ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 54

στήριξη της οικογένειας του. Κατάφερε να συγκεντρώσει αρκετές μικρές δωρεές, με τις περισσότερες να προέρχονται από τη Μινεσότα. Παράλληλα εκμεταλλεύτηκε το γεγονός του ότι δεν προερχόταν από πλούσιο περιβάλλον για να ενισχύσει το πολιτικό του προφίλ⁸⁶.

Ο Κένεντι ήξερε πως τα χρήματα που διέθετε δεν αρκούσαν για να εκλεγεί. Ήθελε να χτίσει μια δυνατή ομάδα που θα τον βοηθούσε σε όλους τους τομείς. Πολλά από τα μέλη των εκστρατειών του για να εκλεγεί Βουλευτής ή Γερουσιαστής, όπως ο συγγραφέας λόγων Θιοντορ Σόρενσον, είχαν ενταχθεί σε αυτή την ομάδα. Επικεφαλής της εκστρατείας ήταν ο αδερφός του Ρόμπερτ, γνωστός κι ως Μπομπ, ο οποίος ήταν επικεφαλής και των προεκλογικών εκστρατειών για να εκλεγεί Γερουσιαστής. Σημαντικό ρόλο στην ομάδα είχε κι ο Έντουαρντ, γνωστός κι ως Τεντ, ο μικρότερος γιος της οικογένειας Κένεντι. Και οι δυο ήταν απόφοιτοι του πανεπιστημίου Χάρβαρντ και είχαν πάρει πτυχίο από τη Νομική Σχολή του πανεπιστημίου της Βιρτζίνια, ο πρώτος το 1951 κι ο δεύτερος πιο πρόσφατα, το 1959⁸⁷.

Οι εσωκομματικές εκλογές ξεκίνησαν στην πολιτεία του Νιου Χαμσάιρ, γειτονική της Μασαχουσέτης, όπου καταγόταν ο Τζον. Ο Κένεντι συγκέντρωσε τις περισσότερες ψήφους με τον Χάμφρεϊ να έρχεται δεύτερος. Στη συνέχεια σειρά πήρε το Ουισκόνσιν. Λόγω του ότι το Ουισκόνσιν, ήταν γειτονική πολιτεία με τη Μινεσότα, τόπο προέλευσης του Χάμφρεϊ τα πράγματα θα ήταν πιο δύσκολα για τον Τζον. Όλη του η οικογένεια είχε μεταβεί εκεί λίγο πριν τις εκλογές για να ενισχύσει το προφίλ του. Ο Τζον ταξίδεψε σε όλη την πολιτεία και γνώρισε πολύ κόσμο. Η στρατηγική του απέδωσε καθώς αναδείχθηκε νικητής και σε αυτή την πολιτεία με μικρή όμως διαφορά, παρόλα αυτά ο Χάμφρεϊ δεν έχανε τις ελπίδες του για να εκλεγεί⁸⁸.

Οι δύο νίκες του δεν τον εφησύχασαν, καθώς οι δυο πολιτείες αποτελούσαν κυρίως από Καθολικούς, όπως ήταν κι ο ίδιος. Θεωρούσε πως θα δυσκολευτεί πολύ να αναδειχθεί νικητής σε πολιτείες που οι ψηφοφόροι ήταν κυρίως Προτεστάντες. Βάσιζε αυτή του την άποψη στο ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είχαν ως τότε ποτέ κάποιο Καθολικό πρόεδρο. Οι εκλογές συνεχίστηκαν στην πολιτεία της Δυτικής Βιρτζίνια, μια από τις πιο φτωχές πολιτείες της χώρας.

⁸⁶ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 61

⁸⁷ W. Manchester, «John F. Kennedy», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 8.4.2021

⁸⁸ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 54-55

Ο Τζόσεφ Κένεντι όρισε υπεύθυνο γι' αυτή την πολιτεία τον Φραγκλίνο Ρούσβελτ το νεότερο, γιο του Ρούσβελτ, παλαιότερου προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Μέσω αυτού διέθεσε στην πολιτεία τεράστια χρηματικά ποσά για να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών. Παράλληλα ο Ρούσβελτ, προσπάθησε να ενισχύσει το προφίλ του Κένεντι, μέσω αναφορών στα ηρωικά του επιτεύγματα κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο αλλά και τη μη συμμετοχή του Χάμφρεϊ σε αυτόν, ακόμα κι αν αυτό έγινε για ιατρικούς λόγους.

Εφημερίδες της πολιτείας προσπάθησαν να κατηγορήσουν τον Κένεντι για εξαγορά ψήφων, κάτι που όμως δεν μπόρεσαν να αποδείξουν. Έτσι στις 10 Μαΐου το 1961 ο Τζον κατάφερε να κερδίσει και αυτή την πολιτεία, συγκεντρώνοντας μάλιστα το 61% των ψήφων. Το σώμα των ψηφοφόρων ήταν κυρίως Προτεστάντες κι έτσι αυτή η νίκη είχε ακόμα μεγαλύτερη σημασία. Πολλοί από τους ψηφοφόρους δήλωσαν μάλιστα πως η θρησκεία δεν είχε γι' αυτούς σημαντικό ρόλο στην εκλογή Προέδρου⁸⁹.

Μετά από τη μεγάλη αυτή νίκη ακολούθησαν κι άλλες νίκες στις πολιτείες του Μέριλαντ, της Ιντιάνα, του Όρεγκον και της Νεμπράσκα. Ο Χάμφρεϊ και ο Τζόνσον αποχώρησαν από την κούρσα αυτή, βλέποντας πως δύσκολα θα μπορούσαν να νικήσουν τον Κένεντι. Τα μάτια στράφηκαν στο Λος Άντζελες, όπου στις 11 Ιουλίου θα πραγματοποιούταν το συνέδριο του δημοκρατικών. Για να αναδειχθεί νικητής κάποιος έπρεπε να συγκεντρώσει τη θετική ψήφο 761 εκπροσώπων του κόμματος. Ο Κένεντι ως τότε είχε καταφέρει να συγκεντρώσει τις ψήφους 550 εκλεκτόρων.

Προσωρινό εμπόδιο στην εκλογή του, στάθηκαν οι υποστηρικτές του Αντλάι Στίβενσον που αρνούταν να δουν κάποιον άλλο να παίρνει στα χέρια του την αρχηγεία του κόμματος. Τελικά υποχώρησαν, ο Κένεντι έλαβε στήριξη εκπροσώπων από αρκετές ακόμα πολιτείες, με τους περισσότερους εξ αυτών να προέρχονται από την πολιτεία του Ουαϊόμινγκ. Με αυτό τον τρόπο έγινε ο επικεφαλής του δημοκρατικού κόμματος και πολύ σύντομα επρόκειτο να διεκδικήσει την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών⁹⁰.

---

⁸⁹ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 62-63

⁹⁰ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 55-57

3.6. Η υποψηφιότητα για τη θέση του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών

Η ανάδειξη του Κένεντι σε αρχηγό των δημοκρατικών σηματοδοτούσε παράλληλα την έναρξη της εκστρατείας του για να κερδίσει τη θέση των προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών στις εκλογές του Νοεμβρίου του 1960. Στο τέλος του συνεδρίου του κόμματός του έπρεπε να επιλέξει ο ίδιος τον υποψήφιο αντιπρόεδρο που θα κατέβαινε στο πλευρό του στις εκλογές. Προς μεγάλη έκπληξη όλων, διάλεξε τον Λύντον Μπ. Τζόνσον, ο οποίος μέχρι πριν λίγο καιρό διεκδικούσε μαζί του την προεδρία του κόμματος. Οι δύο άντρες μπορεί να ήταν μέλη του ίδιου κόμματος, αλλά αυτά που τους χώριζαν ήταν πολύ περισσότερα από αυτά που τους ένωναν καθώς τοποθετούνταν σε δυο εντελώς αντίθετες πλευρές του κόμματος, με διαφορετικές θέσεις και πολιτικές απόψεις. Ο Τζόνσον αντιπροσώπευε την παλαιά πτέρυγα των Δημοκρατικών, με τον Κένεντι να φέρνει στο κόμμα μία πιο σύγχρονη αύρα.

Παρόλα αυτά η επιλογή του Τζόνσον δεν ήταν τυχαία. Θεωρούσε πως οι δύο διαφορετικές προσωπικότητες θα κατάφερναν να καλύψουν ένα ευρύτερο φάσμα ψηφοφόρων και να συγκεντρωθούν με αυτό τον τρόπο, περισσότερες ψήφοι για το κόμμα τους. Επιπλέον, η καταγωγή του Τζόνσον από την πολιτεία του Τέξας έπαιζε σημαντικό ρόλο, καθώς ο Κένεντι θεωρούσε πως δεν θα είχε μεγάλη απήχηση στις Νότιες Πολιτείες και θα κατάφερνε να τα πάει καλύτερα έχοντας στο πλευρό του ένα πρόσωπο από αυτά τα μέρη.

Ο Τζόνσον αποδέχτηκε την πρόσκληση και ξεκίνησε τη διεκδίκηση της θέσης του αντιπροέδρου. Την ίδια περίοδο ολοκληρώνονταν και οι διεργασίες στο ρεπουμπλικανικό κόμμα, με τον αντιπρόεδρο Ρίτσαρντ Νίξον να αναδεικνύεται πρόεδρος χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία. Ο Νίξον υποσχόταν στο κόμμα του να συνεχίσει την πολιτική του Αϊζενχάουερ, με την οποία είχε επέλθει η ειρήνη και η σταθερότητα στις Ηνωμένες Πολιτείες. Παρά το ότι προέρχονταν από διαφορετικές παρατάξεις είχε πολλά κοινά με τον Κένεντι, αλλά η μεγάλη τους διαφορά αφορούσε τη θρησκεία, καθώς ο Νίξον δεν ήταν Καθολικός αλλά ασπαζόταν το δόγμα Κουάκερ⁹¹.

Ο Κένεντι διατήρησε την ομάδα της εκστρατείας για τη νίκη στις εκλογές των Δημοκρατικών ίδια, καθώς δεν ήθελε να χαλάσει την επιτυχημένη συνταγή. Με τη βοήθεια του πατέρα του είχε βρει τα κατάλληλα πρόσωπα σε κάθε πολιτεία που θα

⁹¹ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 65-66

προωθούσαν το πολιτικό του πρόγραμμα και θα έκαναν γνωστό το πρόγραμμά του σε όλες τις άκρες της χώρας. Τα αδέρφια του Ρόμπερτ και Έντουαρντ ήταν εκ των επικεφαλών αυτής της προσπάθειας. Στόχος της ομάδας του ήταν να προβάλει διαρκώς την ωραία εξωτερική εικόνα του υποψήφιου προέδρου, για να γοητεύσει με αυτό τον τρόπο το λαό και σε συνδυασμό με την κομψή και φινετσάτη παρουσία, της συζύγου του, της Τζάκι, δίπλα του, το αποτέλεσμα θα ήταν ακόμα καλύτερο. Τα ρούχα που φορούσαν ήταν πολύ προσεγμένα και αποτελούσαν κάποια από τα ακριβότερα σύνολα που υπήρχαν στην αγορά εκείνη την εποχή⁹².

Ο Ρίτσαρντ Νίξον από την άλλη δεν επιθυμούσε να έχει μια τόσο μεγάλη ομάδα στο πλευρό του, ήθελε να έχει κοντά του τα λίγα άτομα που εμπιστευόταν. Προτιμούσε να γυρίσει ολόκληρη τη χώρα και να επικοινωνήσει με αρκετά πρόσωπα ο ίδιος και να μην το κάνει μέσω αντιπροσώπων, πράγμα πολύ εξουθενωτικό και δύσκολο⁹³.

Οι σχέσεις των ΗΠΑ με τη Σοβιετική Ένωση δεν ήταν σε καλό επίπεδο, οι δύο χώρες βρίσκονταν στην εποχή του ψυχρού πολέμου και σημαντικό ρόλο για τους ψηφοφόρους έπαιζε το πώς θα χειριζόταν κάθε υποψήφιος το ζήτημα αυτό σε συνάρτηση με το ζήτημα του κομμουνισμού. Και οι δύο υποψήφιοι ήταν βέβαια γνωστοί για τις αντικομμουνιστικές τους απόψεις⁹⁴.

Ύστερα από συνεννόηση των δύο κομμάτων οι δύο υποψήφιοι θα συμμετείχαν σε τηλεοπτικά ντιμπέιτ, όπου και οι δύο θα απαντούσαν σε κρίσιμα ερωτήματα που θα επηρέαζαν την ψήφο των αμερικανών πολιτών. Ο Νίξον ήταν ένας πολύ καλός ομιλητής και ήταν πολύ δυνατός στο διάλογο και θεωρούσε πως από αυτή την αναμέτρηση θα έβγαине κερδισμένος. Υποτίμησε όμως τις ικανότητες του Κένεντι, ο οποίος λόγω της ενασχόλησής του με τη δημοσιογραφία ήξερε να ελίσσεται ανάμεσα στα ερωτήματα και να προσπερνά με τρόπο τέτοιο αυτά που δεν θα μπορούσε να απαντήσει, που δεν θα γίνονταν αντιληπτός ούτε από αυτούς που θα παρευρίσκονταν στην αίθουσα του ντιμπέιτ, αλλά ούτε βέβαια και από τους τηλεθεατές⁹⁵.

Ο Κένεντι προετοιμαζόταν για την τηλεοπτική αναμέτρηση με τρόπο παρόμοιο με αυτόν που διάβαζε για τις εξετάσεις στο τέλος κάθε εξαμήνου στο

⁹² W. Manchester, «John F. Kennedy», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 8.4.2021

⁹³ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 66

⁹⁴ SparkNotes Editors, «John F. Kennedy–Biography», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

⁹⁵ R. G. Martin, *A Hero of our time: An intimate story of Kennedy years*, Νέα Υόρκη 1983, σ. 195

Πανεπιστήμιο. Ο Θιόντορ Σόρενσεν κι ο Ρίτσαρντ Γκούντγουιν, νέο μέλος στην εκστρατεία, του έκαναν για ώρες τις ερωτήσεις κλειδιά για να βελτιωθεί ακόμα περισσότερο. Τα τελευταία βράδια, προτού πέσει για ύπνο, απομνημόνευε στατιστικά που θα ήταν χρήσιμα να θυμάται. Από την άλλη ο Νίξον συνέχιζε την περιοδεία του στη χώρα⁹⁶.

Η τηλεόραση ήταν ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες για τη νίκη ανάμεσα στους δύο υποψηφίους. Το 1950 μόλις το 11% των αμερικάνων είχε στο σπίτι του τηλεόραση, όμως το 1960 το ποσοστό αυτό είχε φτάσει σε τεράστια επίπεδα με το 88% των κατοίκων των ΗΠΑ να έχει τηλεόραση στο σπίτι του. Η τηλεόραση ήταν ένα μέσο πολύ σημαντικό γι' αυτούς, καθώς ξόδευαν μπροστά σε αυτή τέσσερις με πέντε ώρες την ημέρα.

Ορίστηκαν συνολικά τέσσερις τηλεοπτικές αναμετρήσεις. Στις 26 Σεπτεμβρίου στο Σικάγο, στις 7 Οκτωβρίου στην Ουάσινγκτον και άλλες δύο στη Νέα Υόρκη, στις 13 και στις 21 του ίδιου μήνα. Τα τρία τηλεοπτικά δίκτυα που εξέπεμπαν στις τηλεοράσεις των ΗΠΑ, τα ABC, CBS και NBC, θα κάλυπταν τα ντιμπέιτ. Υπολογιζόταν πως 65 με 70 εκατομμύρια αμερικάνοι πολίτες θα παρακολουθούσαν από τα σπίτια τους ή από καταστήματα με τηλεόραση τις συγκεκριμένες αναμετρήσεις⁹⁷.

Η πρώτη αναμέτρηση το Σεπτέμβριο στο Σικάγο, επικεντρώθηκε σε ζητήματα εσωτερικής πολιτικής, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διανομής των οικονομικών πόρων. Παρά τη μεγαλύτερη εμπειρία του στα πολιτικά πράγματα ο Νίξον έδειχνε πιο αγχωμένος και πιο κουρασμένος, ίσως από τη μεγάλη περιοδεία που είχε πραγματοποιήσει κατά το προηγούμενο διάστημα. Αντίθετα ο Κένεντι, που ήταν νεότερος σε ηλικία έδειχνε πιο χαλαρός και πιο ήρεμος, περνώντας μια πιο θετική εικόνα στο κοινό με τις μικρές αλλά εύστοχες απαντήσεις του. Στην άλλη πλευρά ο Νίξον έχανε την ουσία με τις μακροσκελείς και δίχως κάποιο νόημα απαντήσεις του⁹⁸.

Στα επόμενα ντιμπέιτ οι δημοσιογράφοι επρόκειτο να εστιάσουν στην προσωπικότητα και την εικόνα του κάθε ομιλητή και όχι τόσο στις απαντήσεις που θα έδιναν. Η πρώτη αναμέτρηση πάντως, ανέδειξε ξεκάθαρα νικητή τον Κένεντι. Η ομάδα του εστίασε στο πως θα καταφέρει στις επόμενες αναμετρήσεις να

⁹⁶ T. H. White, *ό. π.*, σ. 283-285

⁹⁷ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 67

⁹⁸ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 60

αποδυναμώνει την εικόνα του Νίξον για να ενισχύσει ακόμα περισσότερο το προφίλ του⁹⁹.

Πολύ τηλεθεατές στα επόμενα ντιμπέιτ, τάχθηκαν με τον Κένεντι, απορρίπτοντας πλέον τους ισχυρισμούς των Ρεπουμπλικάνων που τον θεωρούσαν νέο και χωρίς εμπειρία για τη θέση του Προέδρου. Όλο και περισσότεροι πολίτες συνέρεαν στα κατά τόπους γραφεία σε όλες τις Πολιτείες για να βοηθήσουν σαν εθελοντές στην εκλογή του Κένεντι. Παρόλα αυτά στα μέσα του Οκτώβρη ο Νίξον προηγούταν στις δημοσκοπήσεις που γίνονταν, συγκεντρώνοντας το 53% των προτιμήσεων.

Ο Κένεντι ξεκίνησε επισκέψεις σε διάφορες πόλεις και σε πανεπιστήμια. Σε κάθε αεροδρόμιο έχαιρε θερμής υποδοχής και στα περισσότερα πανεπιστήμια οι φοιτητές ζητωκραύγαζαν υπέρ του. Με αυτό τον τρόπο γινόταν φανερή η υποστήριξη της νέας γενιάς στο πρόσωπό του. Παράλληλα ο Κένεντι ανακοίνωνε την πρόθεση του να φτιάξει το «ειρηνευτικό σώμα», το οποίο θα αποτελούταν από ομάδες νέων ανθρώπων από διάφορες ειδικότητες, με τη συμμετοχή του στρατού κάποιες φορές, οι οποίες θα ταξίδευαν σε φτωχές περιοχές της Γης για να βοηθήσουν τους ντόπιους να βελτιώσουν, όχι μόνο με οικονομικά μέσα τις συνθήκες διαβίωσής τους. Ο Κένεντι υλοποίησε αυτή του την πρόθεση όταν εκλέχθηκε πρόεδρος των ΗΠΑ και σήμερα το ειρηνευτικό σώμα δρα ανεξάρτητα από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών και μετρά περισσότερους από 100.000 εθελοντές σε περισσότερες από εξήντα χώρες ανά τον κόσμο¹⁰⁰.

---

⁹⁹ R. G. Martin, *ό. π.*, σ. 197

¹⁰⁰ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 60-63

Δ' Κεφάλαιο

Η νίκη στις εκλογές του 1960 και η θητεία του ως Πρόεδρος των ΗΠΑ

4.1. Η νίκη του Τζον Κένεντι στις εκλογές

Με τις εκλογές να πλησιάζουν οι δύο υποψήφιοι ήταν πολύ κοντά και κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει την έκβαση της εκλογικής αναμέτρησης. Την ημέρα των εκλογών ο Τζον ήταν σίγουρα πως η προσπάθεια που έκανε όλο αυτό το διάστημα θα τον αναδείξει νικητή και τελικά δικαιώθηκε. Κατάφερε να συγκέντρωσε 112.000 περισσότερες ψήφους από τον αντίπαλό του, αριθμός πολύ μικρός για τα δεδομένα μιας τόσο μεγάλης χώρας όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες. Παρόλα αυτά κατάφερε να συγκεντρώσει 303 εκλέκτορες έναντι 219 του αντιπάλου. Ανεξαρτήτως των ψήφων νικητής αναδεικνυόταν αυτός που συγκέντρωνε περισσότερους εκλέκτορες από κάθε πολιτεία, ακόμα κι αν είχε λάβει λιγότερες ψήφους. Έτσι ο Κένεντι πήρε τη νίκη στις εκλογές του 1960¹⁰¹.

Ο Κένεντι είχε πάρει ψηφοφόρους απ' όλες τις τάξεις. Πολύ σημαντικές αποδείχθηκαν οι ψήφοι των Αφροαμερικανών πολιτών, στους οποίους ο πρόεδρος είχε εκφράσει τη στήριξη του στον αγώνα τους για ίσα δικαιώματα. Παράλληλα είχαν επηρεαστεί από τη στήριξη του Τζον και τον αδερφών του στον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ηγέτη της αφροαμερικανικής κοινότητας, που αγωνιζόταν για την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όπως αποδείχτηκε επτά στους δέκα αμερικανούς πολίτες αφρικανικής καταγωγής ψήφισαν υπέρ του Κένεντι στις εκλογές¹⁰².

Παράλληλα ζωτικής σημασίας αποδείχθηκαν και οι ψήφοι που του έδωσαν οι Καθολικοί πολίτες. Ιδιαίτερα στις βορειοανατολικές πολιτείες που οι κάτοικοι τους είναι στην πλειοψηφία τους Καθολικοί, συγκέντρωσε πολύ μεγάλα ποσοστά που τον βοήθησαν στην εκλογή του. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αναφέρουμε πως ο Κένεντι έγινε ο πρώτος Καθολικός Πρόεδρος των ΗΠΑ. Κατάφερε με μια πολύ σημαντική κίνηση να εξασφαλίσει αρκετές ψήφους και από Προτεστάντες, αλλά και από ψηφοφόρους που ασπάζονταν άλλα δόγματα. Σε προεκλογική του ομιλία στο Χιούστον του Τέξας, που καλυπτόταν τηλεοπτικά, τόνιζε πως η θρησκεία δεν πρέπει να χωρίζει αλλά να ενώνει τους αμερικανούς πολίτες. Ανεξάρτητα της θρησκείας

¹⁰¹ D. Burner, *John Kennedy and a New Generation*, Βοστώνη 1988, σ. 55

¹⁰² T. H. White, *The making of the President*, Νέα Υόρκη 1961, σ. 323

τους όλοι έχουν την ίδια καταγωγή και δεν πρέπει να κάνουν διακρίσεις μεταξύ των συμπατριωτών τους¹⁰³.

Παράλληλα ο Τζον πήρε πολλές ψήφους από τους Εβραίους, οι οποίοι θεωρούσαν πως ο Νίξον πολλές φορές βρισκόταν εναντίον τους με τις απόψεις του. Οκτώ στους δέκα Εβραίους ψήφισαν υπέρ του Κένεντι. Η μεγάλη παρουσία Εβραίων στις πολιτείες του Ιλινόις και της Νέας Υόρκης τον βοήθησαν να κερδίσει τις πολιτείες αυτές¹⁰⁴.

Οι νότιες πολιτείες ήταν από τις λίγες στις οποίες ο Νίξον κατάφερε να προσπεράσει τον Κένεντι σε ψήφους. Οι κάτοικοι τους ήταν στην πλειοψηφία τους συντηρητικοί και πίστευαν πως είχαν περισσότερα δικαιώματα με τους αφροαμερικάνους, με τους οποίους θεωρούσαν πως δεν ήταν ίσοι. Πίστευαν πως με τη νίκη του Κένεντι θα επέρχονταν η ισότητα μεταξύ όλων των πολιτών, γεγονός που δεν επιθυμούσαν.

Ο Κένεντι υπερίσχυσε με τις απόψεις του έναντι του αντιπάλου του. Ο αμερικανικός λαός είχε μπει σε μια νέα δεκαετία και παρά την ικανοποίηση που είχε από την διακυβέρνηση του Αϊζενχάουερ κατά την προηγούμενη οχταετία επιθυμούσε μια ανανέωση στην πολιτική σκηνή. Ο νέος σε ηλικία, γι' αυτή τη θέση, Τζον Κένεντι κουβαλούσε αυτή την αύρα αλλαγής που ζητούσε ο λαός των Ηνωμένων Πολιτειών¹⁰⁵.

4.2. Η έναρξη της θητείας του

Η πρωτοχρονιά του 1961 βρήκε τον Κένεντι σε διακοπές μαζί με την οικογένειά στο εξοχικό τους στο Παλμ Μπιτς της Φλόριντα. Η υγεία του ήταν καλύτερη από ποτέ αλλά αυτό δεν σήμαινε πως δεν έπρεπε να ξεκουραστεί μετά τον τεράστιο αγώνα που είχε κάνει και προτού αναλάβει για πρώτη φορά τη θέση του Προέδρου των ΗΠΑ. Η γέννηση του πρώτου του, του Τζον Κένεντι του νεότερου, λίγες μόλις μέρες μετά από τη νίκη του είχε φέρει την ψυχολογία του σε πολύ υψηλά επίπεδα¹⁰⁶.

Στις 17 Ιανουαρίου ο απερχόμενος πρόεδρος Αϊζενχάουερ αποχαιρέτησε μετά από οκτώ ολόκληρα το Λευκό Οίκο, μαζί με την οικογένειά του, προκειμένου

¹⁰³ L. H. Fuchs, *John Kennedy and the American Catholicism*, Νέα Υόρκη 1967, σ. 179

¹⁰⁴ T. H. White, *ό. π.*, σ. 350-352

¹⁰⁵ M. Goldman, *John F. Kennedy, portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 72

¹⁰⁶ M. O'Brien, *John F. Kennedy : a biography*, Νέα Υόρκη 2005, σ. 498-499

να εγκατασταθεί η οικογένεια Κένεντι σε αυτόν¹⁰⁷. Όλα ετοιμάζονταν για την άφιξη και την ορκωμοσία του νέου προέδρου. Το πρωί της 20^{ης} Ιανουαρίου, η οικογένεια Κένεντι κατέφθασε σύσσωμη στο Λευκό Οίκο, για να γιορτάσει το μεγαλύτερο επίτευγμά της. Το μεσημέρι ο Τζον Κένεντι, με το παρουσιαστικό του να μοιάζει καλύτερο από ποτέ, έχοντας ακουμπήσει το χέρι του πάνω στο ιερό βιβλίο του Χριστιανισμού, τη Βίβλο, ετοιμαζόταν να ορκιστεί. Ο ανώτατος δικαστής Ερλ Γουόρεν εκφωνούσε τον όρκο και ο Κένεντι επαναλάμβανε, έχοντας τη χαρακτηριστική προφορά ενός ανθρώπου που έχει μεγαλώσει στην πολιτεία της Μασαχουσέτης¹⁰⁸.

Η τελετή ορκωμοσίας που διοργανώθηκε ήταν μεγαλοπρεπής. Πολιτικοί από όλοι τη χώρα αλλά και άνθρωποι του καλλιτεχνικού χώρου ήταν προσκεκλημένοι σε αυτό το γεγονός. Μετά τον όρκο ο γνωστός αμερικάνος ποιητής, Ρόμπερτ Φροστ, πήρε το λόγο και εκφώνησε ένα από τα ποιήματά του, τον οποίο ήταν μια ωδή στην γενναιότητα και τον πατριωτισμό, επαινώντας κατ' αυτό τον τρόπο τις ηρωικές πράξεις που είχε κάνει ο νέος πρόεδρος στο παρελθόν. Στη συνέχεια ο Τζον Κένεντι πήρε το λόγο, για να μιλήσει για πρώτη φορά στους συμπολίτες του, ως πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Αναφέρθηκε σε εσωτερικά ζητήματα, στην οικονομία αλλά και στον ψυχρό πόλεμο με τη Σοβιετική Ένωση και στον αγώνα που έπρεπε να δώσει η χώρα για να πατάξει τον κομμουνισμό. Στο λόγο που εκφώνησε συμπεριλαμβανόταν η γνωστή φράση «μη ρωτάς τι μπορεί να κάνει η χώρα σου για 'σένα, ρώτα τι μπορείς να κάνεις εσύ για τη χώρα σου», απευθυνόμενος σε όλους τους αμερικάνους πολίτες¹⁰⁹.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος ανακοίνωσε το νέο υπουργικό σχήμα. Αντιπρόεδρος ανέλαβε μετά την εκλογή ο Λύντον Μπ. Τζόνσον, με τη βοήθεια του οποίου ο Κένεντι κατάφερε να αναδειχθεί νικητής στην κρίσιμη πολιτεία του Τέξας. Ο Ντιν Ράσκ, ανέλαβε Υπουργός Εσωτερικών, ο Ρόμπερτ Μακνάμαρα ανέλαβε το Υπουργείο Άμυνας και ο Ντάγκλας Ντίλον, παρότι προερχόταν από την παράταξη των Ρεπουμπλικάνων, ανέλαβε το Υπουργείο Οικονομικών¹¹⁰. Ο Όρβιλ Φρίμαν ανέλαβε το Υπουργείο Γεωργίας και ο Λούθερ Χότζες ορίστηκε εκπρόσωπος επικοινωνίας της χώρας. Ο δικηγόρος, γνώστης του εργατικού δικαίου, Άρθουρ

¹⁰⁷ M. Goldman, *ό.π.*, σ. 74

¹⁰⁸ B. O' Reilly–M. Dugard, *John Fitzgerald Kennedy: ο δρόμος προς τη δολοφονία*, Αθήνα 2020, σ. 11

¹⁰⁹ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

¹¹⁰ B. Denenberg, *John Fitzgerald Kennedy - America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 68-69

Γκόλντμπεργκ ανέλαβε το Υπουργείο Εργασίας. Ο Άμπραχαμ Ρίμπικοφ ορίστηκε Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Εκπαίδευσης.

Παράλληλα όρισε τους παλιούς του καθηγητές και μέντορες από το Χάρβαρντ, Τζον Κένεθ Γκαλμπράιθ και Έντουιν Ράισαουερ, ως πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ινδία και την Ιαπωνία αντίστοιχα. Ο προηγούμενος πρόεδρος των δημοκρατικών, Αντλάι Στίβενσον έγινε πρέσβης της χώρας στα Ηνωμένα Έθνη. Ο Ρ. Σρίβερ, συζύγος της αδερφής του προέδρου, της Γιούνις, τέθηκε επικεφαλής του ειρηνευτικού σώματος που είχε σκοπό ο Κένεντι να δημιουργήσει.

Επιπλέον σημαντικές θέσεις μέσα στο Λευκό Οίκο πήραν οι Θίοντορ Σόρενσεν, Κένεθ Π. Ο' Ντόνελ και Ντέιβ Πάουερς, πρόσωπα κλειδιά στην προεκλογική εκστρατεία του Τζον. Ο Πιερ Σάλιντζερ ορίστηκε εκπρόσωπος τύπου και ο καθηγητής του Χάρβαρντ Τζόρτζ Μπάντι πήρε θέση συμβούλου στο πλευρό του νέου προέδρου, μαζί με το στρατηγό Μάξουελ Ντ. Τέιλορ και τον Γουόλτ Ρόστοου. Ο αδερφός του, Ρόμπερτ Κένεντι, πήρε τη θέση του Γενικού Εισαγγελέα των ΗΠΑ¹¹¹.

Με τη λατρεία του νέου Προέδρου για πάρτι και διασκεδάσεις να είναι γνωστή, ο άνθρωποί του, είχαν φροντίσει να διοργανώσουν ένα μεγάλο χορό στο Λευκό Οίκο, για να γιορτάσουν με αυτό τον τρόπο την έναρξη της θητείας του. Οι παρευρισκόμενοι διασκέδασαν υπό τον ήχο του τραγουδιού του Φρανκ Σινάτρα, ενός από τους γνωστότερους τραγουδιστές παγκοσμίως. Η Τζάκι χόρευε κατενθουσιασμένη δίπλα στο σύζυγό της, θεωρώντας πως δεν ξεκινούσε μία νέα ημέρα για τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και για το γάμο και την οικογένειά τους. Οι χοροί κράτησαν μέχρι τις τέσσερις τα ξημερώματα. Επρόκειτο για το μεγαλύτερο πάρτι που είχε διοργανωθεί μέχρι τότε, μετά τον ορκωμοσία ενός νέου προέδρου στις ΗΠΑ¹¹².

Ο πρόεδρος ήθελε να διατηρεί μια πιο στενή επαφή με το λαό που τον εξέλεξε. Έχοντας ασχοληθεί στο παρελθόν με τη δημοσιογραφία, ήξερε πως η τηλεόραση ήταν πλέον το πιο κατάλληλο μέσο για να πραγματοποιήσει αυτή του την επιθυμία. Κανόνισε από την αρχή της θητείας του συνεντεύξεις που θα συμμετείχαν εκπρόσωποι από όλα τα μέσα και θα καλυπτόταν απ' όλα τα τηλεοπτικά δίκτυα. Λίγες μέρες μετά την εκλογή του, απάντησε στις ερωτήσεις 418 δημοσιογράφων, σε

¹¹¹ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 74-75

¹¹² B. O' Reilly-M. Dugard, *ό. π.*, σ. 14

μα από τις μεγάλες αίθουσες του Λευκού Οίκου. Οι απαντήσεις του χαρακτηρίστηκαν διασκεδαστικές αλλά και διαφωτιστικές από τα μέσα της εποχής¹¹³.

4.3. Η εισβολή στον Κόλπο των Χοίρων στην Κούβα

Κατά τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης του Αϊζενχάουερ υπήρξε μια μεγάλη ένταση στην Κούβα, ένα νησιωτικό κράτος της Καραϊβικής, που είχε απόσταση μόλις ενενήντα μίλια από τις ακτές της Φλόριντα στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Φιντέλ Κάστρο, γνωστός υποστηρικτής του κομμουνισμού, κατάφερε να ξεσηκώσει μεγάλο μέρος των Κουβανών πολιτών και να εκδιώξει τον Φουλγκένσιο Μπατίστα, που μέχρι τότε κυβερνούσε δικτατορικά τη χώρα, παίρνοντας την εξουσία στα χέρια του. Δέκα χιλιάδες Κουβανοί αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στο Μαϊάμι μετά από αυτά τα γεγονότα.

Ο Κάστρο για πολλούς ήταν μια διαφορούμενη προσωπικότητα. Από τη μία έριξε από την εξουσία τον Μπατίστα που κυβερνούσε απολυταρχικά και υπό την εξουσία του οι Κουβανοί ζούσαν σε πολύ άσχημες συνθήκες. Από την άλλη πολλοί πίστευαν πως λόγω των κομμουνιστικών του απόψεων θα μετέτρεπε το νησί σε μια βάση της Σοβιετικής Ένωσης σε πολύ κοντινή απόσταση από τις ακτές των ΗΠΑ. Η κυβέρνηση Αϊζενχάουερ δεν μπλέχθηκε στα γεγονότα αυτά στην Κούβα και ο Κένεντι κατηγόρησε κατά την προεκλογική του εκστρατεία τον απερχόμενο Πρόεδρο και τον υποψήφιο Πρόεδρο Νίξον πως βοηθούσαν με τη στάση τους στην άνοδο του κομμουνισμού¹¹⁴.

Ένας εκ των αρχηγών του Κάστρο στην επανάσταση, ο Ερνέστο Γκεβέρα, γνωστός και ως «Τσε», μετά την ανάληψη της εξουσίας δήλωνε πως λανθασμένα οι άλλες χώρες τους θεωρούν κομμουνιστές, γιατί αυτοί είναι μαρξιστές. Λίγες μέρες μετά, κάποια γεγονότα ανάγκασαν τον Κάστρο να παραδεχθεί πως το καθεστώς του ασπάζεται τις αρχές του κομμουνισμού.

Ο Αϊζενχάουερ στρατολόγησε 1.200 Κουβανούς που εκπαιδούνταν σε αμερικανικές βάσεις στη Γουατεμάλα για να εναντιωθούν στον Κάστρο. Παράλληλα σχεδίαζε την εισβολή αυτών των ανθρώπων στο νησί για να μπορεί να χτυπήσει με αυτό τον τρόπο το καθεστώς του Κάστρο. Ο Κένεντι δεν έμαθε ούτε όσο ήταν υποψήφιος, αλλά ούτε ακόμα και όταν έγινε Πρόεδρος για τις κινήσεις του

¹¹³ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 69

¹¹⁴ T. Draper, *Castro's Revolution: Myths and Realities*, Νέα Υόρκη 1962, σ. 11-12

απερχόμενου προέδρου, καθώς η μυστική υπηρεσία πληροφοριών CIA, που συντόνιζε όλες αυτές τις κινήσεις, αποφάσισε να τις αποκρύψει για κάποιο διάστημα από αυτόν¹¹⁵.

Κοντά στις 100.000 μετανάστες από την Κούβα είχαν φτάσει στις ΗΠΑ μέχρι τις αρχές του 1961, καθώς ένοιωθαν πως καταπιέζονταν από το καθεστώς του Κάστρο. Ο Κένεντι έμαθε για το πρόγραμμα εκπαίδευσης των Κουβανών και δεν βρήκε κάποιο λόγο να το διακόψει εκείνη τη στιγμή. Το Φεβρουάριο αποφάσισε να στείλει τον ιστορικό και καθηγητή του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, Άρθουρ Μ. Σλέσινγκερ, να συναντήσει τους προέδρους έξι χωρών της Λατινικής Αμερικής για να τους επισημάνει τους κινδύνους που είχε η παραμονή του Κάστρο για μεγάλο διάστημα στην εξουσία. Η απόκρυψη διαφόρων στοιχείων από τη CIA, δυσκόλεψε αρκετά το έργο του Κένεντι¹¹⁶.

Το Μάρτιο του 1961 ο επικεφαλής της CIA αναγκάστηκε να αποκαλύψει στον Πρόεδρο ολόκληρο το σχέδιο του Αϊζενχάουερ, που περιελάμβανε την εισβολή στρατιωτών σε κουβανέζικο έδαφος. Ο Κένεντι πλέον είχε στα χέρια του μια πολύ μεγάλη κρίση που έπρεπε να διαχειριστεί. Συγκάλεσε συμβούλιο στο οποίο αναλύθηκαν από τους συμμετέχοντες τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της πραγματοποίησης του σχεδίου. Παρόλα αυτά ο Κένεντι δυσκολευόταν να καταλήξει σε κάποια απόφαση. Παρόλα αυτά η είδηση της εκπαίδευσης όλο και περισσότερων στρατιωτών από την κυβέρνηση του Κάστρο, τον ανάγκασε να προχωρήσει στο σχέδιο, πιστεύοντας πως έτσι θα κατάφερνε να σταματήσει την Κούβα από το να γίνει μία ανερχόμενη στρατιωτική δύναμη¹¹⁷.

Έτσι το πρωί της 17^{ης} Απριλίου 1.400 Κουβανοί, αυτοεξόριστοι από τη χώρα τους και εκπαιδευμένοι από τις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες, προσγειώθηκαν στην Κούβα, στο λεγόμενο Κόλπο των Χοίρων. Παρόλα αυτά η εισβολή δεν προκάλεσε μεγάλο πρόβλημα στον Κάστρο, ο οποίος ανέμενε μια τέτοια κίνηση από τις ΗΠΑ. 20.000 Κουβανοί στρατιώτες επιτέθηκαν στους εισβολείς σκοτώνοντας, τραυματίζοντας και αιχμαλωτίζοντας τους περισσότερους από αυτούς. Τα αεροπλάνα των Ηνωμένων Πολιτειών δεν κατάφεραν να βοηθήσουν από αέρος τους εισβολείς. Η

¹¹⁵ A. M. Slesinger, *A thousand days: John F. Kennedy in the White House*, Βοστώνη 1965, σ. 215

¹¹⁶ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 77

¹¹⁷ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 71-72

εισβολή έληξε άδοξα και ο Κένεντι, παρόλο που το σχέδιο δεν ήταν δικό του, ανέλαβε την ευθύνη γι' αυτή την ήττα¹¹⁸.

4.4. Η κρίση των πυραύλων στην Κούβα

Μετά από την αποτυχημένη εισβολή στον Κόλπο των Χοίρων, ο Κένεντι ταξίδεψε το Μάιο του 1961 στην Ευρώπη. Εκεί συναντήθηκε με τον επικεφαλής της Σοβιετικής Ένωσης Νικίτα Χρουστσόφ. Αυτή ήταν η πρώτη συνάντηση των δύο ανδρών. Συζήτησαν για την εξάπλωση του κομμουνισμού, για την εξερεύνηση του διαστήματος και για τον τρόπο χρήσης των πυρηνικών όπλων. Προσπάθησαν να βρουν κάποια λύση για το πώς τα δύο μεγάλα έθνη τους θα καταφέρουν να συνυπάρχουν ειρηνικά. Ένα αίσθημα αλληλοεκτίμησης αναπτύχθηκε μεταξύ των δύο αυτών προσώπων μετά το τέλος της συνάντησης.

Το καλοκαίρι του 1961 σημειώθηκε μεγάλη ένταση στη Γερμανία. Από το 1948, το Βερολίνο είχε χωριστεί στα δύο και μαζί του ολόκληρη η Γερμανία. Το Δυτικό Βερολίνο ήταν μια πόλη σύγχρονη που κανείς συναντούσε σε αυτήν όλα τα στοιχεία του δυτικού πολιτισμού. Αντιθέτως, το Ανατολικό Βερολίνο και ολόκληρη η Ανατολική Γερμανία, που ελεγχόταν σε μεγάλο βαθμό από τη Σοβιετική Ένωση, ήταν μια απολυταρχική χώρα με τους πολίτες της να έχουν περιορισμένες ελευθερίες. Πολλοί Γερμανοί δεν άντεχαν τις συνθήκες ζωής στην ανατολική πλευρά και περνούσαν κρυφά τα σύνορα, αναζητώντας μια καλύτερη ζωή στο άλλο άκρο της χώρας τους.

Η Σοβιετική Ένωση θέλοντας να σταματήσει τους πολίτες που το έσκαγαν, έπεισε την κυβέρνηση της Ανατολικής Γερμανίας, να χτίσει ένα τείχος, το οποίο θα χώριζε ουσιαστικά τη χώρα στα δύο και θα δυσκόλευε ακόμα περισσότερο αυτούς που επιθυμούσαν να εγκαταλείψουν τη χώρα. Η εκκίνηση της κατασκευής, δυσχέραινε ακόμα περισσότερο τις σχέσεις μεταξύ ΗΠΑ και Σοβιετικής Ένωσης. Ο αντιπρόεδρος Λύντον Μπ. Τζόνσον, ταξίδεψε στο Δυτικό Βερολίνο, για να εκφράσει την αντίθεση των ΗΠΑ σε όλο αυτό που γινόταν. Μαζί του ο πρόεδρος Κένεντι έστειλε και 1.500 Αμερικάνους στρατιώτες για να φυλάσσουν τη χώρα από τους Σοβιετικούς¹¹⁹.

Την ίδια περίοδο, ο ηγέτης της Κούβας Φιντέλ Κάστρο, αποτελούσε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα για την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι μυστικές

¹¹⁸ P. Wyden, *Bay of pigs: The untold story*, Νέα Υόρκη 1979, σ. 302-303

¹¹⁹ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 72-75

υπηρεσίες της χώρας είχαν προσπαθήσει να τον δολοφονήσουν, αλλά δεν τα κατάφεραν. Η Σοβιετική Ένωση ήθελε να εκμεταλλευτεί αυτή την κατάσταση και να κάνει την Κούβα προπύργό της. Το καλοκαίρι του 1962, αποφάσισε να εγκαταστήσει πυρηνικούς πυραύλους στο νησί της Καραϊβικής, απειλώντας με αυτό τον τρόπο άμεσα τις ΗΠΑ που βρίσκονταν μόλις ενενήντα μίλια μακριά από την Κούβα. Ο Χρουστέφ ήθελε να αιφνιδιάσει με αυτό τον τρόπο τον πρόεδρο Κένεντι, γιατί τον θεωρούσε πολύ νέο και άπειρο για να χειριστεί μία τόσο δύσκολη κατάσταση.

Ο Φιντέλ Κάστρο συμφωνούσε με το σχέδιο των Σοβιετικών, αφού αν πραγματοποιούταν οι ΗΠΑ θα δυσκολεύονταν πολύ να εισβάλουν ξανά στη χώρα του. Τον Ιούλιο του 1962, έφτασαν στο νησί οι πρώτοι σοβιετικοί πύραυλοι μαζί με ειδικούς που θα προχωρούσαν στην εγκατάσταση. Οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, έμαθαν άμεσα γι' αυτή την κίνηση και ενημέρωσαν τον Πρόεδρο. Λίγο καιρό μετά τα κατασκοπευτικά αεροπλάνα των ΗΠΑ, πετώντας πάνω από το νησί, κατάφεραν να συλλέξουν υλικό, από το οποίο διαπιστώθηκε πως οι πύραυλοι, που είχαν εγκατασταθεί, σε μια τεράστια έκταση που βρισκόταν πενήντα μίλια νοτιοδυτικά της πρωτεύουσας της χώρας, Αβάνας, ήταν επιθετικού τύπου και στόχευαν τις Ηνωμένες Πολιτείες¹²⁰.

Στις 22 Οκτωβρίου του 1962 ο πρόεδρος ενημέρωσε το λαό, μέσω της τηλεόρασης για την κατάσταση που επικρατούσε στην Κούβα και τους είπε πως οι ΗΠΑ θα απέτρεπαν με κάθε κόστος την εγκατάσταση και πλήρη λειτουργία αυτών των πυραύλων. Τα πλοία των Σοβιετικών περιπολούσαν γύρω από την Κούβα για να αποτρέψουν πιθανή εισβολή των Αμερικάνων. Ο Κένεντι μετά από αρκετές ώρες συνεδριάσεων ανακοίνωσε στις 24 Οκτωβρίου πως οι ΗΠΑ προχωρούσαν στον ναυτικό αποκλεισμό αλλά και στον από αέρος αποκλεισμό του νησιού, προκειμένου να αποτρέψουν την αποστολή ακόμα περισσότερων πυραύλων στην Κούβα¹²¹.

Παρόλο που τα πλοία των δύο χωρών είχαν φτάσει πολύ κοντά, οι δυο ηγέτες Κένεντι και Χρουστέφ, κατάφεραν να έρθουν σε επικοινωνία. Οι Σοβιετικοί υποστήριζαν πως δεν είχαν σκοπό να επιτεθούν στις ΗΠΑ, ήθελαν μόνο να προφυλάξουν το νησί από εισβολή των Αμερικάνων. Παράλληλα, ζήτησαν από τον Κένεντι να απενεργοποιήσει πυραύλους των ΗΠΑ στην Μαύρη θάλασσα, που στόχευαν τη χώρα τους.

¹²⁰ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 108-109

¹²¹ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 87-89

Η αλληλοεκτίμηση τους οδήγησε σε λύση, καθώς οι Σοβιετικοί θα απεγκαθιστούσαν τους πυραύλους και δεν θα συνέχιζαν το σχέδιό τους και οι ΗΠΑ θα προχωρούσαν σε απεγκατάσταση των πυραύλων στη Μαύρη θάλασσα, ενώ παράλληλα θα χαλάρωναν στη στάση τους εναντίον της Κούβας και θα σταματούσαν να επεμβαίνουν σε ότι συνέβαινε στο εσωτερικό αυτής. Έτσι μέχρι το τέλος του Οκτώβρη του 1962, οι δυο χώρες πραγματοποίησαν τις εκατέρωθεν υποσχέσεις που είχαν δώσει και η κρίση των πυραύλων στην Κούβα έληξε οριστικά με ειρηνικό τρόπο¹²².

Η κρίση μεταξύ ΗΠΑ και Σοβιετικής Ένωσης έληξε χωρίς χρήση βίας. Ο Κένεντι κατάφερε να πάρει μια νίκη στα μάτια των ψηφοφόρων του μετά την αποτυχημένη εισβολή στον Κόλπο των Χοίρων το 1961. Παρά το νεαρό της ηλικίας του, έδειξε μια πολύ ώριμη στάση. Έδειξε το πώς πρέπει ένας ηγέτης να χειρίζεται μία τόσο κρίσιμη κατάσταση, με σύνεση και ψυχραιμία. Η παγκόσμια κοινότητα επαίνεσε τον Κένεντι για τη συμπεριφορά του, χάρη στην οποία διατηρήθηκε η ειρήνη και αποφεύχθηκε η καταστροφή που θα ακολουθούσε εάν ΗΠΑ και Σοβιετική Ένωση δεν επέλυαν ειρηνικά αυτή τη διαφορά τους¹²³.

4.5. Εσωτερική πολιτική

Πέρα από τα ζητήματα του ψυχρού πολέμου, ο Κένεντι είχε να αντιμετωπίσει αρκετά ζητήματα κοινωνικής δικαιοσύνης στο εσωτερικό των Ηνωμένων Πολιτειών. Το 1962 μετά από εμπειριστατωμένη έρευνα, διαπιστώθηκε πως κοντά στα πενήντα εκατομμύρια αμερικάνοι πολίτες ζουν στα όρια της φτώχειας. Πολλοί από αυτούς ζουν έτσι λόγω της αφρικανικής καταγωγής του, εξαιτίας της οποίας πολλοί «λευκοί» δεν τους αντιμετωπίζουν ισότιμα. Καθημερινά εκατομμύρια αφροαμερικάνοι βίωναν φυλετικές διακρίσεις, στην εκπαίδευση, στην εργασία, στις μεταφορές και σε πολλές άλλες όψεις της αμερικανικής κοινωνίας, ακόμα και στην πολιτική, με ελάχιστους από αυτούς να τολμούν να ασχοληθούν με αυτή¹²⁴.

Μέχρι το 1960, τη χρονιά που ο Κένεντι εκλέχθηκε πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, οι αφροαμερικάνοι συγκεντρώνονταν στην βάση της οικονομικής πυραμίδας της χώρας. Αμείβονταν με μικρότερα ποσά από τους «λευκούς» για την ίδια ακριβώς δουλειά. Η κατάσταση αυτή, φυσικά, δεν άρεσε

¹²² SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

¹²³ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 120-121

¹²⁴ M. Harrington, *The Other America: Poverty in United States*, Βαλτιμόρη 1962, σ. 70,80

καθόλου στο νέο Πρόεδρο, ο οποίος, ήδη από τα χρόνια του στη Γερουσία, είχε ξεκινήσει συζητήσεις για την κατάργηση των στερεοτύπων και των ανισοτήτων στις ΗΠΑ. Πίστευε πως πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη μνεία στα ανθρώπινα δικαιώματα, προκειμένου η κοινωνία να καταφέρει να οδηγηθεί στην πρόοδο και την ανάπτυξη. Οι περισσότεροι αφροαμερικάνοι μάλιστα, είχαν στηρίξει με την ψήφο τους, τον Κένεντι, ελπίζοντας πως αν καταφέρει να εκλεγεί θα βελτιώνει τη θέση τους στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τα ζητήματα της Κούβας και της Σοβιετικής Ένωσης δεν επέτρεψαν στον Κένεντι να ασχοληθεί πιο εμπειριστατώμενα εξ αρχής με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όμως, στα τέλη του 1962, όρισε υπεύθυνο το τμήμα δικαιοσύνης της χώρας, το οποίο διεύθυνε ο αδερφός του Ρόμπερτ Κένεντι, να καταθέσει κάποια σχέδια για την εξάλειψη των ανισοτήτων και την εξίσωση όλων των πολιτών στις Ηνωμένες Πολιτείες¹²⁵.

Από τη δεκαετία του 1950 πολλοί αφροαμερικάνοι ξεκίνησαν να αντιστέκονται στο κατεστημένο και να προβαίνουν σε πράξεις και αγώνες διεκδίκησης περισσότερων δικαιωμάτων. Κυρίαρχη μορφή αυτού του αγώνα είχε γίνει ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ένας ιερέας του δόγματος των βαπτιστών, ο οποίος μετά από χρόνια σπουδών στη θεολογία, πήρε την απόφαση να βγει μπροστά και να διεκδικήσει ένα καλύτερο κόσμο γι' αυτόν και για όλους τους συναθρώπους του¹²⁶.

Ο Κένεντι βλέποντας την κατάσταση πίστευε πως αν δεν καταργούταν οι διακρίσεις οι αφροαμερικάνοι θα ξεσπούσαν κάποια στιγμή και ένα τεράστιο κύμα βίας θα κατέλυε τις ΗΠΑ. Πήρε θέση υπέρ των αφροαμερικάνων σε πολλά ζητήματα διακρίσεων και προάσπισε τα δικαιώματά τους. Ζήτησε από την ακαδημαϊκή κοινότητα να σταματήσει ο διαχωρισμός των μαθητών στα σχολεία και τα πανεπιστήμια. Μίλησε σε τηλεοπτικά δίκτυα για τη σημασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τις αρνητικές συνέπειες της διαρκούς καταπάτησής τους. Έδωσε ακόμα θέση στο Λευκό Οίκο σε κάποιους Αμερικάνους πολίτες αφρικανικής καταγωγής, θέλοντας με αυτό τον τρόπο να σταματήσει τις διακρίσεις, ξεκινώντας από την υψηλότερη βαθμίδα της χώρας. Οι αφροαμερικάνοι για πρώτη φορά είδαν στο πρόσωπο του Κένεντι ένα πρόεδρο που ενδιαφερόταν πραγματικά για τα

¹²⁵ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 90-91

¹²⁶ W. O' Neill, *Coming Apart: an informal history of America in 1960's*, Σικάγο 1971, σ. 158-159

δικαιώματα και τις ελευθερίες τους, συνεχίζοντας παράλληλα τον αγώνα τους για την εξάλειψη του ρατσισμού¹²⁷.

Την ίδια περίοδο ο Κένεντι κήρυξε αγώνα κατά της φτώχειας, βοηθώντας εκατομμύρια αμερικάνους να βελτιώσουν την οικονομική τους κατάσταση, μέσω μιας σειράς μέτρων που προέβλεπαν κατάργηση πολλών φόρων ή μείωσή τους. Παράλληλα ενίσχυε την εξωτερική του εικόνα, μέσω δημοσίων εμφανίσεων με τη σύζυγό του, Τζάκι στο πλευρό του.

Την ίδια εποχή, δημοσιεύματα στις Ηνωμένες Πολιτείες, μιλούσαν για σχέση του Προέδρου με την πασίγνωστη καλλιτέχνηδα, Μέριλιν Μονρόε, αλλά και με διάφορες άλλες γυναίκες. Υπάρχει η άποψη πως πολλά δημοσιεύματα για τη ζωή του Προέδρου, προέρχονταν από τη μαφία, το οργανωμένο συνδικάτο εγκλήματος, του οποίου τη δράση ο Τζον είχε καταφέρει να περιορίσει κατά πολύ μαζί με τον αδερφό του, Ρόμπερτ Κένεντι. Σε αυτό βοήθησε κι ο Τζ. Έντγκαρ Χούβερ, ο διευθυντής του FBI, του γραφείου που ήταν υπεύθυνο για τη διατήρηση της τάξης στο εσωτερικό των ΗΠΑ¹²⁸.

Επιπλέον ο Κένεντι κατηγορήθηκε από διάφορα μέσα για την εύνοια που τύχαιναν πρόσωπα της οικογένειάς του, κατά το διάστημα της προεδρίας του. Πέρα από τον αδερφό του Ρόμπερτ, ο οποίος είχε πάρει τη θέση του Γενικού Εισαγγελέα, με τους περισσότερους να τον θεωρούν άπειρο γι' αυτή τη θέση, και άλλα πρόσωπα του στενού οικογενειακού του κύκλου, βρέθηκαν σε θέσεις εξουσίας, με πολλούς αμερικάνους να μην συμφωνούν με αυτές τις κινήσεις. Παρόλα αυτά η οικογένεια Κένεντι είχε καταφέρει να εξελιχθεί σε οικογένεια πρότυπο για τον αμερικανικό λαό¹²⁹.

4.6. Ζητήματα εξωτερικής πολιτικής

Το καλοκαίρι του 1963 ο Κένεντι προγραμμάτισε ένα ταξίδι στην Ευρώπη. Στα τέλη Ιουνίου κατέφθασε στην Ιρλανδία, τη χώρα καταγωγής των προγόνων του, στην οποία περιηγήθηκε και έπειτα συναντήθηκε με την ηγεσία της χώρας. Στις 26 Ιουνίου ταξίδεψε στη Δυτική Γερμανία. Στο Δυτικό Βερολίνο, όπου προσγειώθηκε το αεροπλάνο του, πλήθος κόσμου τον υποδέχθηκε θερμά. Θέλοντας να ενισχύσει τις σχέσεις της χώρας του με τη Γερμανία, έδωσε ομιλία στο γερμανικό λαό στο κέντρο

¹²⁷ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 103-104

¹²⁸ SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk, ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

¹²⁹ W. Manchester, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 8.4.2021

του Βερολίνου. Μίλησε για τους κινδύνους του κομμουνισμού και έφερε ως παράδειγμα το χτίσιμο τους τείχους από την κομμουνιστική κυβέρνηση της Ανατολικής Γερμανίας. Η ομιλία αυτή έμεινε γνωστή για τη φράση «Ich bin ein Berliner» που αποτυπώθηκε από την Κένεντι στη γερμανική γλώσσα και σημαίνει «είμαι Βερολινέζος». Ήθελε με αυτό τον τρόπο να εκφράσει την υποστήριξη του στο γερμανικό λαό γι' αυτά που βίωνε μετά από το χτίσιμο του τείχους, που χώριζε τη χώρα τους¹³⁰.

Το 1963 το ενδιαφέρον του στράφηκε στο Βιετνάμ, μια μικρή χώρα της νοτιοανατολικής Ασίας. Από το 1954 η χώρα αυτή είχε χωριστεί στα δύο. Στο Βόρειο Βιετνάμ, που διοικούνταν από τον κομμουνιστή Χο Τσι Μινχ και στο Νότιο Βιετνάμ, που διοικούνταν από τον Νγκο Ντινχ Ντιεμ, τον οποίο οι ΗΠΑ υποστήριζαν. Το καλοκαίρι του 1963, ο αντιπρόεδρος Τζόνσον ταξίδεψε στο Βιετνάμ και σε συνάντηση με το Ντιεμ μίλησαν για τους κινδύνους του κομμουνισμού. Η ΗΠΑ επιθυμούσαν την ένωση της χώρας υπό την ηγεσία του Ντιεμ, ο οποίος όμως δολοφονήθηκε το Νοέμβριο του ίδιου έτους. Έτσι δεκαέξι χιλιάδες αμερικάνοι στρατιώτες στάλθηκαν στο Βιετνάμ, με την κυβέρνηση όμως να τους αποσύρει μετά από λίγες μέρες για να μην οξύνει την ήδη τεταμένη κατάσταση¹³¹.

Την περίοδο διακυβέρνησης του Κένεντι ο ανταγωνισμός για την κατάκτηση του διαστήματος μεταξύ ΗΠΑ και Σοβιετικής Ένωσης συνεχιζόταν. Η Σοβιετική Ένωση κατάφερε το 1961 να στείλει στο διάστημα αποστολή, με τον Γιούρι Γκαγκάριν να γίνεται ο πρώτος άνθρωπος που κατάφερε να πετάξει στο διάστημα. Το γεγονός αυτό ενίσχυσε τον ανταγωνισμό, με τις ΗΠΑ να ξοδεύουν ολοένα και περισσότερα χρήματα για να ξεπεράσουν τους αντιπάλους τους, χωρίς να πετύχουν κάτι συγκεκριμένο. Τον επόμενο χρόνο έγινε προσπάθεια να διεξαχθεί κοινή αποστολή ΗΠΑ και Σοβιετικής Ένωσης, όμως ο πρόεδρος της δεύτερης Χρουστέφ, απέρριψε τις προτάσεις του Κένεντι. Παρόλα αυτά το διαστημικό πρόγραμμα των ΗΠΑ, αναπτυσσόταν διαρκώς με την εξειδίκευση ολοένα και περισσότερων επιστημόνων¹³².

¹³⁰ R. Reeves, *President Kennedy : Profile of Power*, Νέα Υόρκη 1993, σ. 535-537

¹³¹ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 90-91

¹³² R. Reeves, *ό. π.*, σ. 138-140

Ε' Κεφάλαιο

Η δολοφονία του Τζον Κένεντι στις 22 Νοεμβρίου 1963

5.1. Η επίσκεψη στο Τέξας

Το Νοέμβριο του 1963 ο Τζον Κένεντι κόντευε να συμπληρώσει τρία χρόνια στην εξουσία των Ηνωμένων Πολιτειών. Μέχρι εκείνο το σημείο τα είχε πάει αρκετά καλά σε διάφορους τομείς και απέβλεπε σε επανεκλογή στις εκλογές που θα γίνονταν το Νοέμβριο του 1964. Είχε καταφέρει να χτίσει ειρηνικές σχέσεις με τη Σοβιετική Ένωση, να εξαπλώσει το ειρηνευτικό σώμα σε διάφορα μέρη του πλανήτη, να βελτιώσει την οικονομία και να προασπίσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, με την παράλληλη μείωση σε κάποιο βαθμό των φυλετικών διακρίσεων.

Για να διευρύνει τον αριθμό των ψηφοφόρων του σκεφτόταν από καιρό να ξεκινήσει να επισκέπτεται διάφορες πολιτείες στις οποίες είχε κερδίσει οριακά ή είχε χάσει. Μία από αυτές ήταν η πολιτεία του Τέξας, που βρισκόταν στη νότια πλευρά της χώρας και συνόρευε με το Μεξικό. Είχε κερδίσει οριακά τη συγκεκριμένη πολιτεία και αυτό έγινε λόγω της καταγωγής του αντιπρόεδρου του, του Λύντον Τζόνσον από εκεί. Δίχως αυτόν, πιθανότατα, να έχανε την πολιτεία και τον μεγάλο αριθμό εκλεκτόρων που έδινε. Έτσι κανονίστηκε ο πρόεδρος να μεταβεί στο Τέξας κατά το διήμερο 21 με 22 Νοεμβρίου 1963, με τη σύζυγό του αλλά και τον αντιπρόεδρο με τη δική του σύζυγο¹³³.

Κάθε βήμα σε αυτό το ταξίδι είχε σχεδιαστεί από το καλοκαίρι του 1963, από τον πρόεδρο μαζί με τον αντιπρόεδρο αλλά και με τον δημοκρατικό κυβερνήτη του Τέξας, τον Τζον Κόναλι. Το πρωί της 21^{ης} Νοεμβρίου στο Λευκό Οίκο, δεν διέφερε σε κάτι από τα προηγούμενα. Χαιρέτησε μετά από το πρωινό την κόρη του Καρολάιν που πήγαινε στο σχολείο και ετοιμαζόταν για το ταξίδι. Λίγο προτού φύγει ο μικρός του γιος, ο Τζον Τζον, τον παρακάλεσε να τον πάρει μαζί του, όμως ο πατέρας του, του είπε πως αυτό δεν γινόταν και πως μετά την επιστροφή του θα γιόρταζαν τα γενέθλιά του. Παράλληλα, άφησε παράγγελμα, στον πράκτορα των μυστικών υπηρεσιών, Μπομπ Φόστερ, που ήταν υπεύθυνος για την ασφάλεια του μικρού, να τον προσέχει ιδιαίτερα, κάτι που έγινε για πρώτη φορά και παραξένεψε πολύ τον Αμερικάνο πράκτορα¹³⁴.

¹³³ B. Denenberg, *John Fitzgerald Kennedy - America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 93-94

¹³⁴ B. O' Reilly-M. Dugard, *John Fitzgerald Kennedy: ο δρόμος προς τη δολοφονία*, Αθήνα 2020, σ. 359-360

Έτσι την Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 1963 ο Πρόεδρος μαζί με τη σύζυγό του επιβιβάστηκαν στο προεδρικό αεροσκάφος, το «Air Force One» με προορισμό το Σαν Αντόνιο, μία από τις πιο μεγάλες πόλεις στο Τέξας. Το ζεύγος υποδέχτηκε ο αντιπρόεδρος με τη σύζυγό του καθώς και ο κυβερνήτης της πολιτείας¹³⁵. Μετά από μια περιήγηση στην πόλη, ο Τζον Κένεντι και η υπόλοιπη συνοδεία του, επιβιβάστηκαν στο προεδρικό αεροσκάφος και μετέβησαν στο Χιούστον. Εκεί παρευρέθηκε σε δείπνο που οργανώθηκε από τις αρχές της πόλης και στη συνέχεια πήρε το δρόμο για την πόλη Φορτ Γουόρθ, όπου και πέρασε τη νύχτα της 21^{ης} Νοεμβρίου.

Το επόμενο πρωί ο Κένεντι και τα υπόλοιπα πρόσωπα που το συνόδευαν, αφού πήραν το πρωινό τους, επιβιβάστηκαν για μία ακόμα φορά, στο «Air Force One», για να μεταβούν στο Ντάλας. Η απόσταση μεταξύ Φορτ Γουόρθ και Ντάλας ήταν πολύ μικρή και η πτήση διήρκεσε μόλις δεκατρία λεπτά¹³⁶. Έτσι, στις 11.40 ώρα Τέξας, το προεδρικό αεροπλάνο «Air Force One» προσγειώθηκε στο αεροδρόμιο Λαβ Φήλντ στο Ντάλας. Ο πρόεδρος και η σύζυγός του επρόκειτο να διασχίσουν την πόλη με αυτοκινητοπομπή και να φτάσουν ως το Εμπορικό Κέντρο «Trade Mart», το μέρος στο οποίο ο πρόεδρος θα εκφωνούσε λόγο στους κατοίκους του Ντάλας. Μετά το πέρας της επίσκεψης στο Ντάλας, θα μετέβαινε στο Ώστιν, για να περάσει εκεί τη βραδιά στο ράντσο του αντιπρόεδρου Τζόνσον, προτού αναχωρήσει το επόμενο πρωί για την πρωτεύουσα.

Η διαδρομή που θα ακολουθούσε ο πρόεδρος είχε καθοριστεί πολλές μέρες νωρίτερα από τις μυστικές υπηρεσίες των Ηνωμένων Πολιτειών μαζί με τον Κένεθ Ο' Ντόνελ, προσωπικό βοηθό του Κένεντι. Θα διέσχισε με λιμουζίνα μία διαδρομή δεκαέξι περίπου χιλιομέτρων μέσα σε 45 λεπτά με μέση ταχύτητα, τα 20 χλμ την ώρα. Από τις 19 Νοεμβρίου, οι εφημερίδες, «Ντάλας Χέραλντ» και «Μόρνινγκ Νιούς» είχαν περιγράψει σε άρθρα ολόκληρη την πορεία της αυτοκινητοπομπής.

Τα σύννεφα της προηγούμενης ημέρας εγκατέλειψαν το πρωί της 22^{ης} Νοεμβρίου τον ουρανό του Ντάλας. Έτσι ο πρόεδρος αποφάσισε να μην τοποθετηθεί η ειδική οροφή που είχε η λιμουζίνα μάρκας Λίνκολν Κοντινεντάλ, που τον μετέφερε, για να μπορέσει πιο εύκολα να χαιρετήσει το λαό. Στις 11.50 ξεκίνησε από το αεροδρόμιο η αυτοκινητοπομπή περιτριγυρισμένη από αστυνομικούς και μυστικούς

¹³⁵ E. Warren, *Report of the President's commission of assassination of President Kennedy*, Ουάσινγκτον 1965, σ. 1

¹³⁶ B. O' Reilly – M. Dugard, *ό. π.*, σ. 361

πράκτορες. Στην πομπή ήταν πρώτη η λιμουζίνα, στην οποία επέβαιναν ο Πρόεδρος Κένεντι που καθόταν πίσω δεξιά και η σύζυγός του που καθόταν δίπλα του. Στα πτυσσόμενα καθίσματα, κάθονταν ο κυβερνήτης Κόνναλντ με τη σύζυγό του. Οδηγός και συνοδηγός ήταν οι δύο μυστικοί πράκτορες Ουίλιαμ Γκρηρ και Ρόι Κέλλερμαν.

Το αυτοκίνητο αυτό ακολουθούσε μια ανοιχτή κάντιλακ, στην οποία επέβαιναν μυστικοί πράκτορες των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίοι ήταν επιφορτισμένοι με το να παρακολουθούν το συγκεντρωμένο πλήθος και να παρατηρούν τα μεγάλα κτίρια που βρίσκονταν μπροστά τους. Την κάντιλακ ακολουθούσε ένα αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν ο αντιπρόεδρος Τζόνσον με τη σύζυγό του και τον Γερουσιαστή Ράλφ Γ. Γιαρμπόρουου. Πίσω τους βρισκόταν ένα αυτοκίνητο συνοδείας του αντιπροέδρου. Στην πομπή ακολουθούσαν πέντε ακόμα αυτοκίνητα και τρία πούλμαν στα οποία επέβαιναν αξιωματούχοι του Τέξας, εκπρόσωποι της πόλης, αλλά και κάποιοι δημοσιογράφοι.

Ένα αυτοκίνητο λευκού χρώματος που άνηκε στις μυστικές υπηρεσίες ξεκινούσε την πομπή. Σε αυτό το αυτοκίνητο επέβαιναν ο Τζέσσι Κάρρυ, αστυνομικός διευθυντής του Ντάλας, ο Μπιλ Ντέκερ, σερίφη της κομητείας και ο Βίκτωρ Λόουζον ως εκπρόσωπος της μυστικής υπηρεσίας. Στους δρόμους που θα περνούσε ο πρόεδρος είχαν παραταχθεί 200.000 περίπου άτομα, για να τον δουν και να τον επευφημήσουν.

Τα αυτοκίνητα πέρασαν από το κέντρο του Ντάλας και από κάποιους ουρανοξύστες, που ανησυχούσαν τη μυστική αστυνομία και κατευθύνθηκαν προς τη διασταύρωση της οδού Ελμ. Στις 12:28 περνούσαν μπροστά από το κτίριο του Αποθετηρίου Σχολικών Βιβλίων της πολιτείας. Το προεδρικό αυτοκίνητο είχε πολύ μικρή ταχύτητα, πιο μικρή και από αυτή που είχε καθοριστεί¹³⁷.

5.2. Ο πυροβολισμός στην πλατεία Ντίλι

Την ώρα που ο Πρόεδρος έφτασε στο Τέξας, ο Λι Χάρβει Όσβαλντ, κουβαλούσε κούτες με σχολικά βιβλία, στο κτίριο του σχολικού αποθετηρίου του Ντάλας. Καθώς σταματά λίγο αργότερα να κάνει διάλειμμα, πιάνει να διαβάσει την εφημερίδα «Ντάλας Χέραλντ», από την οποία μαθαίνει πως η αυριανή πομπή θα περάσει από το μέρος που εργάζεται. Από τα παράθυρα του αποθετηρίου μπορεί να παρακολουθήσει ανενόχλητος την αυτοκινητοπομπή. Αλλά το σχέδιό του δεν

¹³⁷ E. Warren, *ό. π.*, σ. 2-3

σταματούν εκεί, καθώς ο Όσβαλντ, δεν έχει σκοπό μονάχα να παρακολουθήσει την πομπή, αλλά θέλει να δολοφονήσει τον Πρόεδρο, χωρίς να έχει κάποιο συγκεκριμένο λόγο¹³⁸.

Την 22η μέρα του Νοέμβρη του 1963 στις 12:30, ο Τζον Κένεντι, καθώς χαιρετούσε τον κόσμο, έφερε ξαφνικά τα χέρια του προς το λαιμό του και έγειρε στην πλευρά της συζύγου του, που φοβήθηκε με αυτή του την κίνηση. Από κάπου ακούστηκε ένας πυροβολισμός αλλά ελάχιστοι τον αντιλήφθηκαν μέσα στις επευφημίες των Τεξανών προς τον Πρόεδρο. Ένα δευτερόλεπτο μετά, έπεσε μια ακόμα σφαίρα, που βρήκε τον κυβερνήτη Τζον Κόναλι, ο οποίος καθόταν μπροστά από τον Πρόεδρο.

Ελάχιστα δευτερόλεπτα μετά, μία τρίτη σφαίρα χτύπησε τον Πρόεδρο και τον βρήκε στο κεφάλι του, το οποίο συντρίφθηκε κυριολεκτικά. Το σώμα του έπεσε πίσω και έγειρε προς την αγκαλιά της γυναίκας του. Αυτή πετάχτηκε έντρομη από τη θέση της στην πίσω πλευρά του αυτοκινήτου για να βοηθήσει τον μυστικό πράκτορα Κλίντον Χιλ, που ανέβαινε στη λιμουζίνα και την τράβηξε για να τη σώσει από πιθανό πυροβολισμό.

Στη συνέχεια το αυτοκίνητο που μετέφερε τον Κένεντι εξαφανίστηκε πολύ γρήγορα κάτω από μία ανισόπεδη διάβαση και έφτασε άμεσα στο νοσοκομείο Parkland Memorial. Μία ώρα μετά, ανακοινώθηκε επίσημα πως ο Πρόεδρος ήταν νεκρός. Η αναφορά του Δρ Τομ Σάιρς, του επικεφαλούς χειρουργού στο νοσοκομείο ξεκαθάριζε πως ο θάνατος ήταν ακαριαίος. Ο κυβερνήτης Κόναλι, εισήχθη άμεσα στο χειρουργείο και έπειτα από πολύωρη εγχείρηση οι γιατροί κατάφεραν να του σώσουν τη ζωή.

Στις 14:38, έχοντας στο πλευρό του την Τζάκι Κένεντι, που ακόμα δεν είχε ξεπεράσει το σοκ και με το αίμα του συζύγου της να είναι ακόμα πάνω στα ρούχα της, ο αντιπρόεδρος Λύντον Μπ. Τζόνσον ορκίστηκε ως ο 36ος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής μέσα στο προεδρικό αεροσκάφος. Στις 17:58 προσγειώθηκαν στην Ουάσινγκτον. Παράλληλα το σώμα του Κένεντι μεταφέρθηκε στο Εθνικό Ναυτικό Ιατρικό Κέντρο για να γίνει νεκροψία. Εκεί δε διαπιστώθηκε κάτι διαφορετικό απ' ότι είδαν οι γιατροί στο νοσοκομείο Πάρκλαντ, πέρα του ότι η σφαίρα που τον χτύπησε στο κεφάλι ήταν θανατηφόρα¹³⁹.

¹³⁸ B. O' Reilly-M. Dugard, *ό. π.*, σ. 362

¹³⁹ E. Warren, *ό. π.*, σ. 2-4

5.3. Η σύλληψη του δολοφόνου και το παρελθόν του

Αμέσως μετά τους πυροβολισμούς, άνθρωποι των μυστικών υπηρεσιών, αστυνομικοί του Ντάλας, ακόμα και απλοί πολίτες ξεχύθηκαν στους δρόμους της πόλης, χωρίς να αντιληφθούν εξ αρχής την προέλευση των πυροβολισμών. Τα βλέμματα όλων στράφηκαν ξαφνικά στο Σχολικό Αποθετήριο, με τις αρχές να κατευθύνονται γρήγορα προς τα εκεί¹⁴⁰. Το κτίριο αυτό ήταν ιδιοκτησίας της εταιρίας αποθήκευσης σχολικών βιβλίων του Τέξας και δεκαπέντε άτομα εργάζονταν σε αυτό. Αρκετοί μάρτυρες έσπευσαν να φωνάξουν πως είδαν τις σφαίρες να φεύγουν από το παράθυρο της νοτιοανατολικής πλευράς του έκτου ορόφου του συγκεκριμένου κτιρίου.

Ένας αυτόπτης μάρτυρας ο Χάουρντ Λ. Μπρέναν, που παρακολουθούσε την πομπή από την οδό Έλμ και έβλεπε με πρόσωπο το κτίριο, δήλωσε γρήγορα στους αστυνομικούς πως είδε ένα λεπτό άνδρα με ύψος γύρω στο 1,75 και γύρω στα τριάντα να σημαδεύει τον Πρόεδρο από ένα παράθυρο της αποθήκης και να τον πυροβολεί. Στις 12:34 η ραδιοφωνική συχνότητα της αστυνομίας του Ντάλας μετέδιδε πως η αποθήκη ήταν το μέρος που προήλθαν οι πυροβολισμοί και στις 12:45 έδωσε στη δημοσιότητα μια πρώτη περιγραφή του υπόπτου, βάση των όσων είχε δει ο Μπρέναν.

Λίγο πιο πριν, ο Μάριον Λ. Μπέικερ, ένας από τους αστυνομικούς που συνόδευαν με μοτοσυκλέτες την πομπή και βρισκόταν στο πίσω μέρος αυτής, αρκετά πιο μακριά από τον πρόεδρο, άκουσε τους δύο πρώτους πυροβολισμούς και παρατήρησε τα περιστέρια να πετούν τρομοκρατημένα μακριά από την αποθήκη. Οντας παράλληλα κυνηγός ελαφιών δεν δυσκολεύτηκε να αναγνωρίσει την πηγή των πυροβολισμών και κινήθηκε άμεσα προς την αποθήκη. Εκεί βρήκε τον επιστάτη Ρόι Τρούλι, ο οποίος τον ακολούθησε χωρίς να ζητήσει κάποια εξήγηση. Διαπίστωσαν γρήγορα πως τα δύο ασανσέρ του κτιρίου ήταν χαλασμένα και χρησιμοποιώντας τις σκάλες κινήθηκαν στους πάνω ορόφους του κτιρίου, ενώ είχαν περάσει μόλις δύο λεπτά από τη ρίψη των πυροβολισμών.

Ο Μπέικερ παρέμεινε στον δεύτερο όροφο και έστειλε τον Τρούλι στον τρίτο. Ξαφνικά αντίκρισε έναν άντρα, ο οποίος όμως δεν τον αντιλήφθηκε. Ο αστυνόμος κάλεσε κοντά του τον επιστάτη, την ώρα που ο άντρας έμπαινε στην κουζίνα του κτιρίου. Ο επιστάτης είπε πως ο άντρας αυτός ήταν ένας ήσυχος και

¹⁴⁰ M. Goldman, *John F. Kennedy, portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 137

μοναχικός άνθρωπος που δουλεύει εκεί, ο Λι Χάρβει Όσβαλντ. Τον είδαν να παίρνει ένα κουτί του αναψυκτικού Coca-cola και να φεύγει από εκεί. Δεν πέρασε καν από το μυαλό του επιστάτη πως ο Όσβαλντ ήταν ο δολοφόνος, πίστευε πως γι' αυτόν η μέρα εκείνη ήταν μια ακόμα μέρα στη δουλειά κι έτσι ο αστυνόμος κατευθύνθηκε προς τον έκτο όροφο¹⁴¹.

Όταν έφτασε εκεί, απ' όπου πίστευε πως προήρθαν οι τρεις πυροβολισμοί δεν βρήκε κανένα άνθρωπο μέσα. Το μόνο εύρημα ήταν ένα όπλο, μια ιταλική καρραμπίνα τύπου Μάνλιχερ – Καρκάνο, ένα αρκετά παλιό μοντέλο με μια ιαπωνική διόπτρα να έχει τοποθετηθεί σε αυτή. Λίγο πιο δίπλα βρέθηκαν τρεις κάλυκες από σφαίρες. Ο αστυνόμος, αφού δεν βρήκε κάποιον άλλο άνθρωπο εκεί, κατάλαβε πως ο ατάραχος άντρας που είδε πριν από λίγα λεπτά ήταν τελικά ο δολοφόνος και σαν αστραπή ξεκίνησε να κατεβαίνει τις σκάλες για να τον βρει.

Ο δολοφόνος είχε καταφέρει να εγκαταλείψει το κτίριο χωρίς να γίνει αντιληπτός. Λίγο αργότερα η συχνότητα της αστυνομίας μετέδιδε τον πυροβολισμό ενός αστυνομικού, του Τζ. Ντ. Τίπιτ στην πλατεία Ντίλι. Λίγο μετά η συχνότητα μετέδιδε πως ένας άντρας που η περιγραφή του ταίριαζε με αυτή του Όσβαλντ, εισέβαλε σε ένα θέατρο, κοντά στο σημείο του πυροβολισμού χωρίς να πληρώσει εισιτήριο¹⁴². Αστυνομικοί και μυστικοί πράκτορες άρχισαν να συρρέουν στο θέατρο. Ο δολοφόνος δεν μπορούσε μέσα σε αυτό το μεγάλο κτίριο να βρει τρόπο διαφυγής. Η αστυνομία δεν δυσκολεύτηκε να τον πιάσει και να του περάσει χειροπέδες. Περνώντας μέσα από το πλήθος για να μπει στο περιπολικό, ο Όσβαλντ διαμαρτυρόταν για την αστυνομική βία, όμως πλέον τίποτα δεν μπορούσε να τον γλιτώσει. Σε λίγα λεπτά θα έφθανε στο αρχηγείο της αστυνομίας του Ντάλας ο βασικός ύποπτος για τη δολοφονία του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών¹⁴³.

Το αμερικανικό έθνος είχε καθηλωθεί από τις εξελίξεις, η είδηση για τη δολοφονία του προέδρου είχε φτάσει σε κάθε γωνιά της Αμερικής μέσω της τηλεόρασης, το ίδιο έγινε και με την είδηση της άμεσης σύλληψης του δολοφόνου. Οι ανακρίσεις των επόμενων ωρών θα ξεκαθάριζαν τα αίτια αυτών των ειδικών πράξεων¹⁴⁴.

Την ίδια ώρα που ο δολοφόνος οδηγούταν στο τμήμα, άντρες της αστυνομίας του Ντάλας, έλεγχαν τον έκτο όροφο της αποθήκης σχολικών βιβλίων.

¹⁴¹ E. Warren, *ό. π.*, σ. 4-6

¹⁴² M. Goldman, *ό. π.*, σ. 139

¹⁴³ W. Manchester, *The Death of a President – November 1963*, Νέα Υόρκη 1967, σ. 320-323

¹⁴⁴ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 97

Παρατήρησαν πως δίπλα από το παράθυρο, από το οποίο ήταν δυνατό να πέσουν οι πυροβολισμοί, βρέθηκαν στοιβαγμένα κάποια κουτιά, με τέτοιο τρόπο, που δημιουργούταν μία βάση πάνω στην οποία ο δολοφόνος στήριζε το όπλο του για να μπορέσει να πυροβολήσει. Σε μια άλλη γωνία του ίδιου δωματίου βρέθηκε η θήκη του όπλου η οποία ήταν πιο μικρή σε σχέση με αυτό, καθώς το όπλο αποσυναρμολογούταν για να χωρέσει σε αυτή¹⁴⁵.

Οι αστυνομικοί οδήγησαν τον Όσβαλντ σε ένα δωμάτιο στον τρίτο όροφο του αρχηγείου της αστυνομίας. Εκεί πήγε αμέσως ο αρχηγός της αστυνομίας του Ντάλας, Γουίλ Φριτζ για να αναλάβει ο ίδιος την ανάκριση. Οι πρώτες ώρες κυλούσαν με τον Όσβαλντ να φωνάζει πως δεν έχει καμία σχέση με αυτό που συνέβη στον πρόεδρο των ΗΠΑ, αλλά και στον αστυνομικό, επέμενε πως είχε γίνει λάθος. Στη συνέχεια άρχισε να κατηγορεί τον αρχηγό πως η αστυνομία θέλει να τα φορτώσει όλα σε αυτόν για να πάρει τα εύσημα της σύλληψης. Όμως η θέση του ήταν πλέον πολύ δύσκολη. Όλα τα στοιχεία ήταν εναντίον του, αλλά αφού η ανάκριση δεν είχε κάποιο αποτέλεσμα αποφασίστηκε να οδηγηθεί στις κεντρικές φυλακές του Ντάλας μέχρι να εξεταστούν καλύτερα τα στοιχεία¹⁴⁶.

Την ώρα που περνούσε από το υπόγειο του κτιρίου, μέσα σε πλήθος αστυνομικών, δημοσιογράφων αλλά και τηλεοπτικών συνεργείων που μετέδιδαν ζωντανά τη μεταφορά του, ένας άνδρας πέρασε μέσα από το συγκεντρωμένο πλήθος και υπό το βλέμμα εκατομμυρίων τηλεθεατών σε όλο τον κόσμο πυροβόλησε εξ επαφής τον Όσβαλντ στο στομάχι. Αμέσως οι αστυνομικοί τον μετέφεραν στο νοσοκομείο Πάρκλαντ. Εκεί άφησε την τελευταία του πνοή, λίγα μέτρα μακριά από τον θάλαμο στον οποίο κηρύχθηκε κι επίσημα νεκρός ο Πρόεδρος Τζον Κένεντι¹⁴⁷.

Ο δολοφόνος του ήταν κάποιος Τζακ Ρούμπι, ένας ακροδεξιός, ιδιοκτήτης κακόφημου νυκτερινού κέντρου, ο οποίος στο παρελθόν είχε συνεργαστεί πολλές φορές με την αστυνομία ως πληροφοριοδότης της. Συνελήφθη άμεσα και λέγεται πως είχε πρόσβαση στο κτίριο που σκότωσε τον Όσβαλντ, λόγω της παλαιότερης συνεργασίας του με την αστυνομία του Ντάλας.

Οι αποδείξεις που είχε συγκεντρώσει η αστυνομία του Ντάλας γρήγορα θεωρήθηκαν απλές ενδείξεις. Η δολοφονία του Όσβαλντ έκλεισε προσωρινά την

---

¹⁴⁵ E. Warren, *ό. π.*, σ. 9

¹⁴⁶ M. Goldman, *ό. π.*, σ. 140-141

¹⁴⁷ B. Denenberg, *ό. π.*, σ. 101

υπόθεση της δολοφονίας του προέδρου. Το όπλο που βρέθηκε στον 6^ο όροφο του Αποθετηρίου, το μέρος που εργαζόταν ο Όσβαλντ, έφερε στα μεταλλικά τμήματά του αποτύπωμα της παλάμης του Όσβαλντ και λίγο αργότερα έγινε γνωστή και η παραγγελία του όπλου, στην οποία αναγνωρίστηκε ο γραφικός του χαρακτήρας. Την 23^η Νοεμβρίου, η αστυνομία του Ντάλας δημοσιοποίησε μια φωτογραφία του Όσβαλντ με το όπλο που θεωρούνταν ότι χρησιμοποιήθηκε στη δολοφονία, την οποία είχε τραβήξει η σύζυγος του, στον κήπο του σπιτιού τους. Ο ίδιος ο Όσβαλντ λίγο πριν δολοφονηθεί, υποστήριζε πως η φωτογραφία αυτή είναι παραποιημένη από κάποιους για να τον ενοχοποιήσουν. Τα τελευταία χρόνια επιβεβαιώθηκε πως η φωτογραφία αυτή είναι αυθεντική, μετά από την ανάλυσή της με τις τελευταίες μεθόδους της εγκληματολογίας¹⁴⁸.

Παράλληλα στην πρωτεύουσα Ουάσινγκτον, ο νέος πρόεδρος Λύντον Μπ. Τζόνσον σχημάτισε ειδική επιτροπή, για να ερευνήσει εις βάθος την υπόθεση της δολοφονίας του Κένεντι και να μην μείνουν τόσα πολλά αναπάντητα ερωτήματα στην οικογένεια του αποθανόντος αλλά και στον αμερικάνικο λαό. Ονομάστηκε Επιτροπή Γουόρεν, παίρνοντας το όνομά της από τον επικεφαλής της, τον πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο οποίος λίγα χρόνια πριν είχε ορκίσει τον Τζον Κένεντι, όταν ανέλαβε τη θέση του Προέδρου. Το 1964 παρέδωσε ένα πόρισμα έκτασης είκοσι έξι τόμων, από το οποίο δεν προέκυψαν πολλά νέα στοιχεία για τον τραγικό θάνατο, αλλά γνωστοποιήθηκε στο κοινό το παρελθόν του δολοφόνου.

Η επιτροπή διερεύνησε διεξοδικά το παρελθόν του Όσβαλντ για να καταλάβει αν δρούσε μόνος του ή αν κάποιο άλλο πρόσωπο ή κάποια άλλη οργάνωση κρυβόταν πίσω από το θάνατο του Προέδρου¹⁴⁹. Ο Λι Χάρβει Όσβαλντ ήταν πράγματι μια πολύ περίεργη προσωπικότητα. Γεννήθηκε στις ΗΠΑ τον Οκτώβριο του 1939. Το 1956 εγκατέλειψε το σχολείο για να μπει στους πεζοναύτες. Ξεχώρισε από την αρχή για τις σκοπευτικές του ικανότητες. Όμως το Σεπτέμβρη του 1959, βλέποντας πως δεν μπορούσε να εκφράσει ανοιχτά στις Ηνωμένες Πολιτείες τις κομμουνιστικές και τις μαρξιστικές του απόψεις, αυτομόλησε στη Σοβιετική Ένωση και επιχείρησε να πάρει την υπηκοότητα αυτή της χώρας χωρίς όμως να τα καταφέρει.

Εγκαταστάθηκε στο Μινσκ και ξεκίνησε να δουλεύει σε ένα εργοστάσιο. Εκεί γνώρισε τη σύζυγό του, τη Μαρίνα Νικολάγεβα Προυσάκοβα και τον Ιούνιο του

¹⁴⁸ T. Buchanan, *Η δολοφονία του Κένεντι*, Αθήνα 1965, σ. 21-22,35-37

¹⁴⁹ J. Garrison, *J.F.K. Στα ίχνη των δολοφόνων*, Αθήνα 1992, σ. 55-57

1962, έχοντας εξασφαλίσει τη σχετική άδεια, πήρε τη γυναίκα του και την τριών μηνών κόρη τους, τη Τζουν και επέστρεψε στις ΗΠΑ. Τον Ιανουάριο του 1963 αγόρασε το όπλο με το οποίο δολοφόνησε τον πρόεδρο. Με αυτό προσπάθησε να σκοτώσει τον Απρίλιου του ίδιου έτους, το στρατηγό Έντουιν Γουόκερ, γνωστό για τις ακροδεξιές απόψεις του, την ώρα που αυτός βρισκόταν στο σπίτι του αλλά δεν τα κατάφερε. Εγκατέλειψε για λίγο το Ντάλας για να μην κινήσει υποψίες και ταξίδεψε στη Νέα Ορλεάνη και στο Μέξικο Σίτι. Εκεί προσπάθησε να βρει κάποια διασύνδεση που θα του επέτρεπε να ταξιδέψει στην Κούβα του Φιντέλ Κάστρο ή να γυρίσει στη Σοβιετική Ένωση. Δεν τα κατάφερε και τον Οκτώβρη του 1963 επέστρεψε στο Ντάλας και ξεκίνησε να εργάζεται στην αποθήκη σχολικών βιβλίων¹⁵⁰.

Από την άλλη υπήρχε κι ο δολοφόνος του Όσβαλντ, ο Τζακ Ρούμπι. Ο Ρούμπι ήταν γνωστός στη νυχτερινή ζωή του Ντάλας. Είχε συλληφθεί αρκετές φορές για μικρά αδικήματα, αλλά δεν είχε φυλακιστεί ποτέ. Είχε μάλιστα συνεργαστεί με την αστυνομία του Ντάλας, για να βοηθήσει στη σύλληψη ατόμων λόγω του ότι είχε διασυνδέσεις και με τη μαφία. Φημολογούταν πως γνώριζε προσωπικά την οικογένεια Κένεντι, κάτι που όμως δεν είχε αποδειχθεί.

Συλλήφθηκε αμέσως για το φόνο του Όσβαλντ. Πολλοί θεώρησαν πως το έκανε για να καλύψει αυτούς που κρύβονταν πίσω από τη δολοφονία του προέδρου. Ο ίδιος στις καταθέσεις του αρνήθηκε ότι είναι μέρος κάποιας συννομωσίας. Υποστήριξε πως προέβη σε αυτή την ενέργεια για να μην αναγκαστεί η πρώτη κυρία να αντικρίσει τον Όσβαλντ στο δικαστήριο στη δίκη για τη δολοφονία του συζύγου της. Η αστυνομία δεν κατάφερε να του αποσπάσει κάποια άλλη πληροφορία και με τη φυλάκιση του για το φόνο του Όσβαλντ έκλεισε κατά κάποιο τρόπο η υπόθεση της δολοφονίας του Προέδρου¹⁵¹.

---

¹⁵⁰ The Editors of Encyclopaedia Britannica, «*Lee Harvey Oswald*», στην ιστοσελίδα Britannica, 20.7.1998, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/Lee-Harvey-Oswald , ημερομηνία προσπέλασης 10.4.2021

¹⁵¹ A. Tikkanen, «*Jack Ruby*», στην ιστοσελίδα Britannica, 18.1.2018, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/Jack-Ruby , ημερομηνία προσπέλασης 11.4.2021

ΣΤ' Κεφάλαιο

Τα επακόλουθα της δολοφονίας και το αποτύπωμά της στην αμερικανική κοινωνία

6.1. Η κηδεία του Τζον Φίτζκεραλντ Κένεντι και η μετέπειτα πορεία της οικογένειάς του

Μετά από τη νεκροψία το σώμα του προέδρου μεταφέρθηκε από το Ντάλας στην Ουάσινγκτον με το προεδρικό αεροσκάφος. Στις 24 Νοεμβρίου του 1963 το σώμα του τέθηκε στο Καπιτώλιο σε λαϊκό προσκύνημα. Ο αμερικάνικος στρατός συνόδευε τον αποθανόντα στην πορεία προς το Καπιτώλιο με χιλιάδες Αμερικάνους να έχουν παραταχθεί κατά μήκους της Λεωφόρου Πενσυλβάνια για να τον αποχαιρετήσουν. Το άψυχο σώμα του είχε μπει μέσα σε ένα χάλκινο φέρετρο, το οποίο έβαλαν στο βάθρο που είχε τοποθετηθεί, πριν από ένα περίπου αιώνα, η σορός του επίσης δολοφονηθέντος Προέδρου Αβραάμ Λίνκολν.

Η κηδεία του Προέδρου πραγματοποιήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1963 στο ναό του Αγίου Ματθαίου στην Ουάσινγκτον. Έπειτα πραγματοποιήθηκε η ταφή του προέδρου στη Βιρτζίνια, στο Νεκροταφείο του Άρλινγκτον. Στην κηδεία έδωσαν το παρόν βασιλείς, πρωθυπουργοί και επίσημα πρόσωπα απ' όλα τα μήκη και πλάτη της Γης¹⁵².

Τραγικά πρόσωπα στην κηδεία αυτή ήταν η σύζυγός του, η Τζάκι και τα δύο τους παιδιά, η Καρολάιν, η οποία ήταν έξι χρονών και ο μικρός Τζον Τζον. Ο μικρός εκείνη την ημέρα είχε γενέθλια, έκλεινε τα τρία του χρόνια και λίγες μέρες πριν περίμενε τον πατέρα του, να επιστρέψει από το Τέξας για να τα γιορτάσουν μαζί. Η εικόνα του Τζον, ράγισε τις καρδιές των Αμερικάνων αλλά και ανθρώπων απ' όλες τις γωνιές του πλανήτη.

Ενώ η έρευνα για τη δολοφονία συνεχιζόταν ο Λύντον Τζόνσον κατάφερε να πάρει το χρίσμα από τους Δημοκρατικούς και να διεκδικήσει την προεδρία των ΗΠΑ στις εκλογές του 1964. Στις εκλογές αυτές αναδείχθηκε νικητής ενάντια στο Ρεπουμπλικάνο υποψήφιο Μπάρι Γκολντγουότερ από την Αριζόνα. Έμεινε στην εξουσία ως το 1968 όταν και ολοκληρώθηκε η θητεία του, με τον ίδιο να μην επιθυμεί να εκλεγεί ξανά.

¹⁵² Wikipedia - the free encyclopedia, State funeral of John F. Kennedy, στην ιστοσελίδα Wikipedia, 19.12.2019, διαθέσιμο στο: www.wikipedia.org/wiki/State_funeral_of_John_F._Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Η Τζάκι Κένεντι το 1968 παντρεύτηκε για δεύτερη φορά. Σύζυγός της ήταν ο Έλληνας κροίσος, Αριστοτέλης Ωνάσης, ο οποίος πέθανε επτά χρόνια αργότερα λόγω αναπνευστικών προβλημάτων. Μετά τη δεύτερη φορά που έμεινε χήρα, η Τζάκι αποσύρθηκε από τα φώτα της δημοσιότητας και ξεκίνησε να ασχολείται με την επιμέλεια βιβλίων σε εκδοτικούς οίκους. Η Καρολάιν Κένεντι, σπούδασε Νομική στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια, παντρεύτηκε και απέκτησε τρία παιδιά. Έχει επιλέξει να ζει μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας. Ο Τζον Τζούνιορ πήρε πτυχίο Νομικής από το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης και για χρόνια ήταν ένας περιζήτητος εργένης, όπως ο πατέρας του. Πέθανε το 1999, σε ηλικία τριάντα εννέα ετών, πιλοτάροντας ένα μικρό αεροπλάνο, το οποίο έπεσε στα νερά του Ατλαντικού Ωκεανού.

Ο Ρόμπερτ Κένεντι θέλησε να πάρει τη θέση του αδερφού του. Το 1968 διεκδίκησε τη θέση του αρχηγού των Δημοκρατικών. Δέχτηκε όμως δολοφονική επίθεση στις 5 Ιουνίου του 1968, μετά τη νίκη του στις εκλογές των Δημοκρατικών στην πολιτεία της Καλιφόρνια, από ένα τρελό δολοφόνο με το όνομα Σιρχάν. Απεβίωσε την επόμενη ημέρα σε ηλικία μόλις σαράντα δύο ετών. Ο μικρότερος γιος τα οικογένειας, ο Τεντ Κένεντι υπήρξε για πολλά χρόνια Γερουσιαστής στην πολιτεία της Μασαχουσέτης. Συγκεκριμένα πήρε τη θέση του αδερφού το 1962, όταν αυτός έγινε αρχηγός των δημοκρατικών και κατάφερε να την ξανακερδίσει πολλές φορές και να την χάσει μόνο όταν πέθανε, όμως δεν κατάφερε ποτέ να γίνει Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Απεβίωσε, έχοντας χτυπηθεί από καρκίνο στις 25 Αυγούστου του 2009 σε ηλικία εβδομήντα επτά ετών¹⁵³.

6.2. Το αποτύπωμα της δολοφονίας στον λαό των Ηνωμένων Πολιτειών

Η δολοφονία του Λι Χάρβεϊ Όσβαλντ άφησε σωρεία αναπάντητων ερωτημάτων γύρω από το φόνου του Προέδρου. Μεγάλο μέρος του λαού αλλά και αστυνομικοί και πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών, δεν αρκέστηκαν στο γεγονός πως ο Όσβαλντ πάτησε τη σκανδάλη και σκότωσε τον Πρόεδρο. Ήθελαν να μάθουν τι ήταν πραγματικά αυτό που όπλισε το χέρι του πρώην πεζοναύτη και προχώρησε σε αυτή την πράξη. Η επιτροπή Γουόρεν δεν μπόρεσε να ρίψει περισσότερο φως σε αυτή την υπόθεση¹⁵⁴.

¹⁵³ B. O' Reilly–M. Dugard, *John Fitzgerald Kennedy: ο δρόμος προς τη δολοφονία*, Αθήνα 2020, σ. 421-423

¹⁵⁴ B. Denenberg, *John Fitzgerald Kennedy - America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988, σ. 101

Οι μυστικές υπηρεσίες εξέταζαν όλα τα ενδεχόμενα. Αλλά υπήρξαν και σενάρια που ενέπλεκαν ακόμα και αυτές με τη δολοφονία. Το ενδιαφέρον πολλών στράφηκε στη Σοβιετική Ένωση, στην οποία ο Όσβαλντ ζούσε μερικά χρόνια πριν. Πολλοί υποστήριζαν πως οι Σοβιετικοί ήθελαν να εκδικηθούν για την επικοινωνιακή ήττα τους κατά την κρίση των πυραύλων στην Κούβα το 1962. Τη θεωρία αυτή ήρθε να ενισχύσει η φιλία του ζεύγους Όσβαλντ, με τον Τζορτζ ντε Μόρεσιλντ, ο οποίος προερχόταν από τη Σοβιετική Ένωση και ήταν καθηγητής ρωσικών στις ΗΠΑ. Ο Μόρεσιλντ φαινόταν πως ήταν πολύ καλά δικτυωμένος και είχε επαφές ακόμα και με τη CIA. Ο Μόρεσιλντ αυτοκτόνησε λίγο καιρό μετά τη δολοφονία και δεν αποκαλύφθηκε ποτέ αν είχε κάποια εμπλοκή αυτός ή χώρα του στη δολοφονία του αμερικάνου Προέδρου.

Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι που συνδέουν το δολοφόνο με την κυβέρνηση της Κούβας, την οποία είχε δηλώσει πως θαύμαζε πάρα πολύ. Ο Κάστρο είχε δεχθεί πολλές επιθέσεις δολοφονίας από πράκτορες των ΗΠΑ και πιθανότατα να ήθελε να περάσει στην αντεπίθεση. Στην εξίσωση αυτή τοποθετήθηκε ο Άλεν Ντάλες, διευθυντής της CIA κατά την αποτυχημένη απόπειρα εισβολής στον Κόλπο των Χοίρων στην Κούβα, αλλά και η ίδια η μυστική υπηρεσία. Ο Ντάλες φημολογείται πως έφερε σε επαφή τον Όσβαλντ με τον Φιντέλ Κάστρο, χρησιμοποιώντας μέσα της υπηρεσίας. Παρόλα αυτά ο Ντάλες ήταν μέλος της επιτροπής Γουόρεν, που ερευνούσε τη δολοφονία του Προέδρου και δεν αποδείχτηκε πως είχε κάποια εμπλοκή σε αυτή¹⁵⁵.

Πολλές θεωρίες τοποθετούν πίσω από τη δολοφονία τον αντιπρόεδρο και μετέπειτα Πρόεδρο Λύντον Τζόνσον. Παρόλο που αυτός κι ο Κένεντι ήταν μέλη της ίδιας παράταξης είχαν έρθει αρκετές φορές σε αντιπαράθεση. Η μαφία, το συνδικάτο εγκλήματος που δρούσε στις ΗΠΑ, εμπλέκεται στις θεωρίες, λόγω της δολοφονίας του Όσβαλντ από τον Ρούμπι, ο οποίος είχε σχέσεις με αρκετά από τα μέλη της. Την εποχή εκείνη λεγόταν πως ο Πρόεδρος Κένεντι ήθελε με κάθε τρόπο να σταματήσει τη δράση της.

Το 1967 ο εισαγγελέας Τζιμ Γκάρισον προσήγαγε ως ύποπτο για τη δολοφονία, έναν άντρα ονόματι Κλέι Σο, ένα επιχειρηματία από το Ντάλας. Τον κατηγορήσε πως συνωμότησε με τον Όσβαλντ και οργάνωσε τη δολοφονία. Δεν

---

¹⁵⁵ B. O' Reilly–M. Dugard, *ό. π.*, σ. 428-429

αποδείχτηκε πότε πως οι δύο άντρες γνωρίζονταν ή ότι ο Σο εμπλεκόταν στη δολοφονία. Έτσι αθώωθηκε σε δίκη που έγινε το 1969 και μεταδόθηκε παγκοσμίως.

Έχουν γραφτεί περισσότερα από δύο χιλιάδες βιβλία και χιλιάδες άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά για τη δολοφονία του Κένεντι. Η επιτροπή Γουόρεν κατέληξε στο γεγονός πως ο Όσβαλντ δρούσε αυτοβούλως και δεν ήταν κομμάτι κάποιας συννομωσίας. Παρόλα αυτά μεγάλο ποσοστό των Αμερικάνων θεωρεί πως τα αίτια της δολοφονίας δεν έχουν διαλευκανθεί πλήρως και υπάρχουν αρκετά στοιχεία που δεν έχουν έρθει ακόμα στο φως¹⁵⁶.

---

¹⁵⁶ Martin Goldman, *John F. Kennedy, portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995, σ. 141-142

Επίλογος

Η εργασία αυτή αποτέλεσε για μένα ένα ταξίδι στην αμερικανική ιστορία και στα έργα και τις ημέρες του Τζον Φίτζκεραλντ Κένεντι. Ο Κένεντι υπήρξε κατά τη γνώμη μου μία από τις σπουδαιότερες προσωπικότητες παγκοσμίως παρά το μικρό διάστημα παραμονής του στον προεδρικό θώκο των Ηνωμένων Πολιτειών. Μέσα στα λίγα χρόνια που έζησε, καθώς τη χρονιά που δολοφονήθηκε, ήταν μόνο σαράντα έξι ετών, κατάφερε να κάνει τόσα πολλά πράγματα και να πετύχει τόσα πολλά επιτεύγματα.

Είχε πάντα την προσοχή της οικογένειάς του γιατί από πολύ μικρή ηλικία έφτασε κοντά στο θάνατο, λόγω σοβαρών προβλημάτων υγείας, τα οποία κατάφερε κάθε φορά να ξεπεράσει. Η ηρωική του στάση στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν ένα παράδειγμα ανδρείας και γενναιότητας για πολλούς Αμερικάνους. Κατάφερε να κερδίσει κάθε εκλογική αναμέτρηση στην οποία τέθηκε υποψήφιος και να φτάσει μέχρι την ανώτερη κυβερνητική θέση της χώρας του, αλλά και όλου του κόσμου πιθανώς.

Το διάστημα της θητείας του ως Πρόεδρος κατάφερε να κάνει την Αμερική καλύτερη και να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης πολλών πολιτών. Τόσων πολλών που μετά το θάνατό του, διακεκριμένα πρόσωπα δήλωναν πως το μέλλον του κόσμου θα ήταν λαμπρότερο αν δεν είχε δολοφονηθεί στις 22 Νοεμβρίου του 1963 στο Ντάλας. Η δολοφονία του ήταν μια πολύ βίαια και αποτρόπαια πράξη και συγκλόνησε την παγκόσμια κοινή γνώμη. Μεγάλο ποσοστό των Αμερικάνων ζητά ακόμα απαντήσεις για το τι κρύβεται ακριβώς πίσω από αυτή τη δολοφονία.

Ο Τζον Κένεντι, αποτέλεσε παράδειγμα για τους πολιτικούς των επόμενων γενεών στις Ηνωμένες Πολιτείες και όχι μόνο. Είχε ένα μεγάλο όραμα για τη χώρα του για τον υπόλοιπο κόσμο, το οποίο όμως δεν κατάφερε να ολοκληρώσει.

Πηγές και Βιβλιογραφία

A. Πηγές

1. Δημοσιευμένες πηγές:

Warren E., *Report of the President's Commission of assassination of President Kennedy*, Ουάσινγκτον 1964

2. Διαδικτυακές πηγές

Manchester W., «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 8.4.2021

Manchester W., «*Joseph P. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 20.7.1998, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/Joseph-P-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 7.4.2021

SparkNotes Editors, «*John F. Kennedy–Biography*», στην ιστοσελίδα: SparkNotes, 2005, διαθέσιμο στο www.sparknotes.com/biography/jfk , ημερομηνία προσπέλασης 6.4.2021

The Editors of Encyclopaedia Britannica, «*Lee Harvey Oswald*», στην ιστοσελίδα Britannica, 20.7.1998, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/Lee-Harvey-Oswald , ημερομηνία προσπέλασης 10.4.2021

Tikkanen A., «*Jack Ruby*», στην ιστοσελίδα Britannica, 18.1.2018, διαθέσιμο στο: www.britannica.com/biography/Jack-Ruby , ημερομηνία προσπέλασης 11.4.2021

Wikipedia - the free encyclopedia, State funeral of John F. Kennedy, στην ιστοσελίδα Wikipedia, 19.12.2019, διαθέσιμο στο: www.wikipedia.org/wiki/State_funeral_of_John_F._Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

B. Βιβλιογραφία

Χρήστου Θ., *Προσεγγίσεις στη Νεότερη Ελληνική Ιστορία. Από το Ρήγα Βελεστινλή (1757-1798) έως την εμπλοκή της Ελλάδας στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1940-1941)*, Αθήνα 2001

Χρήστου Θ., *Πέτρος Σωκράτους Κόκκαλης (1896-1962)- ο αστός επαναστάτης ιατρός από τον αντιβενιζελισμό στο λενινισμό*, Αθήνα 2019

Andersen C., *Jack and Jackie: Portrait of an American Marriage*, Νέα Υόρκη 1996

Bernstein I., *Promises kept: John F. Kennedy's New Frontier*, Νέα Υόρκη 1991

Berry J. P. Jr, *John F. Kennedy and the media: the First Television President*, Λάνχαμ, 1987

Beschloss M. R., *The crisis years: Kennedy and Khrushchev*, Νέα Υόρκη 1991

Beschloss M. R., *Kennedy and Roosevelt: The uneasy alliance*, Νέα Υόρκη 1980

Bishop J., *A day in the life of President Kennedy*, Νέα Υόρκη 1964

Buchanan T., *Η δολοφονία του Κένεντι*, Αθήνα 1965

Burner D., *John Kennedy and the American Catholicism*, Νέα Υόρκη 1962

Caroli B. B., *First Ladies*, Νέα Υόρκη 1995

Childs M., *Witness to Power*, Νέα Υόρκη 1975

Dallas R., *The Kennedy Case*, Νέα Υόρκη 1973

David P., *The Presidential Election and Transition: 1960-1961*, Ουάσινγκτον 1961

Davis J., *The Kennedys Dynasty and Disaster: 1848-1983*, Νέα Υόρκη 1984

- Denenberg B., *John Fitzgerald Kennedy—America's 35th president*, Νέα Υόρκη 1988
- Draper T., *Castro's Revolution: myths and realities*, Νέα Υόρκη 1962
- Drudy P. J., *The Irish in America: Emigration, Assimilation and Impact*, Κέιμπριτζ 1985
- Dugard M.—O'Reilly B., *Ο δρόμος προς τη δολοφονία*, Αθήνα 2020
- Fanta J. J., *Sailing with President Kennedy*, Νέα Υόρκη 1968
- Fuchs L. H., *John Kennedy and the American Catholicism*, Νέα Υόρκη 1967
- Garrison J., *J.F.K. Στα ίχνη των δολοφόνων*, Αθήνα 1992
- Garthoff R. L., *Reflections on the Cuban Missile Crisis*, Ουάσινγκτον 1989
- Goldman M., *John F. Kennedy: portrait of a president*, Νέα Υόρκη 1995
- Goodwin D. K., *The Fitzgeralds and the Kennedys*, Νέα Υόρκη 1987
- Greelet A. M., *The Irish Americans*, Νέα Υόρκη 1981
- Hamilton N., *J.F.K.: Reckless Youth*, Νέα Υόρκη 1982
- Harrington M., *The Other America: poverty in United States*, Βαλτιμόρη 1962
- Hersh S. M., *The Dark Side of Camelot*, Βοστώνη 1997
- Hoyt E., *The Glory of the Solomons*, Νέα Υόρκη 1983
- Kenney C., *John F. Kennedy: The Presidential Portfolio*, Νέα Υόρκη 2000
- Kessler R., *Inside the White House*, Νέα Υόρκη 1995
- Latham E., *Massachusetts Politics*, Νέα Υόρκη 1956
- MacGregor Burns J., *John Kennedy: a political profile*, Νέα Υόρκη 1960
- Macmillan H., *At the End of the Day: 1961-1963*, Νέα Υόρκη 1973
- McCarthy J., *The Remarkable Kennedys*, Νέα Υόρκη 1960

- Manchester W., *The death of a President—November 1963*, Νέα Υόρκη 1967
- Martin R. G., *A Hero of our time: an intimate story of Kennedy years*, Νέα Υόρκη 1983
- O'Brien M., *John F. Kennedy—a biography*, Νέα Υόρκη 2005
- O'Neill W., *Coming Apart: an informal history of America 1960's*, Σικάγο 1971
- Parmet H. S. J., *The Struggles of John F. Kennedy*, Νέα Υόρκη 1980
- Perret G., *Eisenhower*, Νέα Υόρκη 1999
- Reedy G., *Lyndon B. Johnson*, Κάνσας Σίτυ 1982
- Reeves R., *President Kennedy: Profile of Power*, Νέα Υόρκη 1993
- Salinger P., *With Kennedy*, Γκάρντεν Σίτυ 1966
- Schlesinger A. M., *A thousand days: John F. Kennedy in the White House*, Βοστώνη 1965
- Sidey H., *John F. Kennedy*, Νέα Υόρκη 1963
- Sorensen T., *Kennedy*, Νέα Υόρκη 1965
- Tanzer Z., *The Kennedy Circle*, Ουάσινγκτον 1961
- Theocharis A., *From the Secret Files of J. Edgar Hoover*, Σικάγο 1991
- Tregaskis R., *John F. Kennedy and PT-109*, Νέα Υόρκη 1962
- White T. H., *The making of the President*, Νέα Υόρκη 1961
- Wyden P., *Bay of Pigs: the untold story*, Νέα Υόρκη 1979

Παράρτημα

Εικόνα 1: οικογενειακή φωτογραφία της οικογένειας Κένεντι σε διακοπές το 1931. Πάνω δεξιά διακρίνεται ο Τζον Κένεντι σε ηλικία 14 ετών. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 2: η ομάδα ποδοσφαίρου του δημοτικού σχολείου του Τζον Κένεντι, ο οποίος διακρίνεται στην πρώτη σειρά κάτω δεξιά. . Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 3: ο Τζον Κένεντι στην αποφοίτησή του από το Πανεπιστήμιο. . Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 4: ο Τζον Κένεντι στην τοπριλάκατο PT-109, την οποία κυβερνούσε κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. . Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 5: η Ζακλίν Μπουβιέρ, σύζυγος του Τζον Κένεντι στο Λευκό Οίκο το 1961. . Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 6: Το ζεύγος Κένεντι στο Λευκό Οίκο τα Χριστούγεννα του 1961. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 7: ο Τζον Κένεντι στην πρώτη ομιλία του ως Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών μετά την ορκωμοσία του. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 8: ο Τζον Κένεντι στην ομιλία του στο Δυτικό Βερολίνο το 1963. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy, ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 9: ο Τζον Κένεντι ορκίζεται μπροστά στον αρχιδικαστή Ερλ Γουόρεν πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 10: πορταίτο του Τζον Κένεντι από τον ζωγράφο Άαρον Σίκλερ το 1970. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 11: το ζεύγος Κένεντι κατά τη διάρκεια της αυτοκινητοπομπής στο Ντάλας, λίγο πριν τη δολοφονία του Προέδρου. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 12: το φύλλο της εφημερίδας Chicago Tribune την επόμενη από τη δολοφονία του Προέδρου. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «John F. Kennedy», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 13: εικόνα από τη μεταφορά του σώματος του Τζον Κένεντι στο Καπιτώλιο. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «John F. Kennedy», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 14: ο δολοφόνος του Προέδρου, Λι Χάρβει Όσβαλντ, κρατώντας στα χέρια του το φονικό όπλο, λίγους μήνες πριν τη δολοφονία. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «John F. Kennedy», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 15: ο δολοφόνος του Λι Χάρβει Όσβαλντ, Τζακ Ρούμπι. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 16: ο Τζον Κένεντι Τζούνιορ με τη μητέρα του, το 1989. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 17: ο Τζον Κένεντι δακτυλογραφώντας στη γραφομηχανή του. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 18: το πατρικό σπίτι του Τζον Κένεντι στο Μπρουκλίν της Μασαχουσέτης. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 19: κονκάρδα της προεκλογικής εκστρατείας του Τζον Κένεντι το 1960. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Εικόνα 20: το ζεύγος Κένεντι μαζί με τα δύο του παιδιά, Καρολίν και Τζον Τζούνιο έξω από το Λευκό Οίκο το 1961. Πηγή: Encyclopaedia Britannica, «*John F. Kennedy*», στην ιστοσελίδα Britannica, 28.7.1999, διαθέσιμο στο www.britannica.com/biography/John-F-Kennedy , ημερομηνία προσπέλασης 12.4.2021

Περίληψη

Η παρούσα εργασία μελετά την προσωπικότητα του Τζον Φίτζγκεραλντ Κένεντι. Μετά από την ολοκλήρωση των σπουδών του κατάφερε να διακριθεί στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και να τιμηθεί με μετάλλιο ανδρείας. Αργότερα εκλέχθηκε τρεις φορές μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων και άλλες δύο Γερουσιαστής. Τέθηκε επικεφαλής του δημοκρατικού κόμματος και στις εκλογές του 1960 αναδείχθηκε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Στις 22 Νοεμβρίου ο Λι Χάρβει Όσβαλντ, δολοφόνησε τον Πρόεδρο, στους κεντρικούς δρόμους του Ντάλας, το οποίο είχε επισκεφτεί. Ο δολοφόνος συνελήφθη, αλλά δολοφονήθηκε κι αυτός, αφήνοντας πολλά ερωτήματα αναπάντητα. Λίγες μέρες μετά ο Πρόεδρος κηδεύτηκε στην Ουάσινγκτον.